

FLATTIVIESTI

1/2024 - www.flatti.net

PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥

TERVEEMPI KOIRA -
PENNUSTA
SENIORIKSI

UUTTA!
OMEGATAHNAT

KESKEISET
RAVINTOAINEEET

PIENI LISÄ,
SUURI HYÖTY

NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6 VIIKOSSA

SOPII KAIKKIEN RUOKINTA-
VAIHTOEHTOJEN TÄYDENTÄMISEEN

OIKEAT OMEGAT,
NÄKYVÄT TULOKSET

Tiedettä koirasi hyväksi:
ainutlaatuiset rasvahappo-
valmisteet auttavat kaikissa
elämän vaiheissa. Helppo ja
maittäva lisä jokaiselle koiralle.

100 % LUONNOLLINEN

Lue lisää www.nutrolin.fi

WWW.NUTROLIN.FI

#NUTROLINLIFE

ESTD 2007

FLATTIVIESTI 1/2024 sisältö

- 2 NUTROLIN
- 4 FLATTIMESTARUUS, KISÄLLI, JUNIORIMESTARUUS 2024
- 5 PUHEENJOHTAJALTA
- 6 ELÄINTEN HYVINVOINTILAKI KOIRIEN KANNALTA
- 10 JOKAKOIRAN PIKKUTREENIT – LEUKAKOSKETUS
- 12 ELÄINETSINTÄÄ FLATIN KANSSA
- 14 MISTÄ ON ERKKARI TEHTY?
- 15 PÄÄNÄYTTELY (ERIKOISNÄYTTELY) 2024
- 16 ERIKOISNÄYTTELYN TUOMARIESITTELYT
- 20 FLATTIEN TOKO-MESTARUUS 2024
- 21 VUODEN 2023 KIERTOPALKINNOT
- 35 ROTUJÄRJESTÖN JÄSENIKSI LIITETYT PENTUEET
- 35 JÄRJESTÖN PENTUVÄLITYS
- 36 PIMEÄLLÄ JÄLJELLÄ
- 37 TOIMI NÄIN, JOS JOUDUT RIISTAKOLARIIN
- 40 LÄMPIMÄN RIISTAN KOULUTUS
- 42 LENA HÄGGLUNDIN TERVEISET KATSELMUKSESTA
- 44 MAHDOLLINEN GENEETTINEN YHTEYS FLATTIEN SYÖVÄN JA KALLONMUODON VÄLILLÄ?
- 47 FLATTIEN RALLY-TOKOMESTARUUS 2024
- 48 SPONDYLOOSIKUVAUSTUKI
- 49 FLATIT SMARTDOG-TESTEISSÄ
- 54 KOHTI ENSIMMÄISIÄ TOKO-KOKEITA OSA 2
- 56 FLATTIEN KESÄLEIRI 2024
- 57 TULEVAT TAPAHTUMAT / FLATTIEN WT-MESTARUUS
- 58 HAASTEJUTTU: MINUN POLKUNI FLATTIEN PARIIN – VEIJO SARINKO
- 60 VAUHDILLA HYVÄÄ JATKOAIKAA
- 62 MATCH SHOW KORIA / TARVIKEMYNTI
- 63 TAIPPARIKURSSI TOUKOKUUSSA
- 64 FLATTIEN MEJÄ-TILASTOT 2023
- 65 MEJÄ-KOKEET 2024
- 66 VANHAT JA VIISAAT -PALSTA
- 69 VUOSIKOKOUSKUTSU
- 70 HAE MUKAAN FLATTIEN SM-TOKOJOUKKUEESEEN! / UUSIA VALIOITA
- 72 FLATTIKASVATTAJIEN TIEDOT
- 74 JÄSENASIA, TILITIEDOT JA FLATTIVIESTIN AIKATAULU
- 75 JÄRJESTÖN YHTEYSTIEDOT
- 76 BOZITA ROBUR

Kuva Juho Pajari

PÄÄTOIMITTAJA

Mari Mamia

TOIMITUSSIIHTEERI

Katja Virtanen, flattiviesti@gmail.com

TAITTO

Elisa Pekki, flattiviesti@gmail.com

TOIMITUSKUNTA

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n toimikunnat, hallitus sekä jäsenet.

KANNEN KUVA

Päivi Kankare / Imagiaa

FLATTIVIESTIEN MATERIAALIT

flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET

flattiviesti@gmail.com

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu 210 mm x 297 mm
1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm
1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm
1/4 sivu 90 mm x 133,5 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENILE

1/1 sivu 95€/lehti, 350€/vuosi
1/2 sivu 60€/lehti, 200€/vuosi
1/4 sivu 50€/lehti, 170€/vuosi

Jäsenten/kasvattajien jouluilmoitukset:

1/1 sivu 60€ ja 1/2 sivu 40€.

Ei-jäsenten hinnat mediakortissa:
flatti.net/flattiviesti/mediakortti

Ilmoitusmaksut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille: FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

FLATTIVIESTI NRO 2/2024

ilmestyy: 16.5.2024, aineistopäivä: 16.4.2024

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstitiedostot Wordin doc/docx/rtf-muodossa. Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi. Matlaresoluutioiset kuvat menevät printissä sutuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielipiteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyyydettyä jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja kuvien osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOPAIKKA

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

FLATTIMESTARUUS KISÄLLI JA JUNIORIMESTARUUS

2.-4.8.2024 HEINOLA

Lue lisää
Flattiviestistä 2/2024 ja
seuraa ilmoittelua
tapahtuman Facebook-
sivulla!

Tuomarit: Juniorimestaruus Anni Vornanen (näyttelyosuus) ja Kirsi Launomaa (koeosuus)
Kisälli: Sirpa Saastamoinen (näyttely) ja Juha Tenhunen (koe)
Mestaruus: Anu Vorobjev (näyttely), Pasi Majuri (avo-luokka) ja Ari-Pekka Fontell (voi-luokka)
Finaali (4.8.2024) Pasi Majuri ja Juha Tenhunen

Keskuspaikka: Saksalan Seikkailukeskus, Heinola. Ilmoittautuminen koekalenterin kautta.
Tiedustelut: Anne Kolsi, annekolsi@gmail.com

©Juho Pajari

PUHEENJOHTAJALTA

Jokainen meistä etenee flattiharrastuksessa omalla polullaan. Samalla tarvitsemme muita flatti-, noutaja- ja koiraharrastajia sekä hyvinvoivia flatteja, yhteisön ja laajan tukiverkoston kantamaan meitä sekä koko flattiharrastusta eteenpäin. Jaamme onnistumisen iloa ja riemua, tukea ja myös saamme sitä. Jokainen flattiharrastaja on flattiyhteisössämme – ja noutajayhteisössä, arvokas ja tärkeä niin rotujärjestön toimihenkilöistä harrastajiin, kilpailijoihin, toimihenkilöihin, vapaaehtoiisiin, ensikertalaisiin kuin alan ammattilaisiin. Sitoudumme edelleen toimimaan yhdessä, avoimessa, kunnioittavassa, tasa-arvoisessa ja yhdenvertaisessa, mutta silti flattimaisen riehakkaassa flattiyhteisössä. Jokaisella flattiharrastajalla tulee olla mahdollisuus osallistua ja harrastaa omista lähtökohdistaan ja omien tavoitteidensa mukaisesti. Yhteisen rotumme, flatin – metsästyskoiran ja monipuolisen harrastuskoiran imagoa rakennamme yhdessä, motivoimalla ja arvostamalla, emme oma etu edellä.

Rotujärjestöä ei olisi ilman vapaaehtoisia toimihenkilöitä ja talkoolaisia, jotka antavat rotujärjestölle, sen hallinnolle ja tapahtumille korvaamattoman arvokkaan työpanoksen omalla, korvaamattoman arvokkaalla vapaaajallaan.

KOIRAMESSUJA

Joulukuussa 2023 flattien rotujärjestöä pyydettiin Koiramessuille erittäin lyhyellä varoitusaajalla pelastamaan tilanne, jossa talkooväkeä ei yhtäkkiä ollutkaan riittävästi ja messujen pentunäyttely uhkasi jäädä järjestämättä. Hallitus pohti asiaa lyhyen hetken ja päätti ottaa haasteen vastaan, flattimaisesti, ennakkoluulottomasti ja positiivisella Me-hengellä. Erittäin nopeasti saatiinkin koottua talkooporukka kasaan ja hoidettiin erinomaisesti pentunäyttelyn rakentaminen, järjestyksenvalvonta ja pentunäyttelyn ison kehän pyörittäminen. Tämä saatiin toteutettua vain siksi, että rotujärjestössä on upeita, rotuun sitoutuneita, talkoohenkisiä ja auttavaisia jäseniä, jotka vastasivat avunhuutoon tulemalla mukaan talkoisiin. Rotujärjestö saa tästä urakasta Kennelliitolta korvauksen, joka edelleen laitetaan poikimaan jäsenistön hyväksi tapahtumiin, terveystutkimuksiin ja muuhun sellaiseen. Saimme talkooväkemme tehokkuudesta ja ammattitaitoisuudesta hyvää palautetta, ja Kennelliitto tarjoaakin nyt flateille vuoden 2024 Koiramessuja, sekä vuoden 2025 Maailmanvoittajanäyttelyä ja Koiramessuja. Vastuualueena sama, pentunäyttelyn osuus Helsingin Messukeskuksen hallissa 4. Laita siis sinäkin kalenteriin jo ylös Koiramessut 7.-8.12.2024, Maailman Voittaja

2025 -näyttely 8.-10.8.2025 ja Koiramessut joulukuussa 2025. Tarvitsemme kaikkiin näihin tapahtumiin talkooväkeä. Mitä enemmän meitä on, sen mukavampaa meillä on ja sen järkevämmin työvuorot saadaan jaettua talkooolaiden kesken!

Yhteistyö on tärkeää niin tapahtumien järjestämisessä kuin hallitustyössä ja järjestön johtamisessa. Viime vuonna järjestön puheenjohtajiston vastuita jaettiin tapahtumiin ja niiden järjestelyihin osallistumisessa. Tätä toimintaa jatkamme myös tänä vuonna, sillä vaikka puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle järjestötoimintaan osallistuminen on lähellä sydäntä ja nautimme valtavasti kaikista tapahtumistamme ja flattiyhteisöstämme, on ajankäytöllisesti järkevää jakaa tehtäviä. Tehtävien jakaminen auttaa molempia antamaan paremman panoksen sovittuihin tapahtumiin, pinnallisesti ja kiireisesti osallistumisen sijaan. Toivomme tämän näkyvän myös jäsenistöllemme positiivisesti toiminnassamme. Alkaneelle vuodelle olemme sopineet vastuujaoista siten, että puheenjohtaja osallistuu kesäleirille Surkeejärvellä ja Flattimestaruuteen Heinolassa. Varapuheenjohtaja taas osallistuu erikoisnäyttelyyn ja nuorten koirien katselmukseen Kouvolassa. Muihin tapahtumiin, mestaruuksiin ja treffeille vastuutetaan hallituksen jäseniä ja toimikuntien

puheenjohtajia. Yleiskokouksen järjestelyt kuuluvat puheenjohtajalle ja syyskokouksen varapuheenjohtajalle. Hallituksen kokouksista puheenjohtaja vetää parittomien ja varapuheenjohtaja parillisten kuukausien hallituksen kokoukset.

ELÄINTEN HYVINVOINTILAKI

Laki astui voimaan tämän vuoden alusta. Lain tarkoitus on edistää eläinten hyvinvointia ja lisätä eläinten kunnioitusta ja hyvää kohtelua. Laissa hyvinvointi määritellään eläimen näkökulmasta katsottuna, eli eläimen oma kokemus sen omasta fyysisestä ja henkisestä tilasta. Hyvinvointilaki ei siis kehoita eläinten inhimillistämiseen, vaan eläinten lajiyypilliseen fyysiseen ja henkiseen hyvinvointiin. Jokaisen koiran ja muun eläimen omistajan on hyvä tutustua uuteen eläinten hyvinvointilakiin ja peilata kriittisesti ja objektiivisesti omaa eläintenpitoaan lain vaatimuksiin. Meillä on vastuu hankkimamme eläimen hyvinvoinnin turvaamiseen. Hyvinvointilakiin liittyen rotujärjestö julkisti jo vuonna 2021 eettiset ohjeet, joiden mukaan vaadimme kaikkien, niin flatin omistajien kuin ohjaajien ja kouluttajien toimivan kaikissa rotujärjestön tapahtumissa. Eettiset ohjeet, kuten paljon muutakin flattitietoutta löydät upeilta uudistuneilta www.flatti.net -sivuilta.

- Mari

Eläinten hyvinvointilaki koirien kannalta

Eläinsuojelun lainsäädäntö koki suuria muutoksia vuoden alussa, kun laki eläinten hyvinvoinnista tuli voimaan. Yksi muutoksista näkyy jo lain nimessä, jossa ei puhuta enää (vain) eläinten suojelusta, vaan eläinten hyvinvoinnista. Lain säätäminen ja voimaan saattaminen olivat pitkä prosessi. Itse laki tuli voimaan 1.1.2024, mutta siihen liittyviä asetuksia eli lakia tarkentavia säädöksiä tehdään vielä. Täten asetusten kohdalla noudatetaan vielä vanhoja määräyksiä pl. asetus eläimille tehtävistä toimenpiteistä ja keinollisen lisäämisen menetelmistä (1165/2023).

HYVINVOINTILAIN TARKOITUS

Eläinten hyvinvointilain tarkoitus on edistää eläinten hyvinvointia, lisätä eläinten kunnioitusta ja hyvää kohtelua. Hyvinvointi määritellään eläimen näkökannasta katsottuna eli eläimen kokemus sen omasta fyysisestä ja henkisestä tilasta. Näkökulma tulee esille monessa lain eri kohdassa, esimerkiksi kun puhutaan eläinten käyttäytymistarpeista.

ELÄINTEN PITÄMISEN VAATIMUKSET (8 §)

Eläinten pitämisen vaatimuksissa tulee eläinten pystyä toteuttamaan liikkumiseen, lepoon, kehonhuoltoon, ravinnon etsintään ja muuhun vastaavaan toimintaan sekä sosiaalisiin suhteisiin liittyviä olennaisia käyttäytymistarpeita. Koirien kohdalla näitä voisi tulkita siten, että koiraa pitää pystyä ulkoiluttamaan ja koiran pitää olla kykenevä siihen, koiran rakenteen pitää olla sellainen, että se pystyy lepäämään ja hoitamaan kehoaan, sen pitää saada toteuttaa esimerkiksi etsimiskäyttäytymistä ja elää jonkinlaisessa yhteydessä (edes) ihmisiin. Eläinten fysiologiset tarpeet pitää tyydyttää, niillä pitää olla asianmukaiset pitopaikat ja eläimen sairastuessa sille pitää antaa asianmukaista hoitoa. Lisäksi sairaalle koiralle pitää tarvittaessa löytyä rauhallinen paikka, jossa se voi levätä ja toipua rauhassa.

Nämä eivät nyky maailmassa toteudu kaikkien koirien kohdalla. Koira voi olla esimerkiksi merkittävän ylipainoinen tai sillä on jokin jalostuksen kautta tullut rakenteellinen ominaisuus, joka heikentää näiden toteuttamista. Koirien kohdalla lajityypillisten käyttäytymistarpeiden tyydyttäminen voi olla vähäistä, jos etenkin johonkin käyttötarkoitukseen jalostettu koira elää ilman mitään aktiviteetteja ja virikkeitä (ja koira selvästi haluaisi näitä). Koira voi myös elää sosiaalisesti eristettynä ilman sopivia kontakteja lähiympäristöönsä. Sairastumisen kohdalla korkeat eläinlääkintäkulut voivat viivästyttää koiran viemistä hoitoon. Kaikki nämä seikat (toivottavasti) haastavat koiran ottajia miettimään omia mahdollisuuksiaan hoitaa tietyn tyyppistä tai -rotuista koiraa

hyvin koiran kannalta katsottuna – ei omalta kannaltaan. Ajatus on se, mitä koira tarvitsee voidakseen hyvin, ei se, mitä ihminen haluaa koiralle tarjota. Jos omat resurssit ovat kovin rajalliset eikä koiran lajityypillisiä ja olennaisia käyttäytymistarpeita pysty tyydyttämään, ei koira välttämättä ole sillä hetkellä sopiva lemmikki.

ELÄINTEN KOHTELU

12 §:ssä kerrotaan yleisesti eläinten kohtelusta. Siellä sanotaan: ”Eläin on totutettava käsittelyyn ja pito-olosuhteisiin, jos se on pidettävän eläinlajin ja eläinten pitomuodon kannalta tarkoituksenmukaista.”

Koirien kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että koirat pitää totuttaa erilaisiin hoitotoimenpiteisiin sekä peruskouluttaa siten, että niiden kanssa pärjää arkielämässä. Nämä ovat olennaisia tällaisen domestikoituneen eläimen ollessa kyseessä. Totuttamista ei ole se, että esimerkiksi hoitotoimenpiteitä tai käsittelyä vain tehdään koiralle ja koira alistuu siihen. Totuttamista on hoitotoimenpiteisiin opettaminen tottumisen ja siedättämisen menetelmien avulla sekä palkitseminen koiraa, kun sille näitä tehdään.

13 §:ssä käydään läpi kiellettyä kohtelua. Sitä on kovakourainen käsittely tai -kouluttaminen, liiallinen rasittaminen tai kohtuuttoman ankarassa kurissa pitäminen. Koulutuksessa pitää huomioida eläimen osaamistaso ja suorituskyky, näitä ei saa ylittää. Asetuksessa tullaan täsmentämään vielä mitä tähän kuuluu. Nykytiedon mukaan kouluttaminen positiiviseen vahvistamiseen nojaten onärkevin toimintatapa, jolloin tällaiseen kiellettyyn koulutustapaan ei pitäisi edes joutua.

18 §:ssä käsitellään kiellettyjä välineitä ja laitteita. Jos välineet ja laitteet aiheuttavat ilmeisesti tarpeetonta kipua ja tuskaa, niitä ei saa käyttää. Kiellettyjä ovat mm. sähkö- ja piikki pannat. Muitakaan välineitä ei saa käyttää tällä tavalla ja esimerkiksi taluttimen ja pannan/noutajataluttimen kohdalla kaulainta ei saa käyttää esimerkiksi riuhto-

malla tai kiristämällä siten, että koiralle aiheutuu tarpeetonta kipua.

ELÄINTEN HOITO

Eläimiä pitää hoitaa siten, että ”niillä on mahdollisuus toteuttaa liikkumiseen, leikkiin, lepoon, kehonhuoltoon, syömiseen, ravinnon etsintään ja ympäristön tutkimiseen sekä sosiaalisiin suhteisiin liittyviä olennaisia käyttäytymistarpeita.” Koirien kohdalla tämä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi pelkkä häkkielämä ilman muuta toimintaa ei vastaa asianmukaista hoitamista. Ravinnon etsintää voi helposti harjoitella virikkeistävällä ruokinnalla, ympäristön tutkimista ulkoilemalla koiran kanssa ja sosiaalisia suhteita olemalla koiransa kanssa.

Jos eläimiä pidetään ryhmässä, ”on ryhmän kokoonpanossa otettava huomioon eläinten sosiaaliset suhteet, ikä, sukupuoli ja koko. Jos eläimet suhtautuvat vihameilisesti toisiinsa tai voivat muusta syystä vahingoittaa toisiaan, ne on pidettävä erillään toisistaan tai niillä on oltava mahdollisuus paeta ja piiloutua muilta eläimiltä. Eläinryhmiä yhdistettäessä ja tuotaessa uusia eläimiä ryhmään erityistä huomiota on kiinnitettävä sosiaalisten suhteiden uudelleen muodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin ongelmiin.” Usean koiran taloudessa on huomioitava, ettei samassa taloudessa pidetä yhdessä sellaisia koiria, joiden välillä on jatkuvasti jonkinlaisia kärhämöitä.

Ruokinnan ja juoton kohdalla (21 §) esille nousee se, että eläinten pysyvissä pitopaikassa pitää olla jatkuvasti vettä saatavilla. Pysyvä pitopaikka on paikka, jossa koira viettää pääosan ajastaan. Rekikoira- tarhojen juotto-ohje poikkeaa hieman näistä ohjeista.

ELÄINJALOSTUS

Eläinjalostuspykäälä (22 §) sisältää paljon merkityksellisiä kohtia koirien jalostuksen kannalta. Siellä otetaan kantaa mm. perinnöllisiin sairauksiin ja normaaliin lisääntymiseen. Jalostuskohtaa tullaan täydentämään asetuksella piankin ja täten

'Ajatus on se, mitä koira tarvitsee voidakseen hyvin, ei se, mitä ihminen haluaa koiralle tarjota. Jos omat resurssit ovat kovin rajalliset, eikä koiran laji-tyypillisiä ja olennaisia käyttäytymistarpeita pysty tyydyttämään, ei koira välttämättä ole sillä hetkellä sopiva lemmikki.'

©Tanja Siltanen

sieltä todennäköisesti tulee ohjeita siihen, millaisia koiria jalostukseen saa käyttää. Merkittäviä hyvinvointihaittoja ja jalostuksen esteitä ovat mm. tiettyihin sairauksiin, anatomisiin ääripiirteisiin tai rakenteellisiin heikkouksiin liittyvät perintötekijät, jotka aiheuttavat eläimelle fyysisen toimintakyvyn heikkenemistä. Sairausgeenejä kantavia koiria voi käyttää jalostukseen vain terveiden yksilöiden kanssa.

Jalostamista on kaikenlainen koirien lisääntyttäminen eli säädökset koskevat myös sekarotuisia koiria. Todennäköisesti tulevaisuudessa otetaan lainsäädännössä tiukempi kanta perinnöllisiin sairauksiin ja niiden tutkimiseen sekä erilaisten raja-arvojen asettamiseen (vrt. Luonnonvarakeskuksen selvitykset koiranjalostuksen ongelmista).

KOIRIEN MYYMINEN

Koirien tuontia rajoittamaan on tehty säädöksiä, jotka koskevat mm. pentujen tuomista Suomeen. Alle 6 kk ikäistä pentua ei saa tuoda Suomeen, jos se on tarkoitus luovuttaa uudelle omistajalle edelleen 4 kk aikana tuonnista. Tällä pyritään suitsimaan epämääräistä pentukauppaa. Itselle pennun saa hakea ulkomailta edelleen kuten ennenkin.

Kun koiria myydään ja siitä ilmoitellaan, pitää ilmoituksessa olla nyt tietyt lainsäädännön mukaiset tiedot. Näitä ovat mm. myyjän nimi, eläimen syntymämaa, syntymäaika, ikä tai arvio iästä ja eläimen sijaintipaikka. Jos markkinoinnissa käytetään valokuvaa tai valokuvia, ainakin yhden kuvasta on esitettävä ilmoituksen kohteena olevaa eläintä tai sen emää ja tämän tulee käydä ilmi kuvasta tai kuvista.

Alle 16-vuotias ei voi olla yksin vastuussa koirasta. Alle 15-vuotiaiden lasten vanhemmilla tai huoltajilla on velvollisuus huolehtia siitä, ettei lapsi kohtele eläimiä kova-kouraisesti tai muuten siten, että eläimelle aiheutetaan tarpeetonta kipua tai kärsimystä. Aikuiset ovat siis aina jonkinlaisessa vastuussa lasten ja koirien yhdessäolosta.

ELÄINKILPAILUT

Eläinkilpailuissa pitää huomioida entistä tarkemmin eläinten hyvinvointi: sekä kilpailuun osallistuvat eläimet että kohde-eläimet (esim. lämpimän riistan kokeissa käytettävä riista). Käytännön metsästyskokeita saa kuitenkin järjestää. Kokeiden ja kilpailujen tulee olla turvallisia koirille. Tämä on järjestäjän vastuulla. Koiran kokeeseen ilmoittajalla on vastuu siitä, että ilmoitettu koira on riittävän hyvässä kunnossa, että se pystyy osallistumaan kokeeseen.

ELÄINTEN PITOPAIKKA

Eläinten pitopaikan pitää olla sellainen, että eläin voi siinä seistä ja levätä luonnollisessa asennossa sekä vaihtaa asentoaan vaikeuksitta. Samassa pitopaikassa pidettävillä eläimillä on oltava mahdollisuus yhtäaikaiseen lepoon, eli paikan pitää olla esimerkiksi riittävän tilava. Koiraa saa pitää esimerkiksi kokeen ajan kuljetuslaatikossa tai ns. näyttelyhäkissä tms., jos koiran liikunnan ja muiden tarpeiden tyydyttämisestä huolehditaan tilaisuuden aikana.

Tilapäisenkin säilytystilan tulee täyttää yllämainitut yleiset vaatimukset. Pienet autohäkit ovat usein sellaisia, että nämä eivät täyty, eli ison koiran omistajan kannattaa suosiolta ostaa joko suurempi auto ja parempi häkki tai vaihtaa pienempään koiraan.

ELÄINLÄÄKÄRIT JA ILMOITUSVELVOLLISUUS

Eläinlääkäreille tulee ilmoitusvelvollisuus diagnosoimistaan koirien jalostuskäyttöä rajoittavista vioista ja sairauksista. Nämä merkitään Ruokaviraston koirarekisteriin. Koirarekisterin perustiedot eivät ole julkisia, mutta eläinlääkärin diagnosoimat eläimen jalostuskäyttöä rajoittavat viat ja sairaudet on säädetty julkisiksi. Näistä kerrotaan lisää myöhemmin asetuksella.

TUTUSTU LAKIIN JA ASETUKSIIN

Jokaisen koiranomistajan kannattaa tutustua uuteen hyvinvointilakiin sekä tuleviin säädöksiin, joissa kerrotaan, miten tulee toimia. Omaa toimintaa kannattaa katsoa ulkoa käsin: millaiset olosuhteet koirilla kotona on, miten paljon niiden kanssa vietetään aikaa, onko niillä sopivasti seuraa ja rauhaa elämässä, entä laji- ja rotutyypillinen käyttäytyminen ja käyttäytymistarpeet, virikkeet ja aktiviteetit? Miten hoitotoimenpiteet, käsittely ja kouluttaminen sujuvat, onko koira niissä rennon ja tyytyväisen oloinen? Entä koiran pitopaikka, matkustaminen autossa ja mahdollinen pito häkissä – onko koiralla tarpeeksi tilaa, vakaa ja turvallinen boxi jne.?

Jos on hoitanut, käsitellyt ja kouluttanut koiriaan tähän mennessä koirien hyvinvointi huomioiden (koirankin näkökulmasta katsottuna), ei lainsäädännön uudistuminen muuta mitään. Monella kuitenkin (itseni mukaan lukien) on koiranpidossa pientä parannettavaa ja hiottavaa. Me olemme ottaneet koirat itsellemme ja meillä on myös vastuu siitä, että tarjoamme koiralle hyvän elämän yhdessä meidän kanssamme.

©Juho Pajari

©Heidi Gustafsson

'Omaa toimintaa kannattaa katsoa ulkoa käsin: millaiset olosuhteet koirilla kotona on, miten paljon niiden kanssa vietetään aikaa, onko niillä sopivasti seuraa ja rauhaa elämässä, entä laji- ja rotutyypillinen käyttäytyminen ja käyttäytymistarpeet, virikkeet ja aktiviteetit? Miten hoitotoimenpiteet, käsittely ja kouluttaminen sujuvat, onko koira niissä rennon ja tyytyväisen oloinen? Entä koiran pitopaikka, matkustaminen autossa ja mahdollinen pito häkissä – onko koiralla tarpeeksi tilaa, vakaa ja turvallinen boxi jne.?’

©Tanja Siltanen

©Juho Pajari

©Juho Pajari

Jokakoiran pikkutreeni –LEUKAKOSKETUS

Leukakosketuksen idea on, että koira asettaa leukansa ohjaajan kämmenelle, ja pitää sitä siinä paikoillaan. Taito on erittäin hyvä apu esimerkiksi hampaiden katsomiseen, mittaamiseen ja erilaisiin käsittely- ja hoitotoimenpiteisiin. Leukakosketuksesta koira saa selkeän tehtävän, jota se voi suorittaa toimenpiteen aikana. Myös koiran sirun lukeminen sujuu helpommin, kun koira pysyy paikoillaan. Arkielämässä leukakosketusta voi käyttää tehtävissä, joissa koiran tulee olla rennosti paikoillaan. Tehtävä on osoittautunut loistavaksi myös niin noutojen luovutusten ja pidon opettamisessa kuin esimerkiksi eläinlääkärissä silmiä peilatessa.

Leukakosketuksen voi opettaa ihan perinteisesti namilla ohjaten. Ole tarkkana, että annat palkkiomerkin (esimerkiksi naksutin tai palkkasana) sillä hetkellä, kun koiran leuka osuu kämmeneesi. Näin koiran tuntiessa kämmenen alaleukansa alla, yhdistyy fyysinen tunne halutuksi tehtäväksi. Nameja syöttelemällä pystyt pitämään koiran leukaa kämmenellä pidempään, eli kestoa tehtävään on kohtalaisen helppoa

rakentaa. Voit viedä namikäden hieman eteenpäin irti koiran kuonosta, jotta koira voi alkuvaiheessa tuijottaa namukättä samalla, kun sen leuka lepää kämmenelläsi.

Anna palkkio niin, että koira on ennemmin tulossa sinua/namikättä kohti kuin peruuttamassa pois päin. Ota leuan alla oleva käsi pois heti, kun annat viimeisen palkkionamin. Kun koira ymmärtää

idean, voit alkaa satunnaistaa namien syöttämistä, eli vaihdella sitä aikaa, jonka koiran leuka on kädelläsi ennen palkkion saamista. Vapauta koira selkeästi, kun tehtävä loppuu. Muista pitää taukoja treenitietien välillä.

Kun saat koiran helposti ohjattua kämmenelle, voit alkaa nimetä toimintoa toistamalla haluamaasi käskyä kehujen ja palkkailun ohessa. Vaihtelee välillä käden paikkaa, jotta koira ymmärtää oikeasti hakeutua tyhjälle kädelle, eikä vain mene palkkion perässä. Palkkaava käsi häivytetään myös tehtävästä pois, eli ala jo melko aikaisessa vaiheessa pitää palkkaavaa kättä ja nameja kauempana koiran kuonolta piilossa. Palkitse kuitenkin leukakäden luokse, jotta koira ei vain pyri kohti palkkiokättä.

Harjoittele tehtävää eri paikoissa ja erilaisissa häiriöissä. Lisää erilaisia elementtejä tehtävään yksi kerrallaan (esim. voit itse koskea ja nostaa koiran korvia/huulia, avustaja käy koiraa läpi, silmätipan laittoon varten toisella kädellä luomen raotus, jne).

Esimerkiksi silmien tai korvien hoitoa varten voit opettaa koiran tekemään leukakosketuksen myös vaikkapa reiteesi, jolloin molemmat kätesi ovat vapaana koiran käsittelyyn. Älä siis heti ensimmäiseksi ryntää taitoinesi kipeäkorvaisen koiran kanssa eläinlääkärin ja pyydä koiralta leukakosketusta samalla kun lääkäri tutkii korvia, vaan harjoittele mukavampia juttuja pohjalle. Jokainen ikävä hoitokerta täytyy usein myös ”nollata”, eli palata harjoittelussa taaksepäin ja palkita koiraa helpoista toistoista.

– Treeni-iloa!

OPETTAMINEN

1. Pidä kättäsi vaakatasossa, kämmen ylöspäin. Varaa toiseen käteen valmiiksi herkkuja, jotta palkitseminen on nopeaa.
2. Koira todennäköisesti kiinnostuu kädestäsi, kun annat sen ”tarjolle” – ole valmiina naksauttamaan / kehuaan heti, kun koira lähestyy kättäsi!
3. Palkitse koira käden sivusta niin, että koiran leuka pysyy kädelläsi, kun palkitset sitä.
4. Voit antaa koiralle useamman herkun peräkkäin, etenkin, jos se jättää leukansa kädelle odottamaan.

Palkitsemalla useamman kerran putkeen vahvistat samalla leukakosketuksen kestoa.

Heti, kun koira alkaa tajuta treenin juonen, voit alkaa vaihdella käden paikkaa; välillä vähän alempana, välillä ylempänä, eri puolilla kehoa ym.

Leukakosketuksen kestoa kannattaa lisätä paitsi palkitsemalla koira useammalla namilla putkeen, myös antamalla koiralle aikaa miettiä: koira ei saakaan palkkiota heti koskettaessaan kättäsi, vaan kun se on pitänyt leukaa ihan lyhyen hetken paikoillaan.

Keston lisäämisessä satunnaistaminen on paras keino, eli aikaa ei lisätä lineaarisesti sekunti kerrallaan, vaan vaihtelemalla kestoa (1s, 3s, 2s, 4s, 1s, jne).

Kun koira alkaa tarjota aktiivisesti leuan laittamista kädelle ja kosketuksessa on jo hieman kestoa, on aika lisätä erilaisia häiriöitä: eri paikkoja, ympärillä olevia ihmisiä tai muita koiria, liikennettä ym. Harjoitukseen voi lisätä noudon loppuosaa tai hampaiden katsomista. Muista laskea muita kriteerejä, kun nostat yhtä, eli jos häiriöitä lisätään, ei kestoa voi pidentää samalla kertaa.

ELÄINETSINTÄÄ FLATIN KANSSA

– Vilja löysi kadonneen perhoskoiran

Vilja, viralliselta nimeltä FI JVA Kevätniityn Country Rose, on vuonna 2019 syntynyt flattinarttu. Pienestä pennusta lähtien Viljan kanssa on harjoiteltu nomea ja erilaisia hajumaailman asioita; ilmaisua, kong-etsintää, kong-jälkeä, hajuerottelua, verijälkeä ja noseworkia. Näistä harrastuksista on ollut käytännön hyötyä, kun osallistumme lähiseudullamme kadonneiden lemmikkien etsintöihin. Eläinetsintöihin osallistuminen on pienen treeniporukan yhteinen harrastus. Autamme vapaaehtoisina ja kykyjemme mukaan. Viljan vahvuus etsivänä koirana on sen halu tehdä yhteistyötä ja kommunikoida. Sen lisäksi Vilja on tasapainoinen ja kaikille ystävällinen, taitava nenänkäyttäjä.

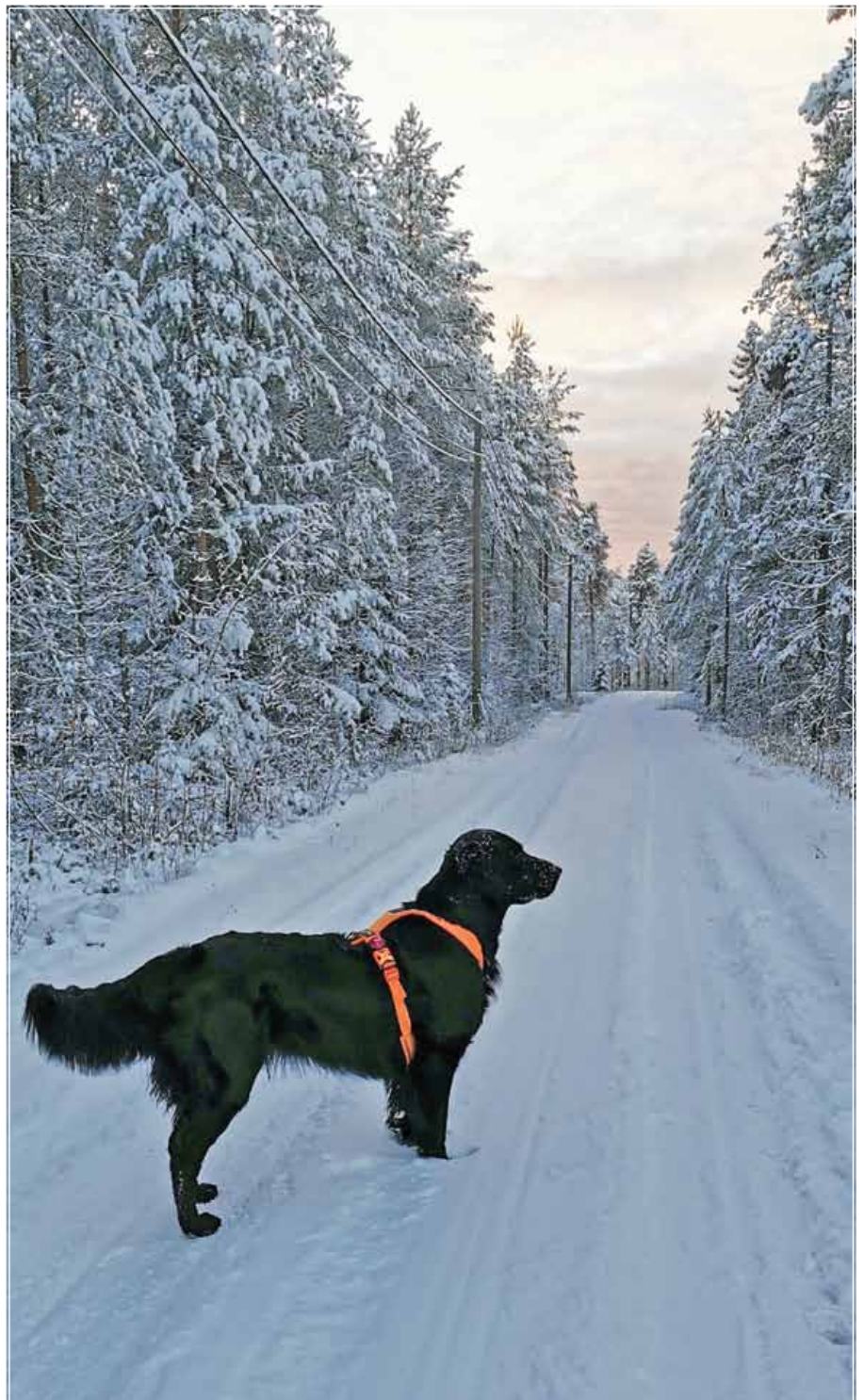
Etsintöjä ei ole usein ja ne painottuvat aikoihin, jolloin eläimet säikkyvät ilotulitteita tai ukonilmaa. Pennut, vanhat ja loukkaantuneet eläimet sekä hihnan kanssa kadonneet ovat tapauksia, joissa etsivästä koirasta saattaa olla hyötyä. Kuten perhoskoira Bertan tapauksessa.

Keski-Pohjanmaalla, Teerijärvellä, katosi kotipihaan 10. tammikuuta, vanha, 16-vuotias perhoskoira Bertta. Koiralla tiedettiin olevan huono näkö ja kuulo, ja korkean iän vuoksi sillä oli myös oireita, jotka viittasivat dementiaan. Siinä kenties ne syyt, miksi Bertta harhautui pois kotipihaan. Kaikkeksi onneksi Bertan perheellä oli talon ulkopuolella useampi valvontakamera, joista näkyi pienen koiran pihaan poistuminen. Ja olakseen hyvin iäkäs koiraa, Bertta liikkui valvontakameran kuvien perusteella hyvinkin ripeää vauhtia.

Siinä tärkeimmät ensitiedot, mitä saimme huolestuneelta perheeltä, kun saavuimme paikalle etsimään lauantaina 13.1., kolme päivää Bertan katoamisen jälkeen. Perhe oli etsinyt Berttaa lähiympäristöstä, tuloksetta. Lisäksi tiedossamme oli lähikylässä tehty irtokoirahavainto torstai-iltana; oliko Bertta kenties jaksanut juosta metsän läpi moottorikelkkauraa pitkin lähikylään?

Meitä lähti Berttaa etsimään kaksi koirakkoa; Vilja ja wockeri Eri omistajansa Anna-Marian kanssa. Työnjako oli selvä, Eri ja Anna-Maria jäivät tarkistamaan pihapiirin lukuisia piharakennuksia ja puukasojen alustoja, Vilja enemmän ilmapainuisena, isona koirana, lähtisi metsään ja teitä pitkin etsimään.

Valvontakameroista näkyi Bertan poistumissuunta katoamisiltana ja sen perusteella valittiin suunta, minne lähdettiin etsimään. Etsintäalueena hehtaareittain metsää ja peltoja, sekä useita moottorikelkkauria. Bertan omistaja ja hänen ystävätär, sekä yksi perheen pojista lähtivät mukaan kävelemään ja etsimään. Ihmisetsijöiden tehtäväksi jäi havainnoida useilta eri moottorikelkkaurilta

mahdollisesti löytyviä pieniä tassunjälkiä. Harmillisesti oli satanut uutta lunta, joten kaikki jäljet eivät erottuneet maastossa selvästi.

Vilja sai haistella Bertan hajua, jota myös pakkasin taskuuni mukaan, jotta Vilja voisi etsinnän edetessä saada vahvistuksen etsittävästä hajusta. Etsisimme todennäköisesti paikoillaan olevaa kohdetta. Tarkoitus oli myös tarkistaa lähistöllä olevan riistaruo- kintapaikan ympäristö.

Vilja lähti ilmavainuisesti kävelemään, Viljan nenä oli selvästi töissä. Tässä etsinnässä suuresta lumimäärästä oli hyötyä, sillä oletettavasti pieni, vanha perhoskoira ei lähtisi kiipeämään auratulta tieltä metsään, vaan se kulkisi helppokulkuista moottorikelkkauraa pitkin. Tien varrelta kuitenkin tarkistettiin kuusien alustoja ja puukasoja.

Ennen riistaruo- kintapaikkaa oli avonainen, maapohjainen varastorakennus, jossa oli mm. traktori peräkärriineen, lautoja ja polttopuita. Varaston ympäristössä paljon rojuja; tyyppillisiä paikkoja pienen koiran piiloutua. Ohjasin Viljan varastoon etsimään. Varastossa Viljan etsimistekniikka muuttui. Se alkoi selvästi nuuskuttamaan tiheämmin ja pyrki jonkin hajun perässä kiipeämään varastossa olevia tavaroita pitkin ylöspäin. Nousiko hajut maasta ajoneuvoja ja kasoja pitkin ylöspäin? Oliko Bertta maannut siellä varastossa?

Varastorakennuksen takaa lähti kuusimet- sään moottorikelkkaura, jonka varrella oli riistaruo- kintapaikka. Ruokintapaikan ympäristössä oli paljon erilaisia vanhoja jälkiä, yhdet pienet. Bertan? Halusin jatkaa kelkkauraa pitkin ja tarkistaa sen Viljan kanssa. Ehkä Bertta oli jatkanut sitä pitkin? Noin 20 metriä ruokintapaikalta kelkkaura loppui, kelkka oli kääntynyt takaisin tulosuuntaan.

Siellä kelkkauran päässä, iltapäivän jo hämärttyessä, Vilja haisteli maata, otti katse- kontakin, ikään kuin lupaa kysyen ja kääntyi sitten umpimetsään, pois kelkkauralta. Ajatus umpihangessa kahlaamisesta ei houkuttanut, mutta Vilja lähti päättäväisesti kelkkauralta pois. Menin Viljan perässä ja noin viisi, kuusi metriä kelkkaurasta, pysähtyi Vilja haistelemaan jotain matalassa ojassa. Ojassa makasi pieni, osittain lumeen peittynyt pieni möykky. Vilja haisteli sitä ja katsoi sitten minua.

Bertta? Näinkö oikein, hengittikö se? Tarkistin lähietäisyydeltä vielä kerran, mutta kyllä, pieni eläin ojan pohjalla hengitti. Mahdollisimman rauhallisella äänellä ilmoitin pienen matkan päässä seisoville, että ojassa on pieni eläin, joka hengittää.

Bertan omistaja ei järkytykseltään kyennyt toimimaan, mutta ystävätär tuli Bertan apuun. Bertta kaivettiin ojan pohjalta. Se oli hengissä! Vilja löysi Bertan! Siirryin kauemmaksi löytöpaikasta Viljan kanssa ja palkkasin sen ruhtinaallisesti.

Bertta löytyi reilun kilometrin päästä kotoaan. Se oli viettänyt kolme yötä ulkona, pakkasessa, jota kylmimmillään oli -20°. Olikohan Bertta tippunut ojaan jo keskiviikkona, katoamispäivänä? Vaikka oja ei ollut syvä, ei vanha koira sieltä ollut päässyt ylös. Bertan ruumiinlämpö oli sulattanut lumen sen alta ja ojan pohjalle jäi tumma läiskä maata, kun Bertta oli sieltä kaivettu pois.

Kävelymatkalla löytymispaikalta soitin päivystävälle eläinlääkärille ja Bertta saatiin

heti hoitoon. Se sai eläinlääkärin luona maata lämpötyynillä, sitä nesteytettiin ja lääkittiin. Paleltumia tai muita vaurioita ei Bertasta löytynyt. Sain sunnuntaiaamuna, löytymispäivän jälkeisenä aamuna video- viestin, missä Bertta jo söi pienen määrän ruokaa.

Kokonaisuudessaan Bertan löytymiseen meni aikaa n. 40 minuuttia. Uskallan väittää, että ilman Viljaa Bertta olisi jäänyt sinne ojan pohjalle. Perhe sai rakkaan, vanhan koiransa kotiin, pois kylmästä metsästä.

Itse sain vahvistuksen siitä, että treenaaminen on kannattanut. Koskaan etsimään lähdetessä ei voi tietää, löytyykö etsittävä. Tällä kertaa tarinalla on onnellinen loppu. Toista vastaavaa tapausta tuskin osuu enää omalle kohdalle.

'Bertta löytyi reilun kilometrin päästä kotoaan. Se oli viettänyt kolme yötä ulkona, pakkasessa, jota kylmimmillään oli -20°. Olikohan Bertta tippunut ojaan jo keskiviikkona, katoamispäivänä? Vaikka oja ei ollut syvä, ei vanha koira sieltä ollut päässyt ylös. Bertan ruumiinlämpö oli sulattanut lumen sen alta ja ojan pohjalle jäi tumma läiskä maata, kun Bertta oli sieltä kaivettu pois. Uskallan väittää, että ilman Viljaa Bertta olisi jäänyt ojan pohjalle.'

MISTÄ ON ERIKOISNÄYTTELY eli ERKKARI TEHTY?

Monille on varmasti tuttua tulla erikoisnäyttelyyn (päänäyttelyyn) tai tuttavallisemmin erkkariin viettämään kivaa näyttelypäivää oman luppakorvansa kanssa, sekä tapaamaan uusia ja vanhoja ystäviä. Mutta mitä kaikkea kätkeytyykään erkkarin taustalle ja valmisteluihin?

Palkinnot, tuomarit, näyttelypaikka, sponsorit, ruusukkeet, kuljetukset, ruokailut, mainokset, talkoilijat jne. Erkkarin valmistelu on koko vuoden kestävä projekti ja se koostuu monista pienistä osista. Alkuun kartoitetaan päivämäärää, jonka jälkeen alkaa tuumailu siitä, missä tapahtuman voisi kyseisenä vuonna järjestää. Näiden päätösten jälkeen onkin aika anoa näyttelyä kyseiselle päivälle.

Alkumetreillä päästään myös miettimään keitä tuomareita kysytään arvostelemaan. Tämän jälkeen erkkarin peruspilarit alkavat olla kasassa ja päästään keskittymään esimerkiksi kehäsihteerin kysymiseen, sponsoreihin, palkintoihin ja ruusukkeisiin. Näiden kyselyn aloittaminen on myös hyvin tärkeää aloittaa varhaisessa vaiheessa, jotta varmasti kaikki on valmiina h-hetkeä varten.

Mutta mikään edellä mainittu ei olisi mahdollista ilman hyviä taustajoukkoja, jotka ovatkin erityisessä asemassa erkkaria järjestäessä. Kuka kysyy mitäkin, kuka toimii tuomareiden henkilökohtaisena kuskina, on yhteydessä tuomareihin, pyytää tarjouksia palkinnoista ja ruusukkeista, kyselee näyttelypaikkaa, kuka toimii alueella päivystävänä eläinlääkärinä... Tärkeää on myös näyttelypaikalla olevat ruokailupalvelut. Tulevatko ruokailupalvelut suoraan näyttelypaikalta, ulkopuoliselta palveluntarjoajalta vai järjestetäänkö jotain itse? Lista tehtävistä on pitkä, mutta onneksi kaikkea ei kenenkään tarvitse tehdä yksin.

Kun sähköpostiin kilahtaa numerolaput sekä kutsukirje, alkaa erkkaripäivä olla jo lähellä. Silloin voikin kaivaa shampoot ja sakset esille ja alkaa laittamaan parasta karvakorvaa näyttelykuntoon.

Mikäli tuomarit saapuvat ulkomailta arvostelemaan, on ennen erkkaripäivää tiedossa vielä tuomareiden briiffaustilaisuus, jossa käydään läpi Suomen näyttelysäännöt ja käytänteet.

Ennen näyttelypäivää käydään katsastamassa näyttelypaikka, jonka jälkeen pystytään suunnittelemaan kehät ja muut tarvittavat tilat näyttelypaikalle. Näyttelypäivää edeltävänä päivänä käydäänkin laittamassa kehät ja muut tarvittavat tilat ja opasteet kuntoon, jotta aamulla ollaan valmiina vastaanottamaan näytteilleasettajat.

Itse näyttelypäivältä löytyy myös jos jonkinlaista tehtävää: liikenteenohjaus ja parkkeeraus, tuomareiden kuljetus näyttelypaikalle, telttä-alueen opastaminen, yleisimpiin kysymyksiin vastailu, esimerkiksi mistä löytyy lähin wc-tila tai vesipiste? Huolehditaan, että kehät pyörivät hyvällä mallilla ja kaikki kilpailut järjestetään ajallaan. Palkintovastaava taas pitää huolen, että oikeat palkinnot löytävät tiensä oikeaan aikaan oikealle paikalle. Päivän aikana huolehditaan niin tuomareiden kuin talkoilijoiden hyvinvoinnista ja viihtyvyydestä.

Päivän päätteeksi näyttelypaikka siistitään samaan kuntoon, kuin se oli ennen näyttelypäivän alkua. Ihan viimeisenä näyttelytoimikunta ottaa vastaan erkkaripäivän risut ja ruusut, jotta seuraavan vuoden näyttely voisi olla entistäkin parempi.

Kun kuluvan vuoden näyttely on pidetty, onkin aika suunnata katset seuraavien vuosien valmisteluihin. Tässä pieni pintaraapaisu siihen mitä erkkari kokonaisuutenaan pitää sisällään.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n

PÄÄNÄYTTELY

su 19.5.2024 Kouvola

Näyttelypaikka

Ankkapurha
Ankkapurhantie 6A, 46910 Anjala (Kouvola)
Arvostelu kehissä alkaa klo 9:00

Tuomarit

Jenny Campbell, GB
urokset,
ROP-juniori, ROP-veteraani, ROP-jälkeläisluokka

Dominic Salt, GB
nartut,
ROP-pentu, ROP-kasvattajaluokka, ROP

Ilmoittautuminen

Ilmoittautumiset su 21.4.2024 mennessä
www.flatti.net / www.showlink.fi

Huom! Vain netti-ilmoittautuminen.
Kaikki näyttelykutsut tullaan lähettämään sähköisesti.
Kutsuja ei lähetetä postitse.

Ilmoittautumismaksu 40 €,
saman omistajan 2. jne. koira sekä
pennut ja veteraanit 35 €,
yli 10-vuotiaat veteraanit ilmaiseksi.

Tiedustelut

Anni Vornanen
p. 044 314 0807, nayttely@flatti.net

Tervetuloa!

© Marianne Forsell

ERIKOISNÄYTTELYN TUOMARIESITTELYT

Dominic Salt GB

Affix LEVELMOOR

- Nartut, ROP-pentu,
ROP-kasvattajaluokka, ROP -

I am currently a maintenance Engineer at a NESTLE coffee factory, and I have lived with dogs all my life, but the first one I owned was a Miniature Schnauzer, when I was a young child. I followed this up with my first Gundog, a Gordon Setter, when I was in my early teens. But my real love came when I had my first Flat-coated Retriever in 1998. She was everything to me, and despite being a junior handler on occasions when really young (little of which I remember), I took to showing in a big way with her. This is when the bug took over, of both owning Flatcoats and showing and breeding them too. I currently live with my wife Melanie Salt (Wetnoses) and 4 Flatcoated Retrievers. My other hobbies when dogs allow, are attending Horse Racing and other sports and countryside events.

Toimin tällä hetkellä huoltoinsinöörinä Nestlen kahvitehtaalla. Koirat ovat aina olleet tärkeä osa elämääni ja lapsuudessani ensimmäinen koirani oli kääpiösnautseri. Sen jälkeen vuoroon tuli ensimmäinen metsästyskoirani - gordoninsetteri - ollessani varhaisteini-ikäinen. Todellinen rakkauteni koiriin sai kuitenkin alkunsa vasta kun hankin ensimmäisen sileäkarvaisen noutajani vuonna 1998. Se oli minulle kaikki kaikessa ja vaikka olinkin pienenä silloin tällöin juossut kehässä junior handlerina, mistä minulla on vain hatarat muistikuvat, innostuin sen kanssa kovasti näyttelyissä käymisestä: karpänen puraisi kerralla paitsi näyttelyiden, myös flattien omistamisen ja kasvattamisen suhteen. Tällä hetkellä perheeseeni kuuluu vaimoni Melanie Salt (Kennel Wetnoses) ja neljä sileäkarvaista noutajaa. Silloin, kun koirilta jää aikaa, käyn mielelläni myös laukkakilpailuissa ja muissa urheilu- ja maaseutuapahtumissa.

In May of 2005 I judged Flatcoated Retrievers at my first open show and have continued to judge ever since. But I do not only show an interest in Flatcoats, but many other Gundog breeds, especially Setters. I have judged the other breeds when asked to do so, and quite enjoyed it, as a change from our own breed. It really opens your eyes to various aspects of showing.

Toukokuussa 2005 arvostelin sileäkarvaiset noutajat ensimmäistä kertaa open show'ssa ja olen toiminut ulkomuototuomarina siitä lähtien. Flattien lisäksi minua kiinnostavat myös monet muut metsästyskoirarodut, erityisesti setterit. Olen pyydettyäessä arvostellut

myös muita rotuja ja se on ollut mukavaa vaihtelua oman rotumme ohella. Samalla oppii myös paljon uutta koirien esittämisestä.

I have been an active part of breeding a handful of litters. Some of my own, and assisting in other people's as well, on both an advisory, and hands on manner. I have been lucky enough to breed some very nice dogs, who have achieved huge success, and am very proud to have been announced Our Dogs Top Breeder in 2009, also owning Top Brood bitch the same year. This was a Scottish bred bitch by Shirley De Robbio (Spera) and cemented my friendly relationship with many of the lovely Scottish people. The most successful dog I have bred being the well-known, and very successful Maisie (aka CHAMPION Levelmoor Lanosa of Seahart Sdc A Sgwc) owned by Gill Smitherman and her family.

Olen toiminut aktiivisessa roolissa muutamien pentueiden kasvatustyössä: osa pentueista on ollut omiani, osa toisten kasvattajien, joita olen neuvonut ja tarvittaessa ollut myös kädet savessa mukana auttamassa. Minulla on ollut onni kasvattaa joitakin todella kauniita ja hienosti menestyneitä koiria, ja olin todella ylpeä sijoituessani kärkeen Our Dogs-lehden Top-Breeder-listalla vuonna 2009. Samana vuonna myös omistamani narttu oli vuoden jalostusnarttu. Tämä koira oli skotlantilaisen Shirley de Robbion

*(Spera) kasvattama narttu, ja sen myötä ystäväystyini monien skotlantilaisten flattiharrastajien kanssa. Menestynein koira, jonka itse olen kasvattanut, on Gill Smithermanin perheen omistama, hyvin tunnettu ja menestynyt Maisie eli täysvalio UK CH Levelmoor Lanosa of Seaheart SDC A SGWC**

**suom. huom. SDC A on lyhenne sanoista Shooting Dog Certificate, tulos A (Flatcoated Retriever Society) ja SGWC on lyhenne sanoista Show Gundog Working Certificate (The Kennel Club). Englannissa täysvalion arvoon vaadittavan käyttötuloksen voi hankkia suorittamalla em. kokeet tai sijoittumalla palkintosijoille Field Trialissa. Täysvalion arvon hankkiminen noutajakoiralta ei Englannissa ole ihan helppoa, joten suurin osa koirista on tästä syystä näyttelyvalioita Sh Ch. Lisätietoa: <https://www.flatcoated-retriever-society.org/wp-content/uploads/2007/06/sdc2018.pdf> <https://www.thekennelclub.org.uk/events-and-activities/field-trials-and-working-gundogs/already-competing-in-field-trials/kennel-club-show-gundog-working-certificate/>*

I have supported local and national limit and fun shows, as both exhibitor and judge, sometimes getting large entries. I think it is important to share your abilities, knowledge and assistance in the local communities. I am currently a member on the hard-working committee of Northern England Flatcoated Retriever Association (NEFRA), where I try and share my knowledge and work ethics to help retain this club's fantastic friendly status.

Olen tukenut paikallisia ja kansallisia limit ja fun show'ta (suom. huom. limit show'hun eivät saa osallistua koirat, joilla on jo serti näyttelystä, fun show't vastaavat suomalaisia match show'ta) sekä näyttelleasettajana että tuomarina ja joskus minulle on ilmoitettu paljon koiria. Minusta on tärkeää tarjota kykyjään, osaamistaan ja apuaan paikallisten yhteisöjen hyväksi. Olen tällä hetkellä mukana Nefran (Pohjois-Englannin sileäkarvaisten noutajien yhdistys) ahkerassa hallituksessa, jossa yritän jakaa osaamistani ja edistää työskentelytapoja yhdistyksen fantastisen yhteishengen ylläpitämiseksi.

I am also an active member of Lichfield Canine Society, being on their committee also, where one of my duties is to lead the control of the clubs Facebook information page. We work very hard on this committee, which paid off in 2019, when we WON a PAWSCAR, for Best open show of 2018. A high accolade indeed in the dog world. And then to add to that I am a big part of ring craft training with this club on a Monday evening (when my work shifts allow), sharing the training/judging/going over the dogs, with several other people on a rotation basis. Our hard work and dedication helped us to win a PAWSCAR for Training class of the year in 2023. A very Proud moment indeed.

Olen myös aktiivisesti mukana Lichfieldin koirakerhossa ja sen hallituksessa, jossa yksi vastuualueistani on yhdistyksen Facebook-sivujen ylläpito ja moderointi. Teemme hallituksessa paljon töitä, mikä palkittiin vuonna 2019, jolloin voitimme PAWSCAR-

palkinnon parhaasta vuonna 2018 järjestetystä open showsta. Se on arvokas tunnustus koiramaailmassa. Tämän lisäksi vedän maanantaisin yhdistyksen näyttelykoulutuksia aina silloin, kun suinkin töiltäni ehdin. Meitä on useampi ohjaaja, jotka vuorollaan opettavat näyttelykäyttäytymistä ja arvostelun kulkua sekä totuttavat koiria kopelointiin näyttelykehässä. Tästä kaikesta saimme PAWSCAR-palkinnon Vuoden Treeniryhmä -luokassa vuonna 2023. Se oli todella hieno hetki.

I have been an active member of a shoot at Crewe Hall, when my shifts allowed, but although I loved seeing my dogs work, found it hard to keep up the required training to benefit from the experience.

Olen ollut aiemmin aktiivisesti mukana myös Crewe Hallissa pidentyissä jahdeissa silloin kun työt ovat sallineet, mutta vaikka minusta oli hienoa nähdä koirani oikeissa töissä, koin vaikeaksi ylläpitää niiden koulutustasoa riittävän hyvänä, jotta ne todella hyötyisivät käytännön metsästyskokemuksesta.

My wife and I often man the booth at Discover dogs too, where we love to talk Flatcoat.

Vaimoni kanssa olemme usein myös tapahtumissa rotutorin standilla, ja meistä on mukavaa kertoa kiinnostuneille flateista.

I gave my first Set of Challenge Certificates in the UK when judging Border Union Champ Show in 2022 and have since judged my first Open Show Gundog Group and continue to enjoy judging Gundogs-especially Flatcoated Retrievers. I judged my first overseas appointment in the Netherlands in 2023, and really look forward to judging my second in your lovely country.

Ensimmäiset UK serttini jaoin vuonna 2022 Border Unionin championship show'ssa. Sen jälkeen olen ollut ensimmäisen kerran myös gundog-ryhmän ryhmätuomarina open show'ssa ja nautin edelleen metsästyskoirien ja erityisesti sileäkarvaisten noutajien arvostelemisesta. Ensimmäinen ulkomaan tuomarikutsuni oli Hollannissa vuonna 2023 ja odotan innolla toista ulkomaan arvostelutehtävääni teidän kauniissa maassanne.

I am humbled and would like to thank anybody in advance who may enter under me and allow me to get my hands on their lovely Flatcoated Retrievers. I really look forward to any opportunity, of sharing my honest 'on the day' opinion of our beautiful breed.

Kutsu on minulle suuri kunnia ja haluan jo etukäteen kiittää kaikkia, jotka ilmoittavat koiransa minun arvosteltavakseni. Odotan innolla jokaista tilaisuutta kertoa rehellisen, juuri sen päivän mielipiteeni kauniista rodustamme.

- Dominic Salt

Suomentanut Anu Numminen

ERIKOISNÄYTTELYN TUOMARIESITTELYT

JENNY CAMPBELL GB, Affix RONEVORG GB

- Urokset, ROP-juniori, ROP-veteraani, ROP-jälkeläisluokka -

I grew up with Skye Terriers (from the Kirkleyditch kennel) and always loved visiting the Breeders' house where my young eyes always gleamed when I saw all the rosettes on the wall. At the age of 16 I purchased my own dog, a blue roan Cocker spaniel from the Wistaston kennel. A further 2 purchases quickly followed. I started showing locally at Open Shows in the North of England, and loved winning cups and rosettes. I also bred 4 litters before I was 21. I was already bitten by the showing and breeding bug!

Kasvoin Kirkleyditch-kennelistä hankittujen skyenterriereiden parissa. Oli ihanaa käydä kylässä koiriemme kasvattajan luona, ja silmäni alkoivat aina loistaa nähdessäni kaikki seinälle ripustetut palkintoruusukkeet. Kuudentoista vuoden iässä ostin itselleni oman koiran Wistaston-kennelistä, blue roan -värisen cockerspanielin. Nopeassa tahdissa ostin vielä kaksi koiraa lisää. Aloin käydä Pohjois-Englannin paikallisissa open show -näyttelyissä ja minusta oli ihanaa voittaa pokaaleja ja ruusukkeita. Kasvatin myös neljä pentuetta jo ennen kuin olin ehtinyt täyttää 21:tä vuotta. Näyttely- ja kasvattajakärpäset olivat puraisseet minua!

After I got married and when we lost our last cocker spaniel my husband wanted a bigger dog so we went to Crufts in 1987 and discovered Flatcoated Retrievers. We were in love! We bought our first Flatcoat from Brenda Philips (Exclyst) in 1988. Tara was a full litter sister to the successful Sh Ch Exclyst Watchman. She lived a wonderful life with our family to the age of 14 ½.

Mentyäni naimisiin ja viimeisen cockerspanielimme kuoltua mieheni halusi isokokoisemman koiran, joten vuonna 1987 menimme Cruftsiin ja löysimme siellä sileäkarvaiset noutajat. Olimme aivan rakastuneita! Ostimme ensimmäisen flattimme Brenda Philipsiltä (Exclyst) vuonna 1988. Tara oli menestyneen Sh CH Exclyst Watchmanin sisko samasta pentueesta. Tara eli ihanan elämän perheessämme aina 14 ½ vuoden ikään saakka.

A career in banking and raising my family took priority for 15 years but once we lost Tara I bought two more Flatcoats in 2004 and in 2007 – Tess and Sally – who I returned to the show ring with and started breeding again, intermittently with juggling

home and business priorities. I also started judging Open Shows in 2010, with my first Championship show appointment coming in July 2021 at Bath, and my second at the Scottish Kennel Club in May 2023. I first judged abroad in at the NKK Show in Oslo, Norway in November 2023.

Ura pankkialalla ja oma perhe olivat elämässäni etusijalla 15 vuoden ajan, mutta menetettyämme Taran ostin kaksi uutta flattia vuosina 2004 ja 2007 – Tessin ja Sallyn – joiden kanssa palasin näyttelykehiin ja aloin uudestaan kasvattaa tasapainotellen samalla kotiasioiden ja työelämän vaatimusten ristitulella. Aloin myös arvostella Open show -näyttelyissä vuonna 2010 ja ensimmäistä kertaa arvostelin championship show'ssa (suom.huom. näissä jaetaan serttejä, alemman tason näyttelyissä ei) Bathissa heinäkuussa 2021 ja seuraavaksi Skotlannin Kennel Clubin näyttelyssä toukokuussa 2023. Ensimmäinen ulkomainen tuomaritehtäväni oli NKK:n (Norjan kennelliitto) näyttelyssä Oslossa Norjassa marraskuussa 2023.

In 2014 I imported a Flatcoat bitch from the Oasis of Peace kennel in Czech Republic, Tara (the second!), who has become the new foundation bitch of my Ronevorg kennel. Through her and her daughters I have been able to establish my line of dual-purpose Flatcoats, successful both in the show ring and in the field. For the last 3 years I have entered a team of 4 Ronevorg-bred Flatcoats into the RKC Breeder Group competition, and qualified for the finals in the big ring at Crufts which is an amazing experience! In 2022 we were the Top winning Gundog team and 3rd All-Breeds.

Vuonna 2014 toin Englantiin nartun tsekkiläisestä Oasis of Peace -kennelistä: Taran (järjestyksessä toinen!), josta on tullut uusi kantantarttu Ronevorg-kenneliini. Taran ja sen tytärten kautta olen saanut perustettua nykyisen dual-purpose flattilinjani, jonka koirat ovat menestyneet sekä näyttelykehissä että kokeissa. Viimeisten kolmen vuoden aikana olen kilpaillut neljän koiran Ronevorg-kasvattajaryhmän kanssa RKC:n (Royal Kennel Club) näyttelyiden kasvattajaluokissa ja saanut osallistumisoikeuden Cruftsin isoon kehään kasvattajaluokkien finaaleihin, mikä on ollut uskomaton kokemus. Vuonna 2022 olimme Cruftsin gundog-ryhmän paras kasvattajaryhmä ja lopulta finaalissa BIS3 kasvattajaryhmä.

I also really enjoy working my dogs, picking up on local shoots, and partaking in working tests with them.

Nautin myös todella koirieni kanssa treenaamisesta ja työskentelystä: käymme paikallisissa jahdeissa keräämässä riistat talteen ja osallistumme myös wt-kokeisiin.

I love the breeding side of dog ownership. I have now bred 8 litters of Flatcoats. I am an avid reader and researcher of pedigrees and like to carefully line-breed to healthy dogs I admire, to keep optimum type.

Koiran omistamisessa nautin myös kasvatuspuolesta. Olen nyt kasvattanut kahdeksan pentuetta sileäkarvaisia noutajia. Olen innoikas lukija ja sukutaulujen tutkija ja haluan linjata kasvattamani

pentueet huolellisesti harkiten terveisiin ihalemiini koiriin, jotta saisain säilytetyksi ihannetyypin kasvatustyössäni.

I enjoy contributing to the wider aspects of dog ownership. I was a Board member of the UK Royal Kennel Club (RKC) 2020-2022 and am currently an Officer of the RKC's Finance Committee. I am also on the General Committee of the UK Flatcoated Retriever Society.

Nautin koiraharrastuksessa vaikuttamisesta myös laajemmin. Olin UK Royal Kennel Clubin (RKC) hallituksessa vuosina 2020-2022 ja tällä hetkellä toimin jäsenenä RKC:n rahoitustoimikunnassa. Olen myös Englannin sileäkarvaisten noutajien rotujärjestön hallituksessa.

My other fairly new hobby is pedigree show sheep! I bought my first 3 Valais Blacknose sheep in 2021 – I think lockdown boredom had set in! The breed originates from Switzerland and was imported to the UK for the first time in 2014. It is a “fancy” sheep, known as “the cutest sheep in the world”; they are very friendly and affectionate. They grow an enormous coat, 10-12cm in length before shearing, which requires many hours of work to get them ready for the show ring! Many liken them to having fancy dogs, except they live out in the field.

Toinen, suhteellisen uusi harrastukseni on puhdasrotuiset näyttelylampaat! Ostin ensimmäiset kolme Valais blacknose-lammastani vuonna 2021 – luultavasti pandemiaeristyksen aiheuttaman tylistymisen vaikutuksesta! Rotu on kotoisin Sveitsistä ja sitä tuotiin Britanniaan ensimmäisen kerran vuonna 2014. Ne ovat erityisen upeita ja niistä sanotaan että ne ovat ”maailman söpöimpiä lampaita” (suom. huom. kuten Late Lammas) ja luonteeltaan hyvin ystävällisiä ja hellydenkipeitä. Niille kasvaa jättimäinen villa, pituudeltaan n. 10-12 cm ennen keritsemistä, mikä tarkoittaa tuntien työtä, jotta lampaan saa laitettua kuntoon näyttelykehää varten! Monet vertaavat niitä kuin turkkirotuisen koiran omistamiseen, paitsi että lampaat asustavat ulkona niityllä.

I am really looking forward to my judging appointment in Finland. Many years ago I asked an eminent UK Flatcoat judge where he thought the best Flatcoats in the world were and he said Finland! I hope that is still true. I uphold the values of honesty and integrity when judging, and hope that my decisions will be accepted with good grace and sportsmanship.

Odotan innolla ulkomuototuomarin tehtävääni Suomessa. Monta vuotta sitten kysyin eräältä hyvin arvostetulta englantilaiselta flattituomarilta, missä hänen mielestään on maailman hienoimmat flatiit ja hän sanoi, että Suomessa! Toivon, että se on edelleen totta. Pidän korkeassa arvossa rehellisyyttä ja oikeudenmukaisuutta kun arvostelen ja toivon, että arvioni otetaan vastaan arvokkaasti ja hyvässä kilpailuhengessä.

- Jenny Campbell

Suomentanut Anu Numminen

FLATTIEN TOKO-MESTARUUS

LA 25.5.2024 HÄMEENLINNASSA

ALO, AVO, VOI, EVL
Tuomari Jeanette Wikman

Mestaruus ratkotaan EVL-luokassa,
mutta jokaisesta luokasta palkitaan
paras sileäkarvainen noutaja!

Rotumestaruuden yhteydessä kilpaillaan
myös joukkuemestaruudesta.
Joukkueeseen voi kuulua 3-5 koiraa,
joista vähintään yhden tulee osallistua
VOI- tai EVL-luokkaan.

Ilmoittautumisaika:
flatileille 15.-28.4.2024
(ja muille 29.4.-5.5.2024)

Osallistumismaksu:
flatileille 28 €, muille 33 €

Koepaikan varaukset sähköpostilla:
flatti.toko@gmail.com.

Tiedustelut:
Emmi Leikkola
p. 040 091 8826, flatti.toko@gmail.com

Lisätietoja kokeesta:
www.virkku.net

Tervetuloa!

kuva © Anu Vorobjev

VUODEN 2023 MENESTYNEIMMÄT sileäkarvaiset NOUTAJAT

Kiitos kaikille kiertopalkintoja hakeneille ja onnittelut kiertopalkintojen voittajille ja sijoittuneille! Hakemuksia tuli kaikkiaan 94 kappaletta. Kaksi koiraa palkittiin Vuoden NOME-Flatti -kiertopalkinnolla tasapistein. Seuraavia palkintoja ei haettu: Sandran Muistomalja, Leon ja Wilsonin perintö ja Vuoden Agility-Tulokas. Toivotan kaikille menestyksestä vuotta 2024! – kiertopalkintojen hoitaja, Sari

VUODEN FLATTI

Celtair Fox Channel / omistajat Senni ja Kari Husso

VUODEN NOME-FLATTI

Palokallion Valhalla / Heli Pitkäjärvi

VUODEN NOME-FLATTI

Taka-Tapiolan Simba / Mika Toskala

VUODEN WT-FLATTI

Allikon Virkkunen / Homenokka Ky, Raija Gärding

VUODEN NÄYTTELY-FLATTI

Flat Power Unique Friendship / Anu ja Olga Vorobjev

VUODEN TOKO-FLATTI

Filurin Magpie / Piritta Pärssinen

VUODEN MEJÄ-FLATTI

Biehkan Riprap / Tarja Koistinen

VUODEN PK-FLATTI

Biehkan Huihai / Martina Westman

VUODEN RALLY-TOKO -FLATTI

Flat Power Sensation Lilac / Elisa ja Jarkko Pekki

VUODEN AGILITY-FLATTI

Filurin Pinball / Kirsi Kankaala ja Teemu Vaarala

VUODEN VEPE-FLATTI

Harvahampaan Next Episode / Heli Oinonen

VUODEN NOME-TULOKAS

Biehkan Kuuraketti / Martina Westman

VUODEN WT-TULOKAS

Flatgold's Rainbow In The Dark / Noora Lavonen

VUODEN TOKO-TULOKAS

Rusty Rebel's Hunting Is My Happy Time / Anu Vihervaara

VUODEN RALLY-TOKO -TULOKAS

Flat Power Lion Of My Life / Elisa ja Jarkko Pekki

VUODEN VEPE-TULOKAS

Huntfellas Goalkeeper / Heli Oinonen

GIORGIO-ARMANIN MALJA

Calzeat Causin Heads To Turn / Tiia Nyberg

VUODEN METSÄSTYSKOIRAKASVATTAJA - MÄNTÄN LINTU

Kennel Palokallion / Heli ja Rami Pitkäjärvi

VUODEN AKTIIVISIN KASVATTAJA KUNNIAMAININTA

Kennel Rusty Rebel's / Veera Jääskeläinen

VUODEN 2023 KIERTOPALKINNOT

- SIIJOITTUNEET -

VUODEN WT-FLATTI

1. FI2443/17 **Allikön Virkkunen** (338,5)
Kasvattaja: Henna Mikkonen, omistaja: Homenokka ky, Raija Gärding
2. FI56369/21 **Flatgold's Rainbow in the Dark** (319)
Kasvattaja: Inka Heller-Schedel, omistaja: Noora Lavonen
3. FI18891/19 **Taka-Tapiolan Simba** (279)
Kasvattaja: Tapio Takala, omistaja: Mika Toskala

VUODEN TOKO-FLATTI

1. FI16619/16 FI TVA FI ETVA RTK2 BH **Filurin Magpie** (60)
Kasvattaja: Tiina Pikkuaho, omistaja: Piritta Pärssinen
2. FI51129/17 FI MVA FI TVA HeJW-18 RTK1 **Harvahampaan Painted On My Heart** (51)
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen, omistaja: Heidi Siipo
3. FI44189/19 C.I.B. C.I.E. FI MVA FI TVA SE MVA(N) EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA LT JMVA EE JMVA BALTJV-20 EEJV-20 BALTV-22 **Flat Power Lilac Heart** (44)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistaja: Emmi Leikkola
4. FI53169/18 FI MVA EE JMVA **Ninjatähden Sparkling Happiness** (25)
Kasvattaja: Satu Marins, omistaja: Anu Vihervaara
5. FI54129/20 TK1 **Rusty Rebel's Hunting Is My Happy Time** (21)
Kasvattaja: Veera Jääskeläinen, omistaja: Anu Vihervaara

VUODEN AGILITY-FLATTI

1. FI25554/20 **Filurin Pinball** (76)
Kasvattaja: Tiina Pikkuaho
Omistajat: Kirsi Kankaala ja Teemu Vaarala
2. FI41387/18 RTK4 **Majakkasaaren Lempeä Toffee** (41)
Kasvattaja: Minna Latva, omistaja: Päivi Vuorio

VUODEN PK-FLATTI

1. FI16253/19 TK1 BH **Biehkan Huihai** (25)
Kasvattaja: Jori Saastamoinen
Omistaja: Martina Westman

VUODEN METSÄSTYSKOIRAKASVATTAJA – MÄNTÄN LINTU

1. Kennel Palokallion, Heli ja Rami Pitkäjärvi (6)
2. Kennel Harvahampaan, Sirpa ja Mikko Saastamoinen (5)

VUODEN RALLY-TOKO -FLATTI

1. FI44191/19 C.I.B. C.I.E. FI MVA FI RTVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA BH **Flat Power Sensation Lilac** (74)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki
2. FI40906/15 FI RTVA **Noanarkin Bubo Lacteus** (70)
Kasvattaja: Kaija Leinonen, omistaja: Sari Louhisola
3. FI41387/18 RTK4 **Majakkasaaren Lempeä Toffee** (46)
Kasvattaja: Minna Latva, omistaja: Päivi Vuorio
4. FI22956/21 RTK2 **Metsänpeiton Vapaa-Ajattelija** (30)
Kasvattaja: Satu Vihavainen, omistaja: Anna Lehtonen

VUODEN VEPE-FLATTI

1. FI40295/16 C.I.B. C.I.E. FI MVA FI VPVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA LV JMVA EE JMVA EEJV-17 RIGAW-18 **Harvahampaan Next Episode** (54)
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen, omistaja: Heli Oinonen
2. FI35124/19 EEJMVA **Huntfellas Goalkeeper** (24)
Kasvattaja: Jaakko Riissanen, omistaja: Heli Oinonen
3. FI15798/20 **Flatkiss Kissing In The Backseat** (16)
Kasvattaja: Christina Kiuru, omistajat: Pia ja Ben Mattsson

GIORGIO-ARMANIN MALJA

1. FI36081/20 C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) ES MVA EE MVA LT MVA LT JMVA LV JMVA EE JMVA BALT JMVA TLNJW-20 BALTV-20 BALTV-21 TLNW-21 EEV-21 TLNW22 EUV22 **RSCW20 Calzeat Causin Heads To Turn** (23)
Kasvattaja: Anette Dyren, omistaja: Tiia Nyberg
2. FI51127/17 **Harvahampaan Phantom Of The Dragonheart** (7)
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen, omistaja: Mira Pyhälähti
3. FI50798/18 C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) NO MVA EE MVA V-21 TLNW-23 HeW-23 **Flat Power Unique Friendship** (5)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistajat: Anu ja Olga Vorobjev ja Marianne Forsell
4. FI36194/18 C.I.B FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 **Celtair Fox Channel** (4)
Kasvattaja: Jenni Juven, omistajat: Kari ja Senni Husso

VUODEN AKTIIVISIN KASVATTAJA -KUNNIAMAININTA

1. Kennel Rusty Rebel's, Veera Jääskeläinen
2. Kennel Flat Power, Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
3. Kennel Noanarkin, Kaija Leinonen

VUODEN FLATTI

1. FI36194/18 C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 **Celtair Fox Channel** (51)
Kasvattaja: Jenni Juven, omistajat: Kari ja Senni Husso
2. FI52025/16 C.I.B. FI MVA EE MVA **Buumin Kuka Muu Muka** (28)
Kasvattajat: Mari Elo ja Henna Tuononen, omistaja: Henna Tuononen
3. FI24443/17 **Allikon Virkkunen** (27,5)
Kasvattaja: Henna Mikkonen, omistaja: Homenokka ky, Raija Gärding
4. FI12099/22 **Gilliam's Gold That's What I Want** (23,25)
Kasvattaja: Karin Friberg, omistaja: Veera Jääskeläinen
5. FI43986/20 **Beauty Flatstar One Hopeful** (22)
Kasvattaja: Nina Leino, omistaja: Roosa Mäenpää
6. FI23337/19 FI MVA FI JVA **Kevätniityn Country Field** (20)
Kasvattaja/omistaja: Ann Leskinen
7. FI51129/17 FI MVA FI TVA HeJW-18 RTK1 **Harvahampaan Painted On My Heart** (18)
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen, omistaja: Heidi Siipo
8. FI53179/14 FI MVA FI VMVA FI JVA EE VMVA EE MVA SE JVA LT VMVA TLN VetWCup-23 LTVV-23 EEV-23 RTK1 **Flatkiss Hottest Go-Getter** (16,5)
Kasvattaja: Christina Kiuru, omistajat: Anni ja Minna Vornanen
9. FI51790/15 FI MVA FI JVA FI VMVA TK1 **Gilliam's Gold Special** (16)
Kasvattajat: Karin ja Johanna Friberg, omistaja: Ann Leskinen
10. FI43981/20 FI MVA EE MVA **Beauty Flatstar one unique** (9)
Kasvattaja/omistaja: Nina Leino

Hakemuksia Vuoden Flatti -kiertopalkintoon tuli 13 kpl.

VUODEN NOME-FLATTI

Palokallion Valhalla ja Taka-Tapiolan Simba tasapistein jaetulla 1. sijalla.

1. FI16832/18 **Palokallion Valhalla** (44)
Kasvattajat: Heli ja Rami Pitkäjärvi, omistaja: Heli Pitkäjärvi
1. FI18891/19 **Taka-Tapiolan Simba** (44)
Kasvattaja: Tapio Takala, omistaja: Mika Toskala
3. FI36194/18 C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 **Celtair Fox Channel** (35)
Kasvattaja: Jenni Juven, omistajat: Kari ja Senni Husso
4. FI24443/17 **Allikon Virkkunen** (27)
Kasvattaja: Henna Mikkonen, omistaja: Homenokka ky/Raija Gärding
5. FI43986/20 **Beauty Flatstar One Hopeful** (25)
Kasvattaja: Nina Leino, omistaja: Roosa Mäenpää
6. FI12099/22 **Gilliam's Gold That's What I Want** (23)
Kasvattaja: Karin Friberg, omistaja: Veera Jääskeläinen
7. FI23959/20 **Susedalens Johnny B Goode** (19)
Kasvattaja: Johanna Ling, omistajat: Nina Leino ja Ville Suhonen
8. FI8474/16 FI KVA-B **Golden Reed's Black Sparrowhawk** (16)
Kasvattaja: Katja Villikka, omistaja: Riitta Hynninen
9. FI51790/15 FI MVA FI JVA FI VMVA **Gilliam's Gold Special** (10)
Kasvattaja: Karin Friberg, omistaja: Ann Leskinen
9. FI51129/17 FI MVA FI TVA HeJW-18 RTK1 **Harvahampaan Painted On My Heart** (10)
Kasvattajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen, omistaja: Heidi Siipo
9. FI23337/19 FI MVA FI JVA **Kevätniityn Country Field** (10)
Kasvattaja/omistaja: Ann Leskinen

Hakemuksia Vuoden NOME-Flatti -kiertopalkintoon tuli 11 kpl.

VUODEN NÄYTTELY-FLATTI

1. FI50798/18 C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) NO MVA EE MVA V-21 TLNW-23 HeW-23 **Flat Power Unique Friendship** (34)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistajat: Anu ja Olga Vorobjev ja Marianne Forsell
2. FI36194/18 C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 **Celtair Fox Channel** (30)
Kasvattaja: Jenni Juven, omistajat: Kari ja Senni Husso
3. FI44197/19 FI MVA NO MVA **Flat Power Passion for Lilac** (29,5)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
4. FI36081/20 C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) ES MVA EE MVA LT MVA LT & LV & EE & BALT JMVA TLNJW-20 BALTV-20 BALTV-21 TLNW-21 EEV-21 TLNW22 EUV22 RSCEW20 **Calzeat Causin Heads To Turn** (26,5)
Kasvattaja: Anette Dyren, omistaja: Tiia Nyberg
5. FI51124/17 C.I.B. FI MVA EE MVA LT MVA **Harvahampaan Pawprint In My Heart** (26,5)
Kasvattajat/omistajat: Sirpa ja Mikko Saastamoinen
6. FI44188/19 FI MVA SE MVA(N) EE MVA **Flat Power Lilac Garden** (23)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistaja: Maarit Penttilä
7. FI59303/20 C.I.B. C.I.E. FI MVA EE MVA LT MVA HeJW-21 TLNW-22 TLN WCup-23 RTK1 **Nerelius Addicted To You** (19,5)
Kasvattaja: Joakim Nerelius, omistajat: Minna ja Anni Vornanen
8. FI44191/19 C.I.B. C.I.E. FI MVA FI RTVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA BH **Flat Power Sensation Lilac** (18)
Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell
Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki
9. FI59079/21 **Leeway's Frizzanto** (17,5)
Kasvattaja: Jenni Turtola, omistajat: Paula ja Janne Säteri
10. FI44989/18 C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) EE MVA LV MVA EEJV-19 EEV-22 LVV-23 **Almanza Simply Starstruck** (17)
Kasvattaja: Ragnhild Ulin, omistaja: Jaana Rätty

Hakemuksia Vuoden Näyttely-Flatti -kiertopalkintoon tuli 17 kpl.

VUODEN MEJÄ-FLATTI

1. FI16252/19FI JVA **Biehkan Riprap** (163,5)
Kasvattaja: Jori Saastamoinen, omistaja: Tarja Koistinen
2. FI56891/20 FI JVA **Metsävirnan Stormwind Willet** (141)
Kasvattaja/omistaja: Heli Siikonen
3. FI34975/22 FI JVA FI J-MVA **Jay-Jay's Jezebel** (141)
Kasvattaja: Juha Junkala, omistaja: Ann Leskinen
4. FI22224/18 FI JVA **Blacfriar Tribesman** (136)
Kasvattaja: Rachel Hill, omistaja: Pirjo Vane
5. FI37401/20 FI JVA EE MVA NO JVA SE JVA POHJ JVA **Heilurihännän Maiden's Blush** (136)
Kasvattajat: Kirsi ja Asko Nieminen
Omistajat: Mari Aaltonen ja Tuomas Tanskanen
6. EJ22543/14 FI KVA-VAHI, FI JVA **Korven Akan Hemuli** (135)
Kasvattaja: Riitta Koivisto, omistajat: Anu Hulkkonen ja Arttu Pulkkinen
7. FI23328/21 FI MVA FI JVA SE JVA **Buumin Maija Poppanen** (133)
Kasvattajat: Mari Elo ja Henna Tuononen, omistaja: Liisa Keränen
8. FI35197/21 **Finnflats Olympias** (120)
Kasvattaja/omistaja: Heidi Vainio

VUODEN NOME-TULOKAS

1. FI31411/22 **Biehkan Kuuraketti**

Kasvattaja: Jori Saastamoinen, omistaja: Martina Westman

VUODEN WT-TULOKAS

1. FI56369/21 **Flatgold's Rainbow in the Dark**

Kasvattaja: Inka Heller-Schedel, omistaja: Noora Lavonen

VUODEN TOKO-TULOKAS

1. FI54129/20 TK1 **Rusty Rebel's Hunting Is My Happy Time** (24)

Kasvattaja: Veera Jääskeläinen, omistaja: Anu Vihervaara

2. FI41134/20 TK1 RTK2 BH **Flatout Jackpot Thor** (20,8)

Kasvattaja: Camilla Leijona, omistaja: Heidi Riikonen

3. FI32524/21 FI MVA EE MVA LT MVA BH TK1

Dakotaspirit Raspberry Beret (20)

Kasvattaja: Minna Sihvonen, omistaja: Mari From

4. FI54128/20 FI MVA TK1 RTK1

Rusty Rebel's Black Is My Happy Colour (15)

Kasvattaja: Veera Jääskeläinen, omistaja: Tiina Rasi

VUODEN RALLY-TOKO -TULOKAS

1. FI53181/22 RTK1 **Flat Power Lion Of My Life** (20)

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell

Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki

2. FI41134/20 TK1 RTK2 BH **Flatout Jackpot Thor** (19)

Kasvattaja: Camilla Leijona, omistaja: Heidi Riikonen

3. FI59303/20 C.I.B C.I.E FI MVA EE MVA LT MVA **HeJW-21**

TLNW-22 TLN WCup-23 RTK1 Nerelius Addicted To You (15)

Kasvattaja: Joakim Nerelius, omistajat: Minna ja Anni Vornanen

4. FI36274/19 RTK1 **Noanarkin Cebus Capulinus** (12)

Kasvattaja: Kaija Leinonen, omistaja: Sari Louhisola

5. FI37401/20 FI JVA EE MVA NO JVA SE JVA POHJ JVA RTK1

Heilurihännän Maiden's Blush (11)

Kasvattajat: Kirsi ja Asko Nieminen

Omistajat: Mari Aaltonen ja Tuomas Tanskanen

VUODEN VEPE-TULOKAS

1. FI35124/19 EE JMVA **Huntfellas Goalkeeper** (24)

Kasvattaja: Jaakko Riissanen, omistaja: Heli Oinonen

2. FI15798/20 **Flatkiss Kissing In The Backseat** (20)

Kasvattaja: Christina Kiuru, omistajat: Pia ja Ben Mattsson

3. FI41134/20 TK1 RTK2 BH **Flatout Jackpot Thor** (16)

Kasvattaja: Camilla Leijona, omistaja: Heidi Riikonen

3. FI59079/21 **Leeway's Frizzanto** (16)

Kasvattaja: Jenni Turtola, omistajat: Paula ja Janne Säteri

5. FI22846/22 FI JMVA **Xperiments Goodies And Candies** (4)

Kasvattaja/omistaja: Katja Virtanen

Aktiivisin kasvattaja -kunniamaininta 2023

Aktiivisin kasvattaja -kunniamaininta myönnetään kasvattajalle, jonka kasvateista on prosentuaalisesti eniten käynyt sekä terveystutkimuksissa (lonkkakuvissa ja silmäpeilauksessa) että osallistunut näyttelyyn ja taipumuskokeeseen.

Laskentaan otetaan mukaan kaksi edeltävää sukupolvea eli yhteensä kahdeksan (8) vuoden ajanjakso siten, että kunniamaininnan myöntämisvuonna ja sitä edeltävänä vuonna syntyneitä pentueita ei lasketa mukaan, jotta kasvateilla olisi riittävästi aikaa saavuttaa vaaditut kriteerit.

Kasvattajan on laskenta-aikana ollut kasvatettava vähintään kaksi pentuetta. Jokaisella mukaan laskettavalla kasvattajan kasvattamalla koiralla tulee olla kaikki nämä neljä tulosta: lonkkakuvaustulos, silmätarkastustulos, näyttelykäynti ja taipumuskoekäynti. Laskentaan ei oteta huomioon ennen kahden vuoden ikää kuolleita eikä ulkomaille myytyjä kasvatteja.

Vuoden 2023 Aktiivisin kasvattaja -kunniamaininnan laskennassa otettiin huomioon vuosina 2014-2021 syntyneet pentueet. Mukana laskennassa oli 42 kasvattajaa, joilla mukana olleita pentueita oli 2-25, ja näissä pentuja 5-194.

KOLMEN KÄRKI:

1. Kennel Rusty Rebel's: 3 pentuetta, 15/24 (62,5%) pentua täyttää vaatimukset
2. Kennel Flat Power: 2 pentuetta, 10/17 (58,82%) pentua täyttää vaatimukset
3. Kennel Noanarkin: 7 pentuetta, 22/38 (57,89%) pentua täyttää vaatimukset

C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HEW-19 HEW-21

VUODEN FLATTI 2023 CELTAIR FOX CHANNEL

Olemme kiitollisia siitä, että saamme jo kolmantena vuonna peräkkäin vastaanottaa Hillalle Vuoden Flatti -kiertopalkinnon. Viime vuoden kohokohta oli ehdottomasti se, että päästiin kerrankin osallistumaan Flattimestaruuteen ja Hillasta tuli Flattimestari. Myös erikoisnäyttelyn voitto jo toisena vuonna peräkkäin oli huikeaa. Menestystä on viime vuosina tullut sen verran paljon, ettei pää aina ihan ole pysynyt menossa mukana. Ihana on kuitenkin saada harrastaa ja nauttia näistä ainutlaatuisista hetkistä.

Hillan koekausi alkoi jo helmikuussa, kun päästiin fasaanijahtiin noutajien käytännön metsästyskokeeseen. Hilla suoritti kokeen hyväksytysti ja sai NKM1-tuloksen. Nyt olisi siis käyttövalion arvoon tarvittavat muut tulokset kasassa, paitsi se viimeinen NOME-B VOI1-tulos. Viime vuonna NOME-startteja kertyi viisi. Päällimmäisenä mieleen jäi elokuun Flattimestaruus. Silloin lauantaina oli ensin näyttelyosuus, jossa Hilla valittiin mestaruuden kauneimmaksi. Sen jälkeen siirryttiin maastoon karsintakokeeseen, josta Hilla sai vain ohjauksen epäonnistuessa VOI2-tuloksen. Illalla julkistettiin kahdeksan finaaliin menijää ja Hilla oli yksi niistä. Sunnuntaina kilpailtiin finaali aurinkoisessa säässä pellolla. Finaalissa Hilla ylty kolmanneksi ja näyttelytulokset yhteenlaskettuna voitti Flattimestaruuden!

Pyrimme viime vuonna pitämään näyttelykännit maltillisena, ja kävimme yhteensä seitsemässä näyttelyssä. Parhaimmin näyttelyistä jäi mieleen rodun erikoisnäyttely toukokuussa, jossa Hilla valittiin näyttelyn kauneimmaksi 176 flatin joukosta. Seuraavana päivänä menttiin Rauman kaikkien rotujen näyttelyyn, jossa Hilla oli ROP ja RYP-2. Mainittakoon vielä syyskuun Hyvinkään kaikkien rotujen näyttelyn ROP ja joulukuussa messukeskuksen Helsinki Winner -näyttelyn PN3-sijoitus.

Näitä tuloksia ei tehdä yksin, joten iso kiitos kuuluu kaikille treenikavereille, erityisesti omalle treeniporukalle! Kiitos myös kasvattaja Jennille kaikesta tuesta ja mukana elämisestä näiden onnistumisten aikana sekä tietysti tästä ihanasta koirasta.

- Senni & Kari

©Nanna Salmela

©Janne Antila

VUODEN 2023 NOME-FLATTI TAKA-TAPIOLAN SIMBA

Meillä oli kunnia saada jakaa Nome-Flatti -palkinto tällä kertaa tasapisteillä Helin ja Hallan kanssa. Isot onnittelut heille ja toki yhtä lailla myös muille palkituille!

Vinskin kanssa meillä oli edelliseltä koekaudelta Nome-B:ssä AVO1-tulos pohjilla, joten kaudelle 2023 oli tiedossa siirtyminen VOI-luokkaan. Alkukaudesta ei pidetty vielä kiirettä kokeisiin, vaan keskityttiin harjoittelemaan ja hakemaan luokan tason mukaista varmuutta tekemiseen. Heinäkuussa sitten lähdettiin kokeilemaan missä mennään ja käytiin kokeissa ensin Laukaassa ja siitä viikon päästä Saarijärvellä. Hienosti näissä sitten menikin, kummastakin kokeesta tuloksena VOI1.

Seuraava koe oli Flattimestaruus elokuun alussa. Siellä karsintakokeessa kolmosmarkkeerausessa Vinski paikallisti yhden pudotuksen lyhyeksi ja riista jäi löytymättä, mikä johti VOI2-tulokseen. Sillä päästiin kuitenkin finaaliin. Finaalissa edettiin loppuun saakka, mutta ohjauksissa oli tällä kertaa vähän sanomista. Sijoituimme finaalissa lopulta toiseksi ja yhteispisteissä mestaruuden kolmanneksi.

Syyskuun alussa päästiin osallistumaan SM-Nomeen. Haastavassa karsintakokeessa ohjaus meni erinomaisesti, mutta kolmosmarkkeerausessa yksi riista ei pysynyt riittävän tarkasti mielessä ja jäi löytymättä. Kun hakukaan ei oikein sujunut, niin tuloksena oli VOI0.

Syyskuun lopussa startattiin Pudasjärvellä damikokeessa. Tällä kertaa taas kolmosmarkkeerausessa yksi dami jäi saamatta ylös

ja tuloksena VOI2. Marraskuussa suoritimme vielä käytännön metsästyskokeen hyväksytysti fasaanijahdin yhteydessä Mänttä-Vilppulassa.

Kauden aikana ehdimme käydä myös kahdessa WT-kokeessa joista tuloksina AVO1 ja yhdessä A-kokeessa, josta tuloksena A0 lähinnä ohjaajan virheestä johtuen. Tästä jatketaan ja katsotaan mitä tuleva kausi tuo tullessaan.

- Mika Toskala

VUODEN 2023 PK-FLATTI BIEHKAN HUIHAI

Napin kanssa on harrastettu pienestä pitäen palveluskoirien hakua rodunomaisten lajien rinnalla. Napin ollessa 2v 8kk suoritimme Bh-kokeen, joka oikeuttaa osallistumaan palveluskoirakokeisiin ja viime kaudella kävimme ensimmäiset hakukokeet.

Kesällä osallistuimme ykkösluokan hakukokeeseen Kärkölässä. Koe alkoi metsästä, jossa suoritimme ensin henkilöhakuosuuden ennen esineruutua. Metsä oli helppokulkuista vähän kumpuilevaa maastoa, josta Nappi löysi ja ilmaisi kaikki kolme maalimestä (170/170p). Esineruudusta nousi vaadittavat 2 esinettä (28/30p). Lopuksi tottelevaisuusosio, joka suoritettiin hyvällä mielellä ja vähäisillä virheillä (90/100p). Saatiin kerättyä 288/300 pistettä ja koulutustunnus HK1.

Koska ensimmäinen koe meni yli odotusten, osallistuttiin syksyllä Lahdessa kakkosluokan kokeeseen. Siellä lähti haussa minun ohjausvirheiden takia pisteitä ja toisaalta en saanut tottelevaisuudessa Nappia oikeaan vireeseen, joka söi pisteitä. Saatiin 30/158/73 261 / 300 pistettä ja HK2.

Meidän kotiyhdistys (Porvoon Palveluskoirat ry) järjesti vielä lokakuussa hakukokeen, johon päästiin osallistumaan voittajaluokkaan. Nappi oli hyvässä vireessä ja saatiin 30/157/91 278 / 300 HK3 ykköstuloksella.

©Sari Heikura

Kausi oli siis todella onnistunut, toivottavasti päästään jatkamaan harrastuksia tänäkin vuonna. Kiitos kaikille treenikavereille, erityiskiitos meidän hakuryhmälle, ilman teitä ei olisi mahdollista saavuttaa tuloksia hausta. Flatti sopii hienosti kansallisiin palveluskoiralajeihin.

- Martina Westman

VUODEN 2023 NOME-FLATTI – PALOKALLION VALHALLA

Olihan meillä hieno vuosi Hallan kanssa. Alkuvuodesta Hallalla oli pentue, jonka jälkeen kuntoa kohotettiin pikkuhiljaa ja aloitettiin treenaaminen. Koekausi alkoi Merenkurkun kokeella, josta tuloksena VOI3. Seuraava startti olikin Lakeuden kokeessa, joka muutoin meni jo varsin mallikkaasti, mutta ohjauksen alun raskaus vaikutti tulokseen ja VOI2. Tässä kokeessa tuli jo ajatusta, että ehkä se kirkkain palkinto ei olekaan niin kaukana.

Flattimestaruudessa kaikki sujui hienosti ja Hallan varmaa työskentelyä oli ilo katsella kokeen jokaisella osa-alueella ja tuloksena VOI1 ja lopulta Mestaruuden 2. sija. Halla palkittiin koeosuuden parhaana koirana ja myös parhaasta hakutyöstä. Seuraava koe oli sitten SM-koe, josta tuloksena VOI0. Myöhemmin syksyllä vielä startattiin Lakeuden kokeessa, ja sieltä VOI2.

Halla on oma kasvatti ja on ollut mukava seurata sen kehitystä pentulaatikosta lähtien. Ensisijaisesti se on metsästyskoira, jonka vahvat, luontaiset ominaisuudet näkyivät jo nuorena, varsinkin hakutyöskentelyssä. Sen itsenäisyys on asettanut omat haasteensa koulutukselle, mutta koko ajan menty eteenpäin yhteistyössä, tiiminä. Vielä meillä on tavoitteita saavuttamatta, ja niitä kohti mennään, toivottavasti jo tulevalla kaudella.

- Heli ja Halla

©Marko Mikkilä

C.I.B. C.I.E. FI & NO & EE MVA SE MVA(N) FIV-21 TLNW-23 HEW-23

VUODEN NÄYTTELY-FLATTI FLAT POWER UNIQUE FRIENDSHIP

Marvi saavutti Vuoden Näyttely Flatti -kiertopalkinnon toistamiseen, edellinen kerta oli vuonna 2021. Alkuvuosi 2023 meni Marvin osalta vielä pennuista toipuessa ja kuntoa palautellessa. Vähitellen kesän kuluessa Marvi palasi vuoden tauon jälkeen takaisin kehiin.

Vuoden 2023 tähtihetkinä mieleen on jäänyt erityisesti Mikkelin KR:n ryhmävoitto heinäkuussa, SNJ:n päänäyttelyn ROP ja BIS-3 -sijoitus syyskuussa sekä Helsinki Winner -näyttelyn VSP joulukuussa.

Suomen näyttelyiden lisäksi matkasimme elokuussa Marvin ja kumppaneiden kanssa Tromssaan Pohjois-Norjaan. Sieltä Marville 60 flatin joukosta PN2-sijoitus kera SERTin ja Norjan valionarvon. Matka oli kaikkienensa huikea elämys upeine maisemineen – tulen muistamaan sen aina. Marvin sekä muiden mustien tulokset toivat vielä hienon lisämausteen reissulle.

Marvin vahvuus näyttelykehissä taitaa olla sen iloisuus ja asenne, joka minulle merkitsee paljon lajissa kuin lajissa. Näyttelyissä kaiken keskiössä Marvin kanssa on aina ollut yhdessä tekemisestä nauttiminen, sanaton yhteys ja ainutlaatuinen ystävyys, mistä Marvin nimikin jo kertoo. Marvi on meille koko sen taustatiimille äärimmäisen rakas ja tärkeä luppakorva. Toivottavasti monia yhteisiä hetkiä on vielä edessä päinkin. Marvin kanssa olemmekin kääntäneet katset jo kuluvaan vuoteen, kohti uusia muistoja ja seikkailuja.

- Marianne, Marvin taustajoukoista

Omistajat: Anu & Olga Vorobjev ja Marianne Forsell
Kasvattajat: Anu & Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell

©Janina Holmberg

VUODEN MEJÄ-FLATTI FI JVA BIEHKAN RIPRAP

MEJÄ-kauteen 2023 lähdettiin Raptorin kanssa rennosti, kun valiotitteli oli jo hoidettu edellisenä vuonna. Rilluteltiin pitkä kesäloma kaikenlaista mukavaa jäljestellen ja muutoin metsiä samoten. Lyöttäydyttiin äkkilähtönä mukaan myös Norjan reissulle, missä käytiin jäljestämässä Norjan jälkivalioon vaadittava koetulos ja oikein kelvollinen tulos Norjan jälkivalioiden luokassa (Eliteklasse), vaikka Norjan jälkivaliota Raptorista ei puuttuvan näyttelytuloksen takia koskaan tullutkaan.

Kotimaan kokeissa oli vähän haasteita kasata huippupisteitä ”isoja kisoja varten”, joko pitkäksi livahtavien kulmien tai nopeasti merkattujen makausten takia. Piirinmestaruuskokeeseen kuitenkin päästiin. Sen valmistelu meni nappiin ja siellä tuli jättipotti. Rauhallisella, itsevarmalla ja itsenäisellä jäljestyksellä pokattiin komeat pisteet, piirinmestaruus ja menolippu SM-kokeeseen. SM-kokeessa tasaisen varma työskentely riitti karsinnan 7. sijaan, eli karsiuduttiin finaalista ensimmäisenä koirana.

Eräänä ihan tavallisena syksyisenä arkipäivänä Raptorin tila äkisti romahti. Pian selvisi, että massiivisen sisäisen verenvuodon takia koiran henki oli kriittisesti uhattuna. Reilu vuorokausi myöhemmin Raptor tassutteli häntä heiluen ulos päivystävästä eläinsairaalaista pitkä leikkaushaava mahan alla. Verenvuodon aiheuttanut revennyt perna ja siihen kytkeytynyt hematooma oli poistettu. Muutoin elimistön todettiin olevan terve ja väkevässä kunnossa. Patologi ei syöpää löytänyt. Haavan ja anemian parantua palattiin takaisin normaaliin elämään.

Uusi vuosi toi kuitenkin uudet oireet. Raptorin kunto heikkeni nopeasti useisiin elimiin levinneen kasvaimen takia. Raptorin matka päättyi samana päivänä, kun hänet valittiin vuoden 2023 MEJÄ-flatiksi.

Kiitos kasvattaja tästä hillityn rauhallisesta ja samaan aikaan räiskyvästä persoonasta! Raptor oli sellainen (ainakin melkein) korona-ajan, yhden ihmisen koira, joka vietti koko elämänsä symbioosissa oman mammansa kanssa. Meillä koti on nyt tyhjä. Eikä oikein tiedetä, miten tästä yllättävästä menetyksestä selviää. Nauttikaa jokaisesta päivästä yhdessä flattienne kanssa!

Kuva on otettu jouluna 2023 kun puuhailtiin Raptorin kanssa metsässä kahdestaan. Silloin en olisi osannut kuvitellaakaan mitä kolme viikkoa myöhemmin voisi tapahtua.

- Tarja Koistinen

VUODEN WT-FLATTI Allikon Virkkunen

Omistaja: Homenokka ky/Raija Gärding
Kasvattaja: Henna Mikkonen

Lähdimme toukokuun lopulla reissuun Outokumpuun, jossa oli kaksipäiväinen WT-koee. Ensimmäisenä päivänä ei mennyt ihan putkeen, mutta toisena päivänä onnistuttiin paremmin, ja Vergi sai AVO1-tuloksen. Seuraava WT-koee oli kotikonnuilla Oulun seudulla, ja muistaakseni yksi rasti meni päin prinkkalaa.

Sitten vuorossa oli rotujärjestön WT-mestaruudet Orimattilassa. AVO-koee ei ollut mitenkään erityisen vaikea. Meillä, ja ehkä jollain muullakin, vaikeuksia tuotti kahden koiran walkup-rasti hakkuuaukiolla. Siinä kahdelle koiralle tuli markeerauksia. Maasto ei ollut mitenkään vaikea, eikä matkat pitkiä, mutta minä en muistanut (muistaakseni) sitä toista markeerausta kunnolla, eikä muistanut koirakaan. Nipin napin, kahden pisteen arvoisesti, koira jotenkin sinne damille ajautui, ja sai damin ylös. Tuloksena AVO3 ja WT-haastajan voitto. Vergi oli ainut flatti joka sai tuloksen avoimessa luokassa!

Syyskuussa auton nokka kohti Rovaniemeä ja voittajaluokan korkkaus. Eikä se ihan huonosti mennytkään, tuloksena VOI2 ja sijoitus 2.

Vergi valittiin Ruotsissa järjestävään Pohjoismaiseen flattien mestaruuteen. Siellä pyörähdettiin näyttelyssä SA:n arvoisesti ja NOME-B kokeessa voittajaluokan kakkosen arvoisesti. Suomessa Vergi sai kaksi voittajaluokan kakkosta NOME-B kokeesta, sekä pääsi Flattimestaruuden finaaliin.

Nyt on katset suunnattu jo tämän vuoden kokeisiin, ja yritetään yhdessä parantaa tuloksia. Tavallaan raastava, mutta niin kiva laji tämä WT on. Kiitos kaikille treenikamuille ja kouluttajille. Haastan kaikki flatin omistajat tutustumaan lajiin. Alokasluokassa tehtävät ovat todella helppoja aloittaa laji, eikä kannata heti lannistua, vaikkei parasta tulosta heti tulisikaan. Parasta mitä koiran kanssa voi tehdä, on treenata yhdessä asioita, joista koira tykkää.

- Terveisin Raija & Vergi

VUODEN TOKO-FLATTI FI TVA FI ETVA BH FilurIN MAGPIE

Toko-liikkeisiin tuli suurehkoja muutoksia vuoden 2022 alussa ja se vuosi menikin uusia liikkeitä tunnustellessa ja opetellessa niiden suoritusapoja. Vuonna 2023 liikkeitä oli tehty jo jonkin aikaa ja jonkinlaista tuntumaankin oli niihin jo saatu. Edelleen hankalat liikkeet olivat hankalia, vaikka niitä treenattiin eniten. Lievää motivaatiopulaa oli tullut tätä kautta ohjaajalle, kun harvakseltaan tehdyt tokotreinit tuntuivat toistavan itseään (ohjattu nouto, ohjattu nouto, ohjattu nouto...).

Kokeissa käyminen oli laimeahkoa alkuvuodesta, eikä hyvillä tuloksillakaan oikein juhlittu. Kesä ja syksy menivät nomen ja metsästelyn parissa. Loppuvuonna ei ollut tarkoitus mennä kokeisiin, mutta kun Allille ei tullutkaan pentuja, käytiin sitten pari koetta. Toisessa niistä meni aika kivasti, toisessa näkyi kuumakallea kehässä. Alli on herkästi innostuva ja kiihkeä koira, joka villiintyy näin vanhemmiten tokossakin. Ikä ei siis siinä mielessä näy, ettei tassu nousisi ja vähän ääntäkin voi päästä esim. kaukokäskyjen aikana. Nuorena Allin kanssa pystyi menemään kokeeseen ilman alkuvalmisteluita, vanhemmiten pitäisi päästä päästämään enimpää intoja pois ennen suorituksia. Mutta mukavahan se on, kun 8 vuotta täyttänyt koira innostuu tekemisestä, eikä into työskentelyyn lopu.

Jatkosuunnitelmat tokon osalta ovat samantyyppiset kuin aikaisemminkin eli treenaillaan silloin tällöin, käydään kokeissa joskus ja täten pyritään ylläpitämään jonkinlaista osaamista. Mitään sen

©Kirsi Kankaala

suurempia tavoitteita tokon saralla ei ole, ehkä kallistutaan vähän tuonne PK-jäljen ja rally-tokon puoleen. Iän karttumisen myötä toiveena on tietysti aina se, että Alli pysyisi mahdollisimman terveenä ja eläisi pitkään puuhakasta flattielämää.

- Pipa Pärssinen

VUODEN AGILITY-FLATTI FilurIN PINBALL

©Noora Leppikangas

Pinni on ensimmäinen koirani ja varsinainen monitoiminoutaja. Kilpaillaan agilityn lisäksi myös tokossa ja nomessa sekä harrastetaan muita lajeja (koirahiihto ja mejä) epäsäännöllisen säännöllisesti. Agilitysta ei alunperin ollut tarkoitus tulla tavoitteellista, mutta laji vei täysin mennessään.

Pinni on pienen ja sulakan koonsa puolesta ihanteellinen agilityyn. Aloitimme kilpailemisen 1,5 vuotta sitten Pinnin ollessa reilu 2-vuotias. Varsin nopeasti kehityttiin ja noustiin agilityn kunkkuusluokkaan eli kolmosluokkaan. Tällä hetkellä meillä on kasassa kaksi hyppysertiä eli yksi vielä puuttuu hyppyvalion arvoa varten.

Tänä vuonna tavoittelemme hyppy- ja agilityvalion arvoja ja lisäksi yritämme kerätä vaadittavat kvaalit agilityn SM-kisoja varten. Tärkeintä meillä on kuitenkin nauttia yhteisestä tekemisestä. Pinnin kanssa radalla on aina hauskaa. Tykätään molemmat paljon tästä vauhdikkaasta ja vaativasta lajista.

Kiitos Pinnin kasvattajalle näin upeasta koirasta ja huikeille valmentajillemme! Hyvällä fiiliksellä olemme jo aloittaneet kisavuoden 2024.

- Kirsi Kankaala ja Pinni

C.I.B. C.I.E. FI MVA FI VPVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA LV JMVA EE JMVA EEJV-17 RIGAW-18

VUODEN VEPE-flatti HARVAHAMPAAN NEXT EPISODE

Jedi osoitti heti vepeharrastuksensa alkumetreillä suurta innokkuutta ja lahjakkuuttakin lajia kohtaan. Alokas- ja avoimenluokan liikkeit se oppi todella nopeasti ja kisasi itsensä yhden kesän aikana aina sovesta yhtä koetta vaille voittajaluokkaan asti saaden joka kokeesta ykköstuloksen. Siirto voittajaluokkaan tuli seuraavana vuonna, mutta kisaamaan emme vielä vuonna 2022 päässeet. Voittajaluokan 1. liike, liikkuvan toisen veneen nouto ei meinannut lähteä sujumaan ja vasta loppukesästä siinä alkoi näkyä jonkinlaisia onnistumisia. Kesään 2023 läksin siten toiveikkain mielin, josko meillä olisi mahdollisuus saavuttaa Jedille vesipelastusvalion arvo.

Ja mikä vepekesä meille tulikaan! Vaikka ensimmäisessä voittajaluokan kokeessa juuri 1. liike meni pieleen, kun Jedi arveli minun

tarvitsevan toista venettä tuoden sen minulle, oli kokeessa paljon hyvääkin. Analysoinnin jälkeen seuraavana päivänä uusi yritys ja hiphuraa, tulos VOI1 99p. Loput vepevalion arvoon vaadittavat VOI1-tulokset Jedi polski kahden viikon päästä saaden toisesta kokeesta täydet 100p ja toisesta 99p. Vepeperinteiden mukaisesti valiouinti tehtiin yhdessä 30.7.2023 ja Jedistä tuli Koiranetin tietojen mukaan kaikkien aikojen 11. vepevalioflatti. Kyllä siinä silmäkulma kostui ihan muustakin kuin järvisedestä.

Ikimuistoinen vepekesä huipentui 2.9. Jämsänkoskella pidettyyn vesipelastuksen SM-kokeeseen, johon Jedi pääsi saavuttamiensa tulosten perusteella. Jedi olikin aina viimeiseen liikkeeseen saakka kiinni hopeasijassa, mutta melko kovaksi yltynyt sivutuuli vei viimeisessä liikkeessä kaksi pistettä mennessään. Tuloksena kuitenkin upeasti 6. sija kovatasoisessa kisassa tuloksella VOI1 98 p. Flatti ei kovin montaa kertaa ole vepen SM-kokeeseen edes päässyt, joten jo SM-koepaikan saavuttaminen oli upea juttu.

Jedi on joka kerta rantaan tullessaan täynnä intoa ja pursuaa pohjantonta halua työskennellä vedessä. Se suorittaa liikkeit useimmiten varmasti ja tinkimättömästi antaen takuulla aina kaikkensa. Veteen mennään aina täysillä. Ensi kauden haaveena on opetella Baltian vepesäänöt ja osallistua vepেকেkeisiin siellä.

Suuret kiitokset kasvattajille Sirpalle ja Mikolle tästä kultakimpa-leesta; elämäni koirasta, parhaasta ystävästäni ja hienosta harrastuskaverista. Isot kiitokset myös treenikavereille. Tätä lajia ei yksin voi mitenkään harrastaa.

- Heli Oinonen

VUODEN VEPE-Tulokas EE JMVA HUNTFELLAS GOALKEEPER

”Jos Sulo menee vepen soveltuvuuskokeen joskus läpi, se on ihan uskoton juttu!” Uskoin tosissani, ettei Sulosta tule koskaan kisaavaa koiraa vesipelastukseen, sillä nuorena sille sattui epäonnekkaasti tosi huono kokemus hukkuvan pelastaminen -liikkeessä sillä seurauksella, että se alkoi pelätä hukkuva.

Yksi kesä tehtiin töitä ja rakennettiin koiran luottamusta vedessä polskuttelevaan pelastettavaan uudelleen. Vähitellen luottamus alkoi kasvaa ja kappas, koitti sekin päivä, että Sulo suoritti liikkeen treeneissä reippaasti ja varmasti. Toivon liekki vepেকেkeista Sulon kanssa alkoi jälleen lepattamaan. Kun sitten hieman yllättäen ja yhtäkkiä viime kesänä koepaikka tarjoutui Sulolle, ajattelin, että miksipäs emme lähtisi kokeilemaan, saisimmeko soveltuvuuskokeen läpi. Mieheni suostui apuohjaajaksi ja auton nokka käännettiin kohti Renkoa. Keli oli kaikkea muuta kuin aurinkoinen; vettä satoi kaatamalla ja tuuli tuiversi. Mutta mitä tekikään Sulo? Se suoritti soveltuvuuskokeen hyväksytysti 99 pisteellä, lähes täydellisellä suorituksella. Hukkuvakin tuli rantaan varmasti ja epäroimättä. Tunne oli kaikkien vastoinkäymisten jälkeen kertakaikkisen upea ja kiitollinen.

Sulo saavutti vielä vepessä kaksi ALO1-tulosta täysillä 100 pisteen suorituksilla samana kesänä. Sulosta oli alkuvaikeuksien jälkeen kuoriutunut varmasti ja keskittyneesti tehtävät suorittava vepেকেkoira. Loppukesästä starttasimme vielä avoimessakin luokassa saaden sieltä AVO3-tuloksen. Tästä on hyvä jatkaa ensi kauteen!

Olen vakuuttunut, että jotain vepেকেenejä Sulo on isä Jedilt selvästi perinyt. On kiitollinen ja etuoikeutettu olo, että tänä vuonna rotujärjestön vepe-kiertopalkinnot myönnettiin isälle ja pojalle. Suuren suuret kiitokset! Kiitos myös kaikille treenikavereille sekä meitä matkan varrella kannustaneille.

- Heli Oinonen

C.I.B. C.I.E. FI MVA FI RTVA EE MVA LV MVA LT MVA BALT MVA BH

VUODEN Rally-Toko -FLATTI FLAT POWER SENSATION LILAC

VUODEN Rally-Toko -Tulokas FLAT POWER LION OF MY LIFE

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell, omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki, ohjaaja: Roosa Örling

Wiljon (Flat Power Sensation Lilac) kanssa meillä oli ihan huikea rally-tokovuosi! Pääsimme kisaamaan aktiivisesti eri paikkakunnilla ja tuntui, että saimme vuoden aikana monia palikoita loksautamaan paikalleen. Kirsikkana kakun päällä Wiljosta tuli Suomen rally-tokovalio syyskuussa oman seuramme kisoissa.

Wiljo on rallykoirana ihan huippu: siltä ei koskaan tarvitse kysyä, että huvittaisiko sitä treenata. Wiljo on edelleen hieman pentumainen keppostelija, joka todella pitää ohjaajan tarkkana! Keppostelujen lomassa se on kuitenkin teknisesti tarkka suorittaja ja silminnähdessä nauttii onnistuessaan rallyradoilla. On todella hienoa voittaa tämä kiertopalkinto jo toista vuotta putkeen Wiljon kanssa!

'Pikkuveli' Wesley (Flat Power Lion Of My Life), meidän nuori taivaanrannanmaalari, ei näemmä suostunut jäämään isoveikan varjoon! Wesley'n kanssa aloitettiin rallytreenit 2023 keväällä ja syksyllä startattiin kolmet alokasluokan kisat upeilla tuloksilla. Wesley on ihan superhauska treenikaveri kaikkine höpsötyksineen: jos hän on omasta mielestään suorittanut tarpeeksi monta tehtävää, voi hän ihan hyvin heittäytyä keskelle kenttää pötkötteleeseen. Silti se on tosi sinnikäs ja nopea oppimaan, sekä aina innoissaan päästessään rallytreeneihin.

Näiden kahden iloisen flattipojan kanssa treenatessa ei voi tulla kuin hyvälle mielelle. Toivottavasti tänäkin vuonna saadaan kokea monia upeita hetkiä rally-tokon parissa!

- Roosa

VUODEN METSÄSTYSKOIRAKASVATTAJA – MÄNTÄN LINTU KENNEL PALOKALLION

Oikeastaan palkinto kuuluisi kasvattien omistajille. Heidän ansiostaan palkinto tuli tänä vuonna Palokallion kennelille. He ovat tehneet koiriensa kanssa töitä, treenanneet ja vieneet kasvatteja kokeisiin. Suuri kiitos teille, kasvattien omistajat!

©Pasi Ahola

Palokallion kennel kasvattaa flatteja pienimuotoisesti. Tällä hetkellä pentueita on ollut viisi ja pentuja maailmalla 34. Flatti on meille ensisijaisesti avoin ja iloinen metsästyskoira, unohtamatta hyvää, tervettä rakennetta. Kaikki pentueet on suunniteltu huolella ja jokaisesta pentueesta voisi jäädä flattipentu kotiin kasvamaan.

Vuonna 2023 palkitut koirat ovat kolmesta eri pentueesta:

- Palokallion Alokas Arvi "Arvi" Nome-B ALO3
om./ohj. Mia Mäntylä-Laine
- Palokallion Kapteeni Kaarlo "Aatu" Nome-B ALO3
om./ohj. Minna Mäki-Valkama
- Palokallion Lentosotamies Laila "Laila" Nome-B ALO1
om./ohj. Teija Tuutijärvi
- Palokallion Eversti Elsa "Elsa" Nome-B ALO1, WT ALO1
om./ohj. Heli Pitkäjärvi

- Palokallion Qn Kajo "Ansa" Nome-B AVO1,
Flattimestaruuden finaalissa
om./ohj. Noora Lavonen

- Palokallion Valhalla "Halla" Nome-B VOI1,
Flattimestaruuden 2. sija
om./ohj. Heli Pitkäjärvi

- Heli Pitkäjärvi, Palokallion Kennel

C.I.B. C.I.E. FI MVA SE MVA(N) ES MVA EE MVA LT MVA LT JMVA LV JMVA EE JMVA
BALT JMVA TLNJW-20 BALTV-20 BALTV-21 TLNW-21 EEV-21 TLNW22 EUV22 RSCEW20

GIORGIO-ARMANIN MALJA CALZEAT CAUSIN HEADS TO TURN

Giorgio-Armanin Malja luovutetaan koiralle, joka on menestynyt vuoden aikana parhaiten kansainvälisissä ja kansallisissa kaikkien rotujen koiranäyttelyiden ryhmäkilpailuissa. Miten hienoa vastaanottaa tämä palkinto toista kertaa putkeen. Zackissa on aina elänyt pieni showmies, eläväinen ja hauska flatti. En siis ihmettele, miksi juuri tämä isojen kehien palkinto on hänelle omiaan.

Palkinnon pisteet Zack keräsi vuoden aikana viidestä näyttelystä. Keväällä kovassa kilpailussa Zack nappasi ryp-4 sijoituksen Tampere KV:ssa. Virolahden KV -näyttelyssä Zackille siunaantui ryhmävoitto ja se sijoittui hienosti vielä BIS-kisassa neljänneksi. Menestys jatkui Jyväskylän KV -näyttelyssä, jossa Zack oli ryp-4 noutajaspesialistin arvostellessa ryhmäkilpailun. Kesänäyttelyt kruunasi Kuopion tuplaviikonloppu, jossa ensimmäisenä päivää Zack voitti 8-ryhmän ja sunnuntaina nappasi kolmannen sijan.

Vuoden 2023 hieno menestys nosti Zackin myös Suomen Kennelliiton kaikkien rotujen vuoden koira -kisassa sijalle 17. Tunnetusti Suomessa tehdään laadukasta kasvatusyötä 8-ryhmän rotujen keskuudessa, joten tulokset tällaisten rotujen kilpailussa tekevät menestyksestä vielä hieman erityisempää. On ollut ilo olla Zackin hihnan päässä tekemässä rotua tunnetuksi finaalikehissä yleisölle ja muiden rotujen edustajille.

Näyttelyharrastusta varten pyritään pitämään koira parhaassa kunnossa, jolloin suurin työ tulosten eteen tehdään kotona jokapäiväisessä elämässä. Parasta Zackin kanssa onkin arjessa touhuaminen, sillä se on aina valmis antamaan kaikkensa 110%, mihin tahansa hullutuksiin sen kanssa ryhdynkin. Kiitos Zackin kasvattaja Anette tästä komistuksesta ja upeasta ystävästä.

- Tiia Nyberg

VUODEN TOKO-TULOKAS

TK1 RUSTY REBEL'S HUNTING IS MY HAPPY TIME

Rian kanssa on pennusta lähtien treenailtu tokon alkeita ja luotu pohjaa tulevaisuutta varten. Varsinaiseen tokotreenaamiseen me kuitenkin motivoituimme vasta syksyllä 2022, kun nomekausi jäi tauolle ja aloitimme hallitreenit. Talven hioimme alokasluokan liikkeitä ja toki samalla valmistelimme jo ylempien luokkien liikkeitä. Maaliskuussa 2023 starttasimme ensimmäisessä tokokokeessa. Ria teki kokeessa täydellisen suorituksen tuloksena 200/200 pistettä. Ei siis huono aloitus meidän tokouralle.

Seuraavana oli vuorossa flattien tokomestaruus, joka olikin meidän ensimmäinen ulkokoe ja sitä hieman jännitin, kun emme olleet erityisemmin treenanneet nurmikentällä. Tämä ei kuitenkaan Riaa häirinnyt ja tuloksena kokeesta ykköstulos, KP ja alokasluokan voitto. Kolmannen alokasluokan ykköstuloksen ja luokkavoiton haimmekin sitten siitä kahden viikon kuluttua ja näin ollen TK1 oli saavutettu.

Tokokoirana Ria on aivan unelma, sillä se on luonteeltaan varsin tasapainoinen. Se on helposti motivoitavissa ja palkkautuu hyvin sekä nameilla että lelulla. Se on vauhdikas tekemisessä, mutta osaa myös rauhoittua tarvittaessa ja esim. maltaa rauhassa odottaa omaa treenivuoroaan muiden treenatessa. Rian tekeminen on tarkkaa ja huolellista eikä se ota painetta koetilanteesta. Tärkeintä kuitenkin, Ria nauttii tokoilusta ja sen kanssa on kiva treenata. Tästä on siis

hyvä jatkaa kohti seuraavia luokkia ja korkeampia tavoitteita. Kiitos yhdistykselle saamastamme kiertopalkinnosta ja treenikavereille avusta ja tsempeistä! Erityiskiitokset myös Rian kasvattaja Veeralle tästä iloisesta tokokoirasta.

- Anu & Ria

VUODEN AKTIIVISIN KASVATTAJA RUSTY REBEL'S

Wau! Onpa hienoa saada tällainen kunnianosoitus! Olen vasta kasvattajaurani alussa. Ensimmäinen pentue syntyi 2020. Kaikkineen pentueita on ollut viisi, joista kaksi on tehty yhteistyössä Tiina Rasin kanssa. Viimeisin pentue lähti matkaan reilu viikko sitten. Olen siitä varmaan aika harvinainen kasvattaja, että mullahan ei ole kotona yhtään narttukoiraa. Kaikki nartut, joita jalostukseen olen käyttänyt, on joko liisattu, osaomistus- tai sijoituskoiria. Kiitos narttujen omistajille ja haltijoille hyvin menneistä yhteistöistä!

Mitä itse olen sitten asian eteen tehnyt, jotta saisin mahdollisimman paljon pentueistani mustaa valkoiselle? Meillä on ollut paljon kevät- ja kesäaikaan yhteistreenejä, joissa pääpaino on rodunomaisissa treeneissä. Koen, että varsinkin ensikertalaisille pennunottajille kimpptreenit ja rodunomaiset harjoittelut ovat erityisen tärkeitä. Osa kasvattieni omistajista ajaa pitkänkin matkan, jotta pääsee treeneihin mukaan. Samalla treenit on myös sosiaalinen tapahtuma, jossa voi tutustua muihin kasvattieni omistajiin. Osa porukasta on alkanut treenailemaan keskenäänkin. Onhan sitä kivempaa treenata porukassa kuin aina yksin.

Terveydestä olen aika tarkka. Jokaiselle pentueelle on järjestetty lonkka- ja kyynärkuvauspäivä. Kaikki kasvattini on röntgenkuvattu vähintään lonkkien ja kyynärien osalta, lukuun ottamatta tätä juuri syntynyttä pentuetta. Pyrin, että saisin jokaisen kasvattini johonkin näyttelyyn. Vuosittaiset erikoisnäyttelyt ovat yleensä meille myös sosiaalisia tapahtumia. Meillä saattaa olla isokin porukka niissä mukana. Edellisvuoden erkkarissa meillä taisi olla peräti 10 kpl Rusty Rebel'ssejä ilmoitettuna.

Mulla on iso porukka aktiivisia pennunostajia. On ollut hienoa nähdä, miten moni tekee ne sovitut asiat pentujensa kanssa. Pyrkimys

olisi, että jokainen kasvattini kävisi taipparissa, parissa näyttelyssä ja terveystarkistuksessa lonkkien, kyynärien, polvien ja silmien osalta.

Toivon pennun ostajiltani matalalla kynnyksellä yhteydenottoja. Oli kyse mistä tahansa! Aina saa apua, ja jos en itse osaa auttaa, niin etsin jonkun, joka osaa. Ilman aktiivisia kasvattien omistajia tämä ei olisi mahdollista. Kiitos teille jokaiselle! Jatketaan harjoituksia!

- Veera Jääskeläinen

VUODEN WT-Tulokas FLATGOLD'S RAINBOW IN THE DARK

En todellakaan vielä viime keväänä olisi uskonut, mitä kaikkea 2023 toisi tullessaan Hilden kanssa.

Ensimmäiseen WT-kokeeseen lähdettiin tunnustelemaan koekuntoa, ja yllätyin iloisesti hyvästä tuloksesta. Tässä ja seuraavissa kokeissa näkyi kuitenkin Hilden suurin puute, kun ensimmäisellä noudolla kierrokset aina purkautuivat jalkojen käyttönä. Kun se ykkönen aina jäi ”niin lähelle”, niin oli osallistuttava uudelleen ja uudelleen. Hilde sai viidellä startilla neljä ALO2-tulosta (75-78%) ja yhden ALO1-tuloksen (89% sij. 2.). Flattien mestaruuskokeessa Hilde selvitti alokasluokan parhaana flattina ollen siten myös vuoden 2023 WT-kisälli.

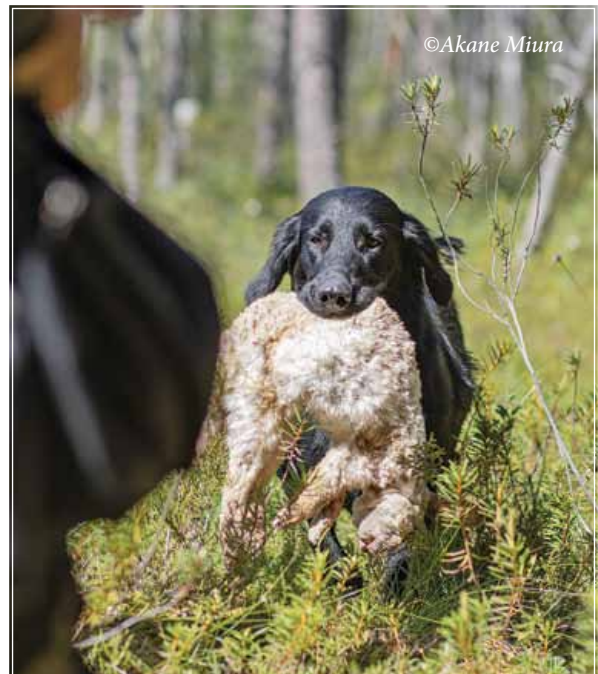
Paljon vaadittiin hyvää onnea, sillä monesti hommat saattoivat repsottaa harjoituksissa ja vielä koetta edeltävänä iltana harjoiteltiin asioita kuntoon (kiitos erityisesti Akane viime hetken äkkilähdöistä!). Jotenkin kuitenkin starttiviivalla palaset loksahivat paikoilleen ja suurimmilta virheilta vältyttiin. Ilahduttavaa olikin se varmuus, jolla damit löytyivät: ei yhtään nollattua noutoa.

Omimmillaan Hilde on kuitenkin riistan kanssa. Hilde saavuttikin tulokaskaudellaan myös NOME-B ALO1-tuloksen.

Jännityksellä odotetaan tulevaa kautta ja seuraavan luokan haasteita. Sitä ennen edessä on rutkasti harjoittelua. Kiitos kaikille treenikavereille (erityisesti Karin Enkelit sekä flattien Uudenmaan valkkuporukka!) ja kaikille meitä kouluttaneille. Ja tietysti: Vielen Dank, Inka, für dieses verrückte kleine Mädchen.

- Noora Lavonen

VUODEN NOME-Tulokas BIEHKAN KUURAKETTI

Mix aloitti koeuransa viime vuonna ensin Juniorimestaruudessa ja syksyllä kävi vielä noutajien taipumuskokeessa. Sileäkarvaisten noutajien Juniorimestaruudessa Mix suoritti hienosti koeosuuden voittaen sen ja sai tittelin Juniorimestari 2023. Siellä se sai myös palkinnon Musta varis ollen junioreiden koeosuuden paras, sekä Viltin Maljan junioreiden parhaasta yhteistyöstä. Kesä vietettiin treenaten vähän kaikkea ja Mix pääsi myös passiin katselemaan kyyhkyjä.

Syksyllä kävimme noutajien taipumuskokeessa peräti kahdesti, koska ensimmäisellä kerralla Mix ei jostain syystä tuonut kania, vaikka sen löysi. Onneksi toisella kerralla kaikki meni nappiin ja muiden riistojen lisäksi sain iloisena vastaanottaa myös kanin käteen asti.

Katsotaan mitä tuleva kausi tuo tullessaan. Kiitos kaikille meidän treenikavereille ja kasvattajalle hienosta koirasta!

- Martina Westman

FLATTIVIESTIN TOIMITUS ONNITTELEE LÄMPIMÄSTI KAIKKIA MENESTYNEITÄ!

SEURAAVAT KASVATAJAT OVAT LIITTÄNEET PENTUJEN OSTAJIA ROTUJÄRJESTÖN JÄSENIKSI 2023

BUUMIN
Henna Tuononen ja Mari Elo

CELTAIR
Jenni Juvén

DANTARAN
Laura Rajakallio

EMKRISTINA'S
Tiina-Maarit Kisonen

FINNFLATS
Tuula Ehrman ja Heidi Vainio

HARAPAKAN
Tanja ja Tuomo Hirvi

HEILURIHÄNNÄN
Kirsi ja Asko Nieminen

KORVEN AKAN
Riitta Koivisto

MAJAKKASAAREN
Minna Latva ja Susanna Pääkkö

MARJONETEN
Julia Kaarela

NOBLEMATE
Nina Onufriew

OAK ISLAY
Eija Portell

PALOKALLION
Heli ja Rami Pitkäjärvi

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N

PENTUVÄLITYS

- * HANNA Hujanen 040 578 9523 *
- * SANNA LAHTINEN 040 731 0831 *

Ota rohkeasti yhteyttä: pentu@flatti.net, tai tule nykyiseen hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotakin kysyttävää tulee mieleen. Pentuvälityksen sivuilta, osoitteesta: www.flatti.net/pentuvälitys löytyy kasvattajalistaus, ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

©Tytti Kolka

PIMEÄLLÄ jäljellä

Osallistuimme Ässän (FI JVA Noanarkin Fregata Aquila) kanssa marraskuussa Salon Seudun Noutajat ry:n järjestämään pimeään jäljen -koulutukseen. Kouluttajina toimivat Mikko Ahti, Timo Saario ja Acke Holmberg. Treeni-iltaan mahtui yhdeksän koirakkoa, ja tunkua olisi ollut käsittääkseni enemmänkin. Osallistujat jaettiin kolmeen ryhmään, kolme jokaiselle kouluttajalle.

Alkuun kävimme kodalla läpi koirien ja ohjaajien mejä-historian. Koiria oli ihan aloittelijoista jo kokeneisiin. Osa oli ollut mukana myös haavakkoa jäljestämässä ihan oikeassa tilanteessa, osa oli vasta tutustumassa mejän saloihin. Tähän kohtaan jälleen pakko todeta, että mejä-porukka on siitä upeaa, että porukkaan otetaan mahtavasti aina mukaan ja mejä-henki on tällaisissakin koulutuksissa vahvana.

Alkuhöpinöiden jälkeen lähdettiin ryhminä metsään. Hienoa oli se, että pienissä porukoissa oli mahdollista päästä seuraamaan myös ryhmän muiden koirien suorituksia. Tämä antaa aina lisää harjoituksesta, koska oman koiran vuorolla ei ehdi tai pysty samalla tavalla seuraamaan suoritusta kuin mitä ulkopuolisena seuraajana on mahdollisuus havainnoida.

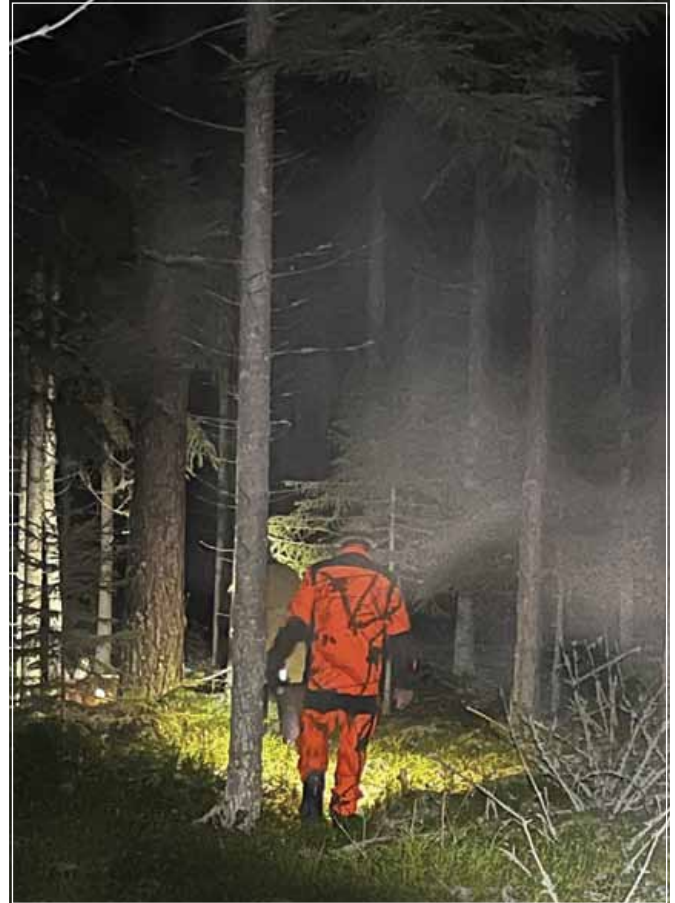
Jäljet eivät olleet kovin vanhoja (vrt. koejälki), mutta näin ollen vastasivat enemmän todellista tilannetta, jolloin jäljestystehtävä tulee usein aika pian esimerkiksi kolarin jälkeen. Jäljen alkua ei oltu merkitty tarkasti, vaan tien pätkälle oli merkattu krepillä linja (linjan alku ja loppu merkitty, matkaa useampi metri), jolta koiran tuli nostaa jäljen alku. Ässän kanssa kuljimme tuota pätkää ja kerroin Ässälle ”jälki”, joka on meidän kehoitus etsiä jälki ja jäljestää. Ässästä huomaa selkeästi, kun se on hajulla. Ässä kulki linjaa haistellen ja olemus muuttui, kun haju kulkeutui nenään. Siitä lähdettiin sitten kohti metsää ja jälkeä. Jäljestys oli reipasta, kuten Ässällä on tapana. Välillä on tarve hidastaa, jotta muutkin pysyvät perässä.

Jäljellä oli kaksi kulmaa, joista toinen hieman oikaistiin. Jäljet olivat myös lyhyemmät kuin esimerkiksi koejäljet, pituutta oli noin 300-400 metriä. Matka kuljettiin suht pikaisesti ja päädyttiin kaadolle eli peuran sorkalle, joka oli kiinnitetty narulla puuhun. Tämä metsäneläinten varalta, sillä myös sorkat oli jätetty paikalle jo aiemmin jäljen teon yhteydessä.

Jälki itsessään oli merkitty krepinauhoilla, joissa oli heijastintarrat. Tähän huomiona, kun vastaavia jälkiä tekee, että heijastintarra on hyvä kiinnittää molemmin puolin kreppeä, sillä jos kreppeä sattuu olemaan ”väärinpäin”, ei se heijasta / näy mitenkään otsalamppun valoon.

Vaikka Ässällä oli pitkä aika viime jäljestyksestä erinäisten tapaturmien vuoksi, oli meno yhtä varmaa kuin aina. Mamman luottopakki näissä nenähommissa. Ässä oli jälleen silminnähdessä onnellinen päästessään hommiin ja löytäessään kaadon, jonka kantoikin polleena poikana autolle saakka, ja sai sorkan vielä kotiinkin. Kotona se kannettiin autosta ihan itse sisälle asti ja esiteltiin loppulaumalle ja -perheelle.

Kaikkien ryhmäläisten suoritettua omat jälkensä, kokoonnuimme vielä kodalle purkamaan koirien jäljet ja jäljestykset. Vasta tässä kohtaa osallistujille ”paljastettiin”, että jäljet oli tehty verijauheesta valmistetulla verellä. Omiin korviin on aiemmin kantautunut pohdintaa verijauheen käytöstä mahdollisesti tulevaisuudessa uusien mejäsääntöjen käyttöönoton myötä. On ollut pohdintaa, vaikuttaako tämä koirien jäljestämiseen, ja tulisiko verijauheen käytöstä esimerkiksi etukäteen ilmoittaa jo koeilmoitusten kohdalla. Tämän pimeäjäljen

myötä, en huomannut omissa koirassani mitään eroa aiempaan. Ässälle ei ole aiemmin tehty verijauheesta valmistetulla verellä jälkeä, eikä se ole sellaiseen päässyt myöskään muuten tutustumaan. Eli kerta oli täysin ensimmäinen. Toisaalta oli myös hyvä, ettei osallistujille kerrottu tästä ennen jälkiä, koska se olisi saattanut aiheuttaa pohdintaa ja / tai epävarmuutta ohjaajalle, ja mahdollisesti sitä kautta vaikuttaa koiraan ja sen suoritukseen. Nyt, kun etukäteistietoa ei ollut, jälki mentiin kuten ”normaalistikin”, ilman mitään ennakko-oletuksia. Itse en siis ainakaan koe, että tuo vaatisi mitään erityisjärjestelyitä tai -ilmoitteluita; verta siinä missä muukin veri.

PIMEÄN JÄLJEN TREENAUKSEEN SEKÄ OIKEALLE PIMEÄLLE JÄLJELLE TARVITTAVIA VÄLINEITÄ:

- ohjaajalle hyvä ja mielellään suht tehokas otsalamppu
- ohjaajalle erikseen kunnan taskulamppu, jolla voi osoittaa kaatoa / haavoittunutta riistaa sille tullessa
- ohjaajalle heijastinliivi
- koiralle heijastinliivi / heijastavat valjaat ja mahdollisesti valo valjaisiin
- treeneihin heijastavaa krepinauhaa (krepinauhaan voi liimata heijastintarraa)

Riistaonnettomuusmerkki on uudistunut. Leikkaa tämä sivu mukaasi autoon,
tai tulosta merkki osoitteesta: www.srva.fi

**KOLAROITKO HIRVEN, PEURAN, KAURIIN,
VILLISIAN TAI SUURPEDON KANSSA?**

**KROCKADE DU MED EN ÄLG, HJORT, ETT
RÅDJUR, VILDSVIN ELLER STORT ROVDJUR?**

TOIMI NÄIN - GÖR SÅ HÄR

1.

Huolehdi loukkaantuneista
Ta hand om de skadade

2.

Estä lisäonnettomuudet ja varoita
muuta liikennettä varoituskolmiolla
Förhindra ytterligare olyckor och varna
övriga trafikanter med en varningstriangel

3.

Soita onnettomuuspaikalta 112
Ring 112 från olycksplatsen

4.

Merkitse onnettomuuspaikka
näkyvästi vaikka tällä merkillä
Markera olycksplatsen tydligt
med till exempel det här märket

Jos joudut ITSE RIISTAKOLARIIN, TOIMI NÄIN:

VAROITA MUUTA LIIKENNETÄ;

NÄIN EHKÄISET LISÄONNETTOMUUDET

- laita ajoneuvostasi hätävilkut päälle ja aseta varoituskolmio 200-300 metrin päähän onnettomuuspaikasta tien onnettomuusalttiille puolelle
- huolehdi loukkaantuneista taitojesi ja kykyjesi mukaan

ILMOITA POLIISILLE

- riistakolarit, joissa toisena osapuolena on villisika, hirvieläin (hirvi, valkohäntäpeura, kuusipeura, japaninpeura, metsäpeura, metsäkauris) tai suurpeto (karhu, susi, ilves tai ahma) tulee aina ilmoittaa poliisille
- ilmoitus tehdään soittamalla yleiseen hätänumeroon 112
- jos kyseessä on villisika tai suurpeto, autosta ei saa poistua, sillä loukkaantunut eläin voi käyttäytyä vaarallisesti

ANNA PAIKKAKUVAUS

- kun ilmoitat onnettomuudesta poliisille, kerro onnettomuuspaikka mahdollisimman tarkasti
- lataa ennakkoon älypuhelimellesi 112 Suomi -sovellus (112.fi)
- kun ajat, ole tarkkaavainen tienviittojen ja kylttien suhteen ja katso, miltä ympäristö näyttää erityistuntomerkkeineen
- jos ilmoitusta ei tehdä suoraan onnettomuuspaikalta, kannattaa nollata auton matkamittari ennen poistumista; näin tiedät tarkasti, miten pitkän matkan olet ajanut ennen ilmoituksen tekemistä
- kun ilmoitus tehdään, hätäkeskus ja / tai poliisi kertoo, saako onnettomuuspaikalta lähteä
 - * jos henkilövahinkoja ei ole, eikä muita erityisiä tilanteita tai tapahtumia ilmene, poliisi ottaa yhteyttä suurriistavirka-apuryhmään (SRVA), joka huolehtii tilanteen loppuunsaattamisesta kuolleen tai loukkaantuneen eläimen suhteen – tällöin poliisi tulee harvoin itse paikalle
 - * kuolleet hirvieläimet ja villisiat kuuluvat alueen riistanhoitoyhdistykselle ja suurpedot valtiolle; kuolleen eläimen luvaton ottaminen luetaan varkaudeksi

MERKITSE ONNETTOMUUSPAIKKA

- kolaripaikka tulee merkitä heti, kun muuta liikennettä on varoitettu, loukkaantuneista huolehdittu ja onnettomuudesta ilmoitettu poliisille

- paikka merkitään mieluiten riistaonnettomuusmerkillä, joka sidotaan kolaripaikalla olevaan kaiteeseen, aurausmerkkiin, puun oksaan tai muuhun sopivaan paikkaan
- merkki pitää pystyä havaitsemaan autolla ajattaessa
- riistaonnettomuusmerkin voi tulostaa itse
 - * säilytä merkkiä autossa ja varaa autoon kuminauhaa tai narua merkin kiinnittämistä varten
 - * merkin käyttäminen nopeuttaa SRVA-henkilöiden työtä huomattavasti
 - * ellei riistaonnettomuusmerkkiä ole käytettävissä, merkitään paikka jollain muulla hyvin näkyvällä esineellä, kuten muovikassilla
 - * merkki asetetaan kohtaan, jossa onnettomuudessa kuollut eläin on, tai josta loukkaantunut eläin on kadonnut metsään – jos eläin on kadonnut metsään, sidotaan merkki sille puolelle tietä, minne eläin katosi
 - * jos eläin on kuolleena tiellä, siirretään se mahdollisuuksien mukaan tien pientareelle
- paikan merkitseminen yhdessä hyvän paikkakuvauksen kanssa edesauttaa tehokasta jälkiselvitystyötä ja helpottaa loukkaantuneen eläimen löytämistä

ÄLÄ SOTKE JÄLKIÄ

- riistaonnettomuuspaikan merkintä tehdään ainoastaan tien reunaan; älä yritä merkitä pakoreittiä ja vältä turhaa kulkemista kolaripaikalla
- SRVA-henkilöiden ja jälkikoirien työskentely on helpompaa, kun jälkiä ei ole sotkettu

LOUKKAANTUNUT RIISTA

- jos riistaeläin on jäänyt loukkaantuneena kolaripaikalle, on sen lopettaminen sallittu; tekijän täytyy kuitenkin osata lopettaa eläin oikein, jottei eläimen kärsimyksiä lisätä
- jos et itse voi lopettaa eläintä, pyydä apua tai odota kunnes SRVA-henkilöstö tai poliisi saapuu paikalle
- muista kunnioittaa loukkaantunutta eläintä; jätä eläin rauhaan ja pidä välimatkaa vähentääksesi eläimen stressiä
 - * eläin on loukkaantuneena aina arvaamaton ja voi lähteä yhtäkkiä liikkeelle; tästä syystä suuria eläimiä ei saa koskaan lähestyä edestäpäin
 - * suurpetojen kohdalla täytyy aina olla varovainen, sillä eläin tuntee itsensä helposti uhatuksi tai ahdistetuksi

Kuvalähde: yle.fi

KUOLLUT RIISTA

- jos eläin kuolee kolarissa, on tärkeää yrittää siirtää se pois tieltä riippumatta eläimestä tai sen koosta
- pysähdy turvallisesti ja vedä eläin pois tieltä sen pientareelle

VAHINGOITTUMATON RIISTA

- aina kun kolaroidaan villisian, hirvieläimen tai suurpedon kanssa, tehdään ilmoitus hätänumeroon 112
- kuljettajan on mahdotonta arvioida, vahingoittuiko eläin vai ei
- pienikin yhteentörmäys voi johtaa eläimen loukkaantumiseen, eikä siitä jää välttämättä jälkiä onnettomuuspaikalle tai autoon
- petoeläin voi juosta pitkiäkin matkoja loukkaantuneena
- törmätessä hirvilehmään, on tärkeää kertoa, oliko lehmällä vajoja mukanaan, sillä ne voivat jäädä alueelle etsimään emäänsä ja aiheuttaa lisää onnettomuuksia

KARHU- JA VILLISIKAKOLARIT

- jos ajat kolarin karhun tai villisian kanssa, älä nouse ulos autosta kolaripaikalla; loukkaantunut karhu tai villisika on ihmiselle hengenvaarallinen
- jos autolla voi edelleen ajaa, etene parisataa metriä ja merkitse paikka; katso tarkka matka auton matkamittarista

- ilmoitusta tehdessäsi kerro poliisille, kuinka kaukana kolaripaikasta olet
- jos autolla ei voi ajaa, kytke hätävilkut ja soita poliisille nroon 112
- ainoastaan, jos auto syttyy palamaan tai joudut veden varaan, on syytä lähteä autosta

KOTIELÄINKOLARIT

- porokolarit ja kesyjen kotieläinten kanssa tapahtuneet kolarit ilmoitetaan yleiseen hätänumeroon 112
- kotieläinkolarit ilmoitetaan myös omistajalle, jos tämä on tiedossa tai voidaan saada selville
- myös näissä tilanteissa on erittäin tärkeää, että kolari- paikka merkitään riistaonnettomuusmerkillä tai vastaavalla
 - * merkki sidotaan sille puolen tietä, missä kuollut tai loukkaantunut eläin on tai minne se on poistunut
- jos ajat kolarin koiran kanssa, koiraa ei saa lopettaa; lopettamispäätöksen tekee aina eläinlääkäri
 - * jopa vakavasti vahingoittuneelta tai loukkaantuneelta näyttävällä koiralla on hyvät mahdollisuudet toipua, jos se pääsee eläinlääkärille

Lähde: Suomen Riistakeskus, www.riista.fi, www.srva.fi

'TOISENLAISET KENNELTREFFIT'

- LÄMPIMÄN RIISTAN KOULUTUS

"Oon suunnitellut kasvateille sitä lämpimän riistan koulutusta. Ehtisitkö ja haluaisitko tulla taas kouluttajaksi?", kysyi Heli yhtenä syksyiltana. Ja eipä tuota tarvinnut pitkään miettiä. Ehdottomasti halusin ja ainahan sitä aikaa löytyy siihen, mistä tykkää.

Niinpä sitten yhdessä laatimaan ns. takuuvarmaa suunnitelmaa koulutuksen onnistumiseksi. Tukena suunnittelussa oli jahtisäntä Jukka, joka jo monessa noutajatapahtumassa puitteita tarjonneena tietää, mitä toivotaan ja mikä on metsästystilanteessa mahdollista.

Kun nuoret koirat kokoontuvat porukalla ohjaajineen metsästämään, ei mikään ole ihan yhtä helppoa kuin kotitreeneissä. Joten yksinkertaisinta on yrittää tehdä asiat mahdollisimman helpoksi niiltä osin, mihin pystyy vaikuttamaan.

Porukka jaettiin riista- ja passikoiriin. Nuorimmat koirat opettelivat ajolinjan takana passihommia. Tarkkailivat tilannetta rauhallisena, pitivät kontaktia ohjaajiinsa ja opettelivat seuraamista ja paikallaan oloa. Näin ainakin paperilla. Onneksi takapulpetin porukkaa luotsasi Purtolan Sussu oman koiransa kanssa. Sussu neuvoi, miten nuorten, noutointoisten koirien mielentilaan pystyy vaikuttamaan. Kuulostaa helpolta hommalta pihalla tai metsässä yksinään, mutta melkoisen haasteellista, kun paikalla on paljon muita koiria, on laukauksia, on lentävää ja tippuvaa riistaa ja maasto täynnä riistanhajuja.

Vähän kokeneemmat pääsivät noutamaan lintuja, joiden tippumispaikan olivat nähneet. Näin välttyttiin tilanteelta, että koira noutaessaan törmää näkymättömissä elävään riistaan ja pääsee sitä hyppyyttämään. Palautuksissa maksimoitiin onnistuminen ohjaajien siirtymisellä siten, ettei nuorten koirien tarvinnut palauttaa muun koirajoukon keskelle. Myös mahdolliset maastoesteet yritettiin eliminoida ja vähentää ongelmia palautuksessa.

Kokeneimmat koirat katsoivat useamman pudotuksen ja tekivät noudot suvereenisti parityönä.

Ajon jälkeen tehtiin kokeneempien kanssa vielä walk-uppia hyvin peitteisessä maastossa, ylösajavana koirana toimi seisvoja. Ja nuoremmat hyödynsi tämän ajan seuraamisen vahvistamiseen.

Varsinaisen jahdin jälkeen kokeneet tekivät vielä linjatreeniä aiemmin nähtyjen pudotusalueiden läpi ja nuoremmatkin jaksoivat vielä keskittyä lyhkäisiin linjoihin ja luoksetuloihin hajukenttien yli.

Ja miksipä tämä tämmöinen touhu on niin mukavaa ja mielekääntä? No, on aivan mahtavaa seurata nuorten koirien touhuja ja antaa niille mahdollisuus vahvistaa niitä metsästystaitoja, joita niille jalostustyössä on onnistuttu luomaan. Noutajaharrastajat opettavat ja treenaavat luopumista, seuraamista, paikallaan pysymistä ja luoksetuloa pääosin yksin tai ryhmätreeneissä. On hienoa, että koirakko pääsee testaamaan näitä treenattuja taitoja myös tämöisessä livetilanteessa.

Kasvattajalle nämä päivät antavat arvokasta tietoa omien kasvatien metsästysominaisuuksista, ja parastahan on se, että nuoret koirat saavat kokemusta metsästysnoutajan hommista, vaikka ohjaajat eivät itse aktiivisesti metsästäisikään. Kouluttajalle tässä tarjoutuu lisäksi liikuttavia hetkiä, kun näkee nuoren koiran ratsastavan tuulella ja käyvän empimättä haavakkoon kiinni.

Nämä lämpimän riistan kenneltreffit on arvokas lisä kaikille metsästysnoutajien kanssa harrastaville. Joten kiitos Helille niiden järjestämisestä ja kutsusta! Hatunnosto, kun näitä järjestät. Saatan tulla mukaan vielä kolmannenkin kerran. Ja kiitos kaikille mukana olleille mukavasta päivästä!

- Aija Kinnunen

Lämpimän riistan / A-koekoulutus Lapualla

Kuvituskuva ©Juho Pajari

Marraskuisena lauantai aamuna kokoonnuttiin Lapualla fasaanitilan pihaan. Oli alkamassa jo perinteeksi tullut Palokallion kennelin järjestämä lämpimän riistan A-koekoulutus. Mukana oli myös muita flatteja kuin Palokallion kasvatteja ja porukkaan sopi myös muita noutajarotujen edustajia. Kouluttajaksi oli lupautunut Aija Kinnunen.

Koulutuspaikkana on fasaanitilan ympärillä oleva pelto ja metsä. Koulutuspäivä sopii kaikenlaisille koirakoille. Se on kokonaisuus, jonka tärkein asia ei ole noudot. Maastossa on paljon hajuja, eläviä lintuja, tulee laukauksia, pudotuksia, joita toiset koirat noutaa. Tärkeää on, että ohjaajat osaavat lukea omia koiriaan ja auttavat niitä rauhoittumaan kuumottavassa tilanteessa. Kouluttajan kanssa yhdessä arvioidaan, että saako koira noutaa ja mikä pudotus olisi sopiva juuri vuorossa olevalle koiralle. Täytyy

kuitenkin muistaa, että ollaan tekemisissä elävien lintujen kanssa ja tiputuspaikkoja ei voi ennalta juurikaan suunnitella.

Koirakot ovat kahdessa ryhmässä: ns. koulutuksessa olevat noutavat koirakot. Koirat ovat rivissä, työskentelevät joko yksin tai parin kanssa riippuen koiran tasosta ja iästä. Toinen ryhmä on passikoirat, jotka ovat taustalla ja heille ei tule koulutuksen aikana noutoja. Passikoirilla oli mahdollisuus tehdä lopuksi esim. linjatreeniä jo pudotetuilla linnuilla. Ohjaajat ovat kertoneet ilmoittautumisen yhteydessä kumpaan ryhmään olevat tulossa.

Nämä koulutuspäivät ovat olleet antoisia ja tarjoavat erilaisen treenimahdollisuuden. Kiitos kaikille mukana olleille ja kouluttajana toimineelle Aijalle.

- Heli Pitkämä

LENA HÄGGLUNDIN TERVEISET NUORTEN KOIRIEN KATSELMUKSESTA

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n kasvattajatoimikunnan järjestämässä nuorten koirien katselmuksessa toimi Lena Hägglund ulkomuoto-osion arvioijana. Tässä hänen ajatuksiaan päivän tiimoilta.

Olen osallistunut Nuorten koirien katselmukseen Suomessa jo neljä tai viisi kertaa. Ainakin kahdesti olen ollut samassa paikassa, missä olimme viime syyskuussa. Paikka on muuten erinomainen; keskuspaikalla on hyvä paikka lounastaa ja ympäristössä on erinomaiset maastot vesitöihin, hakuun, markkeerauksiin jne. Minulla oli ilo saada kutsu tulla taas mukaan.

Viikonlopputapahtumaan osallistui 26 sileäkarvaista noutajaa (iältään 7-28 kk) ja mielestäni osallistujamäärä oli oikein hyvä. Sanoisin, että arviointiin kannattaa ottaa maksimissaan 15-16 koiraa/päivä. Tällaisessa arvioinnissa mitataan koiraa tarkemmin – leveys, korkeus, rinnan ympäryys, ja mittaamiseen menee huomattavasti enemmän aikaa kuin näyttelyissä, joissa joskus, mutta ei aina, mitataan tai vain arvioidaan koiran korkeus. Koiranäyttelyssä

tuomarin oletetaan arvostelevan 20-25 koiraa tunnissa, mutta tällaisessa katselmuksissa, joita Suomessa on järjestetty, saamme enemmän aikaa arvioida koiria ja tarvittaessa myös kommunikoida omistajien kanssa. Kaikki osallistujat olivat ystävällisiä ja pärjäivät hyvin koiriensä kanssa, ei vain minun ulkomuotorastillani, vaan myös muilla rasteilla, joissa arvioitiin koiran työskentelyä. Oli ihanaa saada ainakin vähän nähdä koiria myös työskentelemässä.

On tyypillistä, että tällaisiin tapahtumiin osallistuu ihmisiä, jotka esittävät koiraa ensimmäistä kertaa tuomarille. Tämä antaa meille hyvän mahdollisuuden auttaa ja neuvoa koiran ohjaajia miten käsitellä ja esittää koiraa parhaalla mahdollisella tavalla. Pääsemme myös selittämään heille esimerkiksi miksi koiria liikkuu siten kuin liikkuu. Nuorella flatilla voi kypsymisvaiheessa olla melko luisu lantio, mikä vaikuttaa sen liikkeisiin. Jos koiralla on erittäin luisu lantio, koiraa ei pysty käyttämään takaliikkeitään tehokkaimmalla mahdollisella tavalla. ”Koiraa ei voi liikkuu anatomista rakennettaan paremmin”. Tasapainoiset kulmaukset edessä ja takana mahdollistavat tasapainoisen liikkeen.

Kaikki koirat olivat helposti lähestyttäviä, jotkut jopa riemastuttavan iloisia ja innokkaita. Useampi flatilla oli rotutyypillinen ja yksityiskohtineen erinomainen. Jotkut nuoret koirat olivat vielä hontelossa iässä, ja niin saavatkin olla, juuri tällaiselta nuoren kehittyvän flatin tuleekin näyttää. Jotkut eivät olleet parhaassa turkissa, mutta niinhän se on, että turkit tulevat ja menevät, mutta rakenne säilyy.

Tässäkin tapahtumassa kuitenkin huomasi, että flatit olivat aikaisempaa isompia. Tämä ei ole trendi vain Suomessa, vaan kaikkialla voi huomata flattien koon kasvaneen. Olemme ulkomuototuomarikoulutuksissa sopineet, ettei liian korkeita flatteja tulisi palkita näyttelyissä. Tämä sopimus kuitenkin enemmän tai vähemmän unohtuu arvosteluja tehdessä... Itse joskus ”rankaisen” siitä alemmalla arvosanalla ERI -> EH tai ERI -> H, riippuen tottakai myös muista kriteereistä. Olen nähnyt sekä isoja uroksia että narttuja, eli tämä ei ole vain urosten ongelma. Voin sietää isommankin flatin, jos se on edelleen rotutyypillinen ja elegantti, eikä anna liian raskasta vaikutelmaa. Koska monet flatit ovat nykyään liian korkeita, olen riemuissani, kun näen kehässä oikean kokoisen flatin. Liian isolla ja raskaalla flatilla voi olla myös vaikeuksia työskentellessään, erityisesti kosteikoissa ja raskaissa maastoissa.

Yleisesti voidaan sanoa, että pohjoismaissa (Ruotsi, Norja, Suomi ja Tanska) flatit ovat erinomaisen laadukkaita. Näiden maiden flateilla on ollut suuri vaikutus myös monissa muissa maissa ympäri maailmaa. Olen riemuissani nähdessäni flatin, jolla on tyypillinen rodunomainen flatin pää, jossa on oikeat mittasuhteet ja ilme. Koiraa on hyvin kulmautunut edestä ja takaa, sillä on oikeanpituinen, syvä rintakehä (siltoin tällöin esiintyy lyhyitä rintoja), leveät ja hyvin lihaksikkaat reidet sekä erinomainen luusto ja tassut (litteitä tassuja esiintyy toisinaan).

Kiitos kasvattajatoimikunnalle sekä avustajilleni, Päivi Mäenpäälle, joka kynä sauhuten käänsi arvostelut suoraan suomeksi sekä Emma Mäenpäälle, joka ehti valokuvata kaikilla rasteilla. Kiitos ennen kaikkea Satu Saariselle ja hänen perheellensä sekä kaikille muille, jotka tekivät tästä viikonlopusta ikimuistoisen!

- Lena Hägglund

- Minulla on ollut sileäkarvaisia noutajia vuodesta 1972. Noihin aikoihin olin vielä paljon enemmän hevosten parissa kuin nykyään, joka selittää kennelnimen O'Flanagan. Se on peräisin irlantilaiselta estehevoselta, jonka omisti ja kilpaili neiti Pat Smythe. He kilpailivat ympäri Eurooppaa, myös Olympialaisissa. Ajan kuluessa siirryin enemmän ja enemmän flattien pariin, hevosten jäädessä pikkuhiljaa taka-alalle. Syyskuussa 2022 juhlimmekin jo 50-vuotista taivalta sileäkarvaisten noutajien parissa!

Vuonna 1991 sain ulkomuototuomarioikeudet sileäkarvaiselle noutajalle. Nykyisin minulla on oikeudet kaikille noutajarodulle ja muutamalle spanielirodulle. Olen aina ollut kiinnostunut eläimistä yleensä ja erityisesti eläinten anatomista ja sen negatiivisista ja positiivisista vaikutuksista eläimen liikkeisiin. Tämän vuoksi pidän ulkomuototuomarikoulutusta luonnollisena osana kehittyä koiraharrastuksessa ja oppia lisää eläimistä. Olen myös erittäin kiinnostunut eläinten hyvinvoinnista ja terveydestä, kuten myös sairauksista. Tämän vuoksi olen ollut jäsenenä Ruotsin spanieli- ja noutajayhdistyksen (Spaniel- och Retrieverklubben) jalostustoimikunnassa, sekä sileäkarvaisten noutajien jalostusneuvostossa.

Kiinnostukseni koiramaailmaa kohtaan on kuljettanut minua ulkomuototuomarin tehtävissä useisiin maihin ja eri mantereille. Tämän myötä olen myös ystävästynyt monien ihmisten kanssa ympäri maailman. Minulla on ollut ilo ja kunnia arvostella rotuamme monissa erikoisnäyttelyissä ympäri Eurooppaa, mutta myös Yhdysvalloissa ja Venäjällä. On selvästi nähtävissä, että ruotsalaiset sileäkarvaiset noutajat ovat vaikuttaneet voimakkaasti rodun kehitykseen monissa maissa, mutta sukutaluista löytyy myös ihania, klassisia sileäkarvaisia noutajia, joilla on ei-skandinaavinen tausta.

Omassa jalostustyössäni käytän erittäin mielelläni uroksia, joiden sukutaulut eivät ole liian ”yleisiä”. Olen vilpittömän innoissani, kun löydän mielenkiintoisia linjoja eri maista. Kasvatustyöni on pienimuotoista, mutta rakastan nähdä pentujen kasvavan ja jatkan niiden seuraamista vielä sen jälkeenkin kun ne ovat muuttaneet uusiin koteihinsa.

Aloittaessani en ymmärtänyt lainkaan, kuinka haastavaa tulisi olemaan kasvattamisen, omien koirieni kanssa kilpailamisen, sekä ulkomuototuomarin tehtävien yhdistäminen. Haasteista huolimatta, haluan kuitenkin olla omien flattieni kanssa niin aktiivinen kuin mahdollista.

MAHDOLLINEN GENEETTINEN YHTEYS FLATTIEN SYÖVÄN JA KALLONMUODON VÄLILLÄ?

Tutkija, jalostusagronomi, MMT Katariina Mäki (KM) julkaisi sosiaalisen median kanavissaan vuoden 2023 loppupuolella mielenkiintoisen uutisen. Hänen järjestämänsä perinnöllisyyden perusteet -kurssin osallistajat olivat bonganneet Evans et. al tutkimuksen koiran kallonmuodon yhteydestä syöpägeneihin. Katariinan luentovideossa sanotaan: ”Tutkimus flattien syövästä paljasti mahdollisen geneettisen yhteyden kallonmuodon geeneihin. Histiosyyttinen sarkooma on kuolemaan johtava syöpäsairaus, jota esiintyy joka viidennellä flatilla eli sileäkarvaisella noutajalla. Flattien genomista löydettiin kaksi riskikohtaa, jotka selittävät 35% tapauksista. Toinen kohta sisältää myös alueen, jossa on myös kallon muotoon vaikuttavia geenejä. Toivotun kallonmuodon jalostus on samalla saattanut lisätä rodun syöpäriskiä.” (Evans et. al 2021: Multi-omics approach identifies germline regulatory variants associated with hematopoietic malignancies in retriever dog breeds)

Kyseisen tutkimuksen yhteenvedossa todetaan, että on tunnistettu kaksi koiran genomia (CFA5 ja CFA19), jotka selittävät huomattavan, jopa 35 % riskin histiosyyttisen sarkooman kehittymiseen sileäkarvaisilla noutajilla. Sairaus on tappava, vaikuttaa 20 prosenttiin flateista ja vastaavaa syöpää esiintyy myös ihmisillä. Molemmilla tunnistetuilla koiran genomien alueilla on geenejä, jotka osallistuvat solujen migraatioon ja syöpään liitännäisiin kehityskuluihin. Ensimmäinen genomi sisältää muunnelmia tuumorisuppressorin PIK3R6- lokuksen säätelyalueilla, jotka liittyvät vahvasti histiosyyttiseen sarkooman syntyyn ja aiheuttavat todennäköisesti riskin myös muille hematopoieettisille syöville. Flatit, joilla on riskialleeleja myös toisessa tunnistetussa lokuksessa, osoittavat lisääntyneitä TNFAIP6:n ilmentymistä; tämä puolestaan korreloi huonon ennusteen kanssa useissa ihmisen syövyissä. Sairastuneiden ja sairastumattomien koirien genomien erojen tunnistamisen kautta pystytään parantamaan ymmärrystä sekä koirien että ihmisten terveysbiologiasta, kehittämään diagnostiikkaa sekä strategiaa hoidolle.

Järjestömme jäsen ja rodun kasvattaja Satu Vihavainen haastatteli tutkija Katariina Mäkeä.

Satu Vihavainen: Miten merkittävänä pidät tutkimuslöydöstä sileäkarvaisten noutajien kohdalla? Kuinka suuri määrä sileäkarvaisia noutajia tutkimukseen osallistui ja olivatko koirat samasta maanosasta? Voisiko tämänkaltaista tutkimusta jatkaa jossain muualla?

Katariina Mäki: Koiria oli geneettisessä tutkimuksessa yhteensä 309 ja ne olivat USA:sta ja Euroopasta (Yhdistyneet Kuningaskunnat ja Alankomaat). Tämä voi potentiaalisesti olla merkittävä löydös, mutta vaatii vielä lisätutkimusta isommasta aineistosta. Nythän löydettiin genomista vasta riskikohtia (ns. haplotyyppiä) eikä varsinaisia geenejä.

SV: Miten tutkimuslöydös voidaan ottaa tai pitäisi mielestäsi ottaa huomioon jalostuksessa, onko olemassa esimerkiksi geenitestejä? Jos ei, miten tämän tyyllisen testin saisi kehitettyä ja sen hintaiseksi, että koirankasvattajilla olisi mahdollisuus sitä hyödyntää? Jos testiä ei voi nyt saada, niin mitä ehdottaisit meille käytännön toimijoille ohjenuoraksi mahdollisten riskien vähentämiseksi?

KM: Tässä vaiheessa kannattanee olla yhteydessä ko. tutkijoihin ja kysyä jatkuuko tutkimus ja missä vaiheessa olisi mahdollista kehittää testi riskigeneille. Syöpäriskigenejä on kasautunut rotuun, joten roturisteytysohjelma sellaisen rodun kanssa, jolla syöpiä esiintyy keskimääräistä vähemmän voisi auttaa syövän vähentämisessä.

SV: Sileäkarvaisten noutajien rotumääritelmässä sanotaan pään osalta: ”PÄÄ: Pitkä ja kuiva. KALLO-OSA: Kallo: Litteä, ei kovin leveä. Otsapenger: Vähäinen, ei lainkaan korostunut. Kuononselkä ei saa olla laskeva eikä kohoava. KUONO-OSA: Kirsu: Suurehko, sieraimet avoimet. Leuat/hampaat/purenta: Leuat pitkät ja voimakkaat siten, että koira kykenee kantamaan jäniksen tai suurenkin riistalinnun. Täydellinen, säännöllinen leikkaava purenta, ts. alaleuan etuhampaat koskettavat kevyesti yläleuan etuhampaiden takapintaa. Hampaat terveet ja vahvat. Silmät: Keskikokoiset, tumman- tai pähkinänruskeat, ilme hyvin älykäs (pyöreät, ulkonevat silmät ovat vakava virhe). Eivät vinoasentoiset. Korvat: Pienet, kohtalaisen korkealle kiinnittyneet, tiiviisti päänmyötäiset.” Lisäksi sileäkarvaisten noutajien JTO:ssa 2020 on ”Tyypillisiä, kauniita, oikeailmeisiä päitä” sanottu olevan vähän. Rodun sisällä on mielestäni hyvinkin monen tyyllisiä päiden leveyksiä ja muotoja, joskin jokaisen rodun ulkoiset erityispiirteet tekevät koirasta helpommin sen rodun edustajan, varsinkin koiran ulkomuotoa pääasiallisesti arvioivassa koiranäyttelyssä. Labradorinnoutajan pään on esimerkiksi

sanottu olevan laatikkomainen. Pystyisitkö avaamaan tutkimuksessa mainittua haluttua päänmuoto -käsitettä?

KM: Tutkimuksessa kerrotaan tästä päänmuoto -asiasta seuraavaa: ”Kromosomissa 5 sijaitsevan riskihaplotyyppin yleinen esiintyvyys flateilla saattaa viitata siihen, että tässä kromosomissa oleva laajempi alue on jossain vaiheessa ollut jalostusvalinnan kohteena. Useilla roduilla tehdyt geenitutkimukset ovat yhdistäneet tämän kromosomin tietyn alueen kallon muotoon, erityisesti kuonon pituuteen ja leveyteen, jotka molemmat ovat tärkeitä tekijöitä flattien rotumääritelmässä. Haitalliset syöpäalleelit ovat saattaneet ikään kuin liftata flatteihin kallon muotoon vaikuttavien alleelien mukana.”

SV: Traditioihin liittyvien tutkimusten perusteella koirarodut ovat suurilta osin eräänlaisen keksityn historian tulosta. Hyvin harva koirarotu on ns. luonnonkanta-pohjainen, kuten esimerkiksi Suomen pystykorvan on sanottu polveutuvan (geenitesti ja koirien sukupuut) suoraan jostain tietyistä sukupuutoon kuolleista susilajista. Viktoriaanisella aikakaudella on sanottu alkaneen rotukoirabuumin, jolloin myös ns. tavalliset ihmiset alkoivat pitää eri rotuisia koiria eri tarkoituksiin ja kilpailla niillä. Voittoa eläin oli suuri statusasia. Mielestäni ihminen voi halutessaan päättää rakentavansa uuden perinteen tai tulkinan siihen mitä hän itse pitää tärkeänä, eläimen parhaaksi. Näihin asioihin vaikuttavat mitä suurimmassa määrin arvot ja uskomukset, perinnekerronnut siitä mikä on kenenkin mielestä aitoa ja alkuperäistä. Perinteissä säilyy ilman muuta tietoa ja arvoja sekä ohjeita miten toimia, mutta mihiin ne lopulta perustuvat? Poikkeako koiraeläimenä jollakin tavalla muista, esimerkiksi maataiseläimistä, joille on olemassa säilytysohjelmia Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskuksessa. Näitä eläimiä ei yritetä jalostaa paremmiksi, vaan pitää elossa ja elin-

kykyisinä myös geeneiltään. Pitäisikö koiran- kasvatustajien suhtautua jalostukseen jollakin aivan eri tavalla kuin ennen? Miten maatais- eläin määritellään verrattuna alkuperäisro- tuun? Esimerkiksi sileäkarvainen noutaja on jalostettu, mutta koirien sukupuusta voidaan nähdä, että se on ikään kuin alkuperäisempi rotu kuin labradorinnoutaja, jonka jalos- tukseen on käytetty muun muassa sileäkar- vaista noutajaa.

KM: Myös koiria on mukana näissä säily- tysohjelmissa. Suomalaisista roduista kaikki ovat mukana. On rodun kotimaan asia päät- tää minkä rotujen se katsoo olevan maatais- rotuja/säilyttämisen arvoisia.

Kennelliiton Kotimaisten koirarotujen gee- nivaraojelman: ”Suomi on 190 muun valtion kanssa allekirjoittanut kansainvälisen biolo- gista monimuotoisuutta koskevan yleissopi- muksen. Sopimuksen tavoitteina ovat biolo- gisen monimuotoisuuden suojeleminen, sen osien kestävä käyttö ja perintöaineksen käytöstä saadun hyödyn oikeudenmukainen ja tasa- puolinen jako. Sopimusta toteutetaan Suo- messa muun muassa kansallisen eläingeni- varaohjelman avulla. Koirien geenipankki on osa tätä ohjelmaa, jonka tavoitteita ovat:

- uhanalaiset alkuperäisrodut eivät kuole sukupuuttoon
- alkuperäisrotuja ylläpidetään taloudelli- sesti kestäväällä tavalla
- geneettinen vaihtelu säilyy kotieläin- roduissa mahdollisimman laajana
- kotieläinten tuotantokyvyn ja kestä- vyyden tasapainoinen kehittäminen on huomioitu jalostusohjelmissa
- kotieläingenetiikkaan, jalostukseen ja kotieläingenivaroihin liittyvää osaamista ja tietoutta ylläpidetään ja vahvistetaan.

Vaalittavia kotimaisia koirarotuja ovat suo- menajokoiria, suomenlapinkoiria, karjalan- karhukoiria, lapinporokoiria ja kansalliskoira suomenpystykorva. Rodut ovat kansallisaar- teita, sillä ne edustavat arvokasta elävää suo- malaista kulttuuriperintöä, joka liittyy kiinte- ästi Suomen kansan historiaan. Kotimaisten rotujen lisäksi halutaan säilyttää geeniperi- mää myös pohjanpystykorvan suomalaisesta kannasta.” (www.kennelliitto.fi/kasvatus-ja- terveys/koiran-jalostus/kotimaisten-koiraro- tujen-geenivaraojelman)

Jalostukseen pitäisi suhtautua siten, että terveys (myös mielenterveys) on ehdoton prio- riteetti ja vasta kun se on kunnossa, jalostetaan ulkomuotoa. Jos terveyden pa- rantaminen ei onnistu rodun sisällä, pitäisi jalostukseen ottaa myös koiria rodun ulko- puolelta.

SV: Sileäkarvaisia noutajia on jonkin verran tutkittu MyDogDNA-testillä. Siinä on kui- tenkin hyvin vähän sellaisia ominaisuuksia, jotka olisivat erityisiä sileäkarvaisille nou- tajille. Monimuotoisuuden osalta vaikuttaa hyvin paljon, kuinka moni on testauttanut koiransa ja minkä ikäisiä testatut koirat ovat. Esimerkiksi glaukoomariski sijaitsee eri pai- kassa kuin esimerkiksi harmaan norjanhirvi- koiran glaukooma. Kyseisessä testipaketissa pään osalta näkee geenistä, että kyseessä on todennäköisimmin pitkäkuonoinen koira. Miten tämä kallon muoto on niin eriytynt asia sileäkarvaisella noutajalla? Tarkoitetaan- ko tässä rodunomaisena ominaisuutena litte- ää ja kapeaa päätä vähäisellä otsapenkereellä? Pitkä- ja kapeakuonoisia koiriahan on pal- jon, esimerkiksi 7-ryhmän setterit ja pointte- rit. Osalla roduista voi myös olla jopa kape- ampia kalloja kuin sileäkarvaisella noutajalla, mutta harvalla on yhtä vähän otsapengertä kuin flatilla. Osaisitko kommentoida asiaa?

KM: Tätä eivät tutkijat ikävä kyllä pystyneet yksilöimään, totesivat vain, että riskigeenit sijaitsevat samalla alueella, jossa on kallon muotoon vaikuttavia geenejä ja että tietyt geenit ovat jalostuksen myötä yleistyneet roduissa. Vaatisi varmasti lisätutkimusta, jot- ta voitaisiin sanoa tarkemmin. Pitäisi ottaa näytteitä erilaisen kallon muodon omaavista flateista ja verrata niiden geenejä. Saattaa olla kyse tuosta otsapenkereestä, jos sen mataluus on selvästi ominaisuus, jota flattien jalostus- sessa on suosittu.

SV: Puhut paljon rotukoirien geenipoolin laajentamisen puolesta, mutta sinullakin on rotukoiria ja ne ovat käyneet muun muas- sa koiranäyttelyissä. Miten itse elät – ilman painajaisia tämän asian kanssa ja mitä muuta konkreettista teet asian hyväksi, kuin luen- noit ja jaat tietoa? Mitä ehdottaisit pohditta- vaksi rotumme keskuudessa pidemmällä ai- kavälillä? Miten saisimme lisää kiinnostavia tutkimustuloksia ja vietyä niitä mukaan käy- tännön toimintaan? Nyt on tämä kiinnostava tutkimustieto mutta entä käytännön sovel- lus? Miten yhdistää tutkijoiden ja käytännön toimijoiden yhteistyötä?

KM: Rodut ja rotukoirat eivät ole millään tapaa geenipoolin eli jalostuspohjan laajen- tamisen vastakohtia tai toisiaan poissulkevia. Rotuja voidaan säilyttää kestäväällä tavalla, kun jalostuspohja on tarpeeksi laaja.

Yksi konkreettinen tekoni on ollut tuo meil- lä asuva 16-vuotias monirotuinen. Meille piti sen sijaan tulla lancashire heeler, mutta heeler-väki oli bongannut tämän pentu- een, jossa emä oli hyvin heelermäinen ja isä jackrussellinterrieri. He toivoivat saavansa

tästä pentueesta apua rodun pieneen jalos- tuspohjaan, ja suostuinkin ottamaan yhden pennuista meille kasvamaan ja elämään siinä toivossa, että voisimme joskus olla hyödyksi heeler-kannalle. Tästä yksilöstä ei kuiten- kaan tullut jalostuskoiraa, erityisesti koska sen luonne oli liian russelimäinen.

Voisitte tosiaan ottaa yhteyttä noihin tut- kijoihin ja kysyä, josko jatkotutkimuksesta voitaisiin saada jalostukseen konkreettisia työkaluja. Jos tuo kallon muoto -asia on heistä niin merkittävä, että sitä kannattaisi selvittää lisää, voisitte alkaa kartoittaa kallon muotoja roduissa. Keräätte varmasti jo tietoa siitä, millä koirilla esiintyy syöpiä. Tulevai- suudessa kun kallon muodosta olisi kertynyt aineistoa, voitaisiin selvittää, onko yhteys tarpeeksi voimakas ja millainen kallon muo- to on yhteydessä näihin riskigeneihin. Tämä on kuitenkin aikaa vievää, ja tietysti nopein työkalu jalostukseen olisi saada jonkinlainen riskigeenitesti.

SV: Kertoisitko vielä lopuksi perinnöllisyy- den perusteet -verkkokurssistasi? Kenelle se on tarkoitettu? Mitkä ovat sen tavoitteet? Saako kurssilta apua käytännön toimintaan koirien eri ominaisuuksien ja terveyden jalos- tamiseen? Minkälainen vastuu tai velvolli- suus on mielestäsi rotujärjestöillä ja jalostus- toimikunnilla vai onko jokainen kasvattaja vastuussa itse omista päätöksistään? Miten koiranjalostusta voisi yrittää kehittää nyky- maailmassa, että voisimme pitää edelleen terveitä ja monipuolisia koiriamme myös tu- levaisuudessa?

KM: Kurssi on tarkoitettu kaikille harrastajil- le ja kasvattajille sekä myös esimerkiksi eläin- lääkkäreille. Kurssin 2-3 ensimmäistä osaa on aivan perusgenetiikkaa, joissa opetetaan asiat alusta alkaen. Kaksi viimeistä osaa mene- vät syvemälle ja niistä on varmasti hyötyä myös heille, jotka jo osaavat alkeet. Kurssin tavoitteena on auttaa ymmärtämään perin- nöllisyyden lainalaisuuksia ja käyttämään tätä tietoa jalostuksessa. Tavoitteena on myös toimia perusteina seuraaville kurseille, jois- sa käsitellään perinnöllistä monimuotoisuut- ta ja jalostuskoirien valintaa. Kurssilaiset voi- vat halutessaan liittyä Facebook-yhteisöön, josta saa apua paitsi kurssiasioihin myös käytännön toimintaan ja jalostukseen. Jokai- nen kasvattaja on itse vastuussa, mutta rotu- järjestön vastuulla on tuottaa tietoa rodusta ja jalostettavista ominaisuuksista jalostuksen tueksi, jotta kasvattajat voivat tehdä tietoon perustuvia jalostusvalintoja.

Lisää tutkimuksesta tulossa
Flattiviestin numeroon 2/2024.

Rally-tokomestaruus 26.5. Hämeenlinna

- Tuomari: Riikka Timonen
- Luokat: MES-ALO
- Vastaava koetoimitsija: Tiina Rasi
- Tiedustelut: Pipa Pärssinen
pipa.parssinen@gmail.com, 040 5367167
- Ilmoittautumistiedot: virkku.net
- Osallistumismaksu:
Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n
jäsenet 25 €, muut 30 €
- Ilmoittautumisaika:
jäsenet 26.4.-10.5., muut 11.-19.5.

©SPORTTIRAKKI

#FLATTIMENESTYSTÄ

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry haluaa tuoda esille flattia monipuolisena harrastuskoirana ja nostaa esille eri lajeissa menestyneitä flatteja. Sometyöryhmä ottaa vastaan ilmoituksia koe- ja näyttelymenestyksestä ja julkaisee tuloksia Instagramin ja Facebookin story/tarina -osiossa.

JULKAISTAVIA TULOKSIA OVAT:

- * NOME ja WT: kaikkien luokkien 1-tulokset
- * Muut lajit: lajin korkeimmasta luokasta saatu 1-tulos tai muu valiotulos (esim. Rally-toko MES väh. 95p)
- * Valionarvon saavutukset Suomesta

Julkaisemme Suomessa saavutettuja tuloksia, sekä ulkomailla saavutettuja koetuloksia, kun kyseessä on suomalaisen omistuksessa oleva flatti.

Lisätietoja ja lomake tulosten ilmoittamiseen:
www.flatti.net/palkitut/ilmoita-tulos

©Marianne Forsell

Spondyloosikuvaustuki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry tukee sileäkarvaisten noutajien selän virallista spondyloositutkimusta. Tukea saadakseen koiran omistajan tulee olla rotujärjestön jäsen. Ennen tuen maksamista tutkimustulos tulee olla julkaistu Suomen Kennelliiton jalostustietojärjestelmässä. Koiran tulee kuvaushetkellä olla vähintään 2-vuotias (24 kk) ja korkeintaan 6-vuotias (72 kk).

TUTKIMUS ON TEHTÄVÄ SKL:N VAATIMAN TUTKIMUSPROTOKOLLAN MUKAISESTI

- * röntgentutkimus on tehty laillistetun eläinlääkärin valvonnassa
- * tutkimuksessa on otettu ohjeen mukainen, riittävä määrä laadukkaita kuvia
- * koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä
- * koira on rauhoitettava tutkimusta varten
- * tutkimuksessa on käytettävä SKL:n virallista röntgenlähetettä
- * tutkittavan koiran ikä tulee olla vähintään 24 kk
- * kuvat on lähetettävä SKL:oon lausumista varten

Tukea maksetaan 24.10.2020–31.12.2024 välisellä ajalla tehdyistä tutkimuksista. Tuen suuruus on 75€/koira (14.1.2024 jälkeen toimitettuihin hakemuksiin). Tukea haetaan www.flatti.net/jalostus/spondyloosikuvaustuki -sivulta löytyvällä lomakkeella. Tuen määrä on enintään 2000 euroa. Verottajan ohjeen (8/2023) mukaisesti tuesta pidätetään ennakkovero. Tulemme pyytämään kopion maksun saajan verokortista kun tuki on myönnetty.

Spondyloosikuvaustuki – tilastoa

Spondyloosikuvaustukea on maksettu vuoden 2020 marraskuusta lähtien yhteensä 81 koiran osalta:
/ v. 2020 4 koiralle / v. 2021 31 koiralle / v. 2022 24 koiralle / v. 2023 22 koiralle /

Tutkituista, tukea hakeneista koirista 72 (88,9%) sai tuloksen SP0, 4 (4,9%) tuloksen SP1 ja 6 (7,4%) tuloksen SP2. Jakauma on hyvin samansuuntainen kuin Kennelliiton jalostustietokannasta saatava syntymävuoteen perustuva spondyloositilasto. Siinä kaikkien tutkittujen jakauma on SP0 83%, SP1 7% ja SP2 9%. Vuodesta 2023 tuki on ollut saajalleen veronalaista tuloa. Vuodelle 2024 on tuen määrä tästä syystä päätetty nostaa 75 euroon.

Oheisessa taulukossa viimeisen 10 vuoden tulokset listattuna kappaleina sekä prosentteina lausuntovuoden mukaan.

Vuosi	0	%	1	%	2	%	3	%	4	%	Yhteensä	Kuvaustukien määrä
2014	2	100	0	0	0	0	0	0	0	0	2	
2015	3	60	0	0	1	20	1	20	0	0	5	
2016	8	73	1	9	2	18	0	0	0	0	11	
2017	11	69	2	12	2	12	1	6	0	0	16	
2018	9	69	3	23	1	8	0	0	0	0	13	
2019	11	79	3	21	0	0	0	0	0	0	14	
2020	25	89	0	0	3	11	0	0	0	0	28	4
2021	30	83	3	8	3	8	0	0	0	0	36	31
2022	42	95	0	0	2	5	0	0	0	0	44	24
2023	33	85	3	8	3	8	0	0	0	0	39	22
Yhteensä	174	80	15	8	17	9	2	3	0	0	208	81

SILEÄKARVAISET NOUTAJAT SMARTDOG-TESTEISSÄ

Koiran ominaisuuksista testataan paljon sen pelokkuutta tai rohkeutta – nämä ovat ominaisuuksia, jotka vaikuttavat paljon koiran arkeen sekä työkäyttöön. Koira on kuitenkin paljon muutakin kuin arka tai rohkea. Toisilla koirilla on hyvä itsehillintä ja ne harkitsevat kauan päätöksiä, toiset taas tekevät nopeasti päätöksiä, jotka eivät välttämättä ole aina kovinkaan järkeviä. Joku koira saattaa olla ilmiömäinen ihmisen eleiden lukija, jopa ihan pennusta saakka, kun taas toiselle koiralle yksinkertaisten käsimerkienkin opettaminen on työn takana. Samalla kun itsenäinen ongelmien ratkominen on monen koiran ensisijainen toimintatapa, on toisten koirien pääasiallinen tapa ratkoa ongelmia tukeutumalla ihmiseen. Nämä ovat esimerkkejä koiran **kognitiivisista ominaisuuksista**, joita smartDOG-testeissä testataan.

SmartDOG-testit testaavat ominaisuuksia, jotka vaikuttavat koiran koulutettavuuteen, hallintaan ja myös ongelmakäytöksen syntyyn. Tämän lisäksi smartDOG-testissä tulee selkeästi ja luotettavasti esiin koiran pelokkuus, ja sen suhtautuminen vieraaseen ihmiseen. Koira ei siis tarvitse pelotella, jotta esim. jalostuspäätöksiin vaikuttava liiallinen pelokkuus saadaan esiin. Lähes kaikkiin näihin ominaisuuksiin vaikuttavat sekä perimä että ympäristötekijät, kuten koulutus ja kokemukset. Perinnöllisiä ominaisuuksia ovat aikaisempien tutkimusten perusteella mm. impulsiivisuus, kyky ymmärtää ihmisen eleitä sekä pääasiallinen ongelmanratkaisustrategia (itsenäinen/ihmiseen tukeutuva). Näissä ominaisuuksissa myös rodut eroavat. Hiljattain julkaistiin laaja tutkimus smartDOG-aineistosta, jossa havaittiin eroavaisuuksia 13 (eniten testatun) rodun välillä (Junttila et al 2022).

Tammikuuhun 2024 mennessä smartDOG-testeissä ympäri Suomen on käynyt yhteensä yli 6000 koiraa 250:stä eri rodusta. Sileäkarvaisia noutajia on käynyt yhteensä 72, ja testejä on tehty yhteensä 76. Aineistomäärä on jo kohtuullisen luotettava rodusta. Tässä katsauksessa käydään läpi muutamia osatestejä ja vertaillaan muutamaa noutajarotua niiden osalta. Kaikista osuuksista voi vertailua suorittaa näiden sekä muiden rotujen välillä BRECO-tietokannasta, joka on maksullinen, mutta avoin kaikille, myös niille, joiden koiria ei ole smartDOG-testattu. BRECO-aineiston pohjana on smartDOG-testitulokset ja siellä on mahdollista vertailla eri rotujen tuloksia. BRECO löytyy osoitteesta: <https://www.smartdog.fi/breco/>.

Kuva 1 Suhtautuminen vieraaseen testajaan testin aluksi.

Arviointiasteikko koiran suhtautumisesta vieraaseen ihmiseen Tiira ym 2015:

- 7 = ylitsepursuava kontakti, hyppii, haukkuu
- 6 = ottaa ensin kontaktia, tai vastaa siihen
- 5 = hyväksyy kontaktin vastaamalla siihen
- 4 = suhteellisen välinpitämätön ihmisen suhteen, kiinnostunut muusta
- 3 = passiivinen, varovainen, mutta uskaltaa ottaa kontaktin, pysyy paikallaan
- 2 = välttää kontaktia peruuttamalla, väistämällä tai vetämällä hännän alas
- 1 = torjuu kontaktia yrittämällä purra / murisee / haukkuu

SOSIAALISUUS

Testin aluksi testaja arvioi aina myös koiran sosiaalisuuden vierasta testajaa kohtaan (kuva 1). Nämä tulokset tulevat uusittuun tietokantaan keväällä 2024, eivätkä siis näy toistaiseksi tietokannassa, mutta ne raportoidaan aina omistajalle raportin mukana. Flatit ovat suurimmaksi osaksi erittäin avoimia

ja/tai ylitsepursuavan ystävällisiä vierasta testajaa kohtaan. Vain yksi varautunut ja yksi välinpitämätön löytyy, mikä on äärimmäisen harvinaista, jos vertaa mihin tahansa rotuun. Lähes kaikissa roduissa löytyy yleensä ihmistä pelkääviä koiria, mutta flateilla ne ovat todellinen harvinaisuus!

Taulukko 1. Testattujen urosten ja narttujen määrä sileäkarvaisissa noutajissa, keskimääräinen testi-ikä sekä yleisimmät testit.

Rotu	Uroksia	Narttuja	Keskimääräinen testi ikä	Testi
Flatti	32	40	36 kk, min 4 kk, max 139 kk (11v)	KOGNITIO (58), PENTU (11), Muut testit (3)

MOTIVAATIO JA AKTIIVISUUS

Yleisesti ottaen flateilla on hyvä ruokamotivaatio (testi tehdään pääosin ruoan avulla), tosin muutamia poikkeuksia on myös ollut. Koiran aktiivisuus mitataan testin aikana kaupallisella aktiivisuusmittarilla (FitBark), jonka minuutti-kohtaista keskiarvoa käytetään laskemaan keskiarvo testiaktiivisuudesta. Flatit ovat aktiivisia testissä ja huomattavasti esim kultaistanoutajaa aktiivisempia.

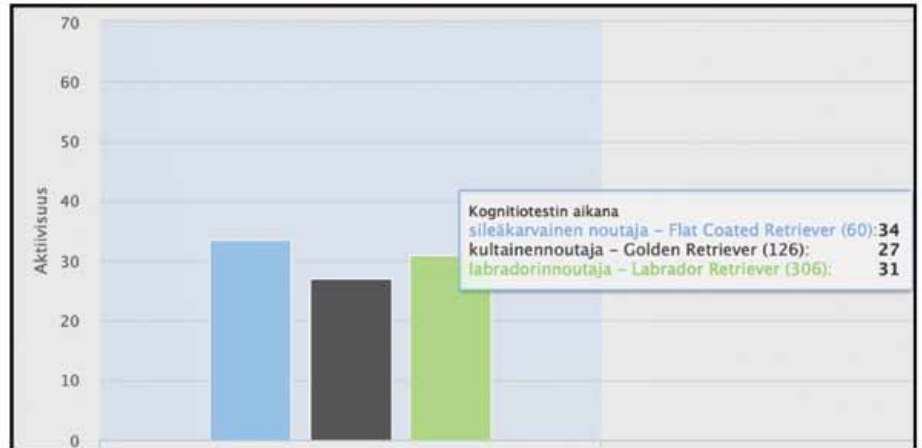
IHMISEN ELEIDEN YMMÄRTÄMINEN

Eleiden lukukyky -osiossa testattiin, miten hyvin koira löytää palkkion ihmisen eleiden (käsi, jalka, katse, keho) vihjeen avulla.

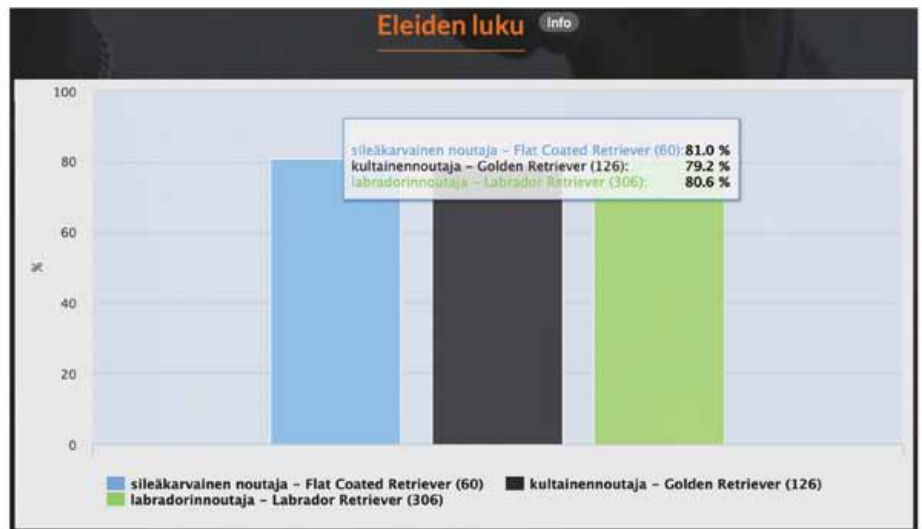
Osiossa on yhteensä useita kymmeniä toistoja, joilla pyritään minimoimaan sattuman vaikutus. Koirien on yleisesti havaittu olevan erinomaisia ihmisen eleiden lukijoita, jopa parempia kuin simpanssi, mutta tämä ominaisuus vaihtelee paljon koirien välillä.

Ihmisen kommunikaation ymmärtämiseen ei aikaisempien tutkimusten mukaan vaikuta paljoakaan oppiminen tai intensiivinen koulutus, vaan se on kohtuullisen pysyvä ominaisuus (Gácsi et al 2009, Ittyerah et al 2009, Lazarowski et al 2014), mutta tästä tarvitaan lisää tutkimuksia, ja alustavien tutkimusten mukaan smartDOG-testien eleiden lukuun vaikuttaa hieman myös koiran harrastustausta. Iällä ei ole havaittu olevan suurta vaikutusta eleiden lukukykyyn, ja jo kuusi viikkoisten pentujen on havaittu löytävän hyvin ruoan ihmisen vihjeen avulla (Agnetta et al. 2000). Omistajan persoonalla sen sijaan näytti olevan vaikutusta, mutta rodusta riippuen. Mikäli omistajalla oli paljon negatiivista affektiivisuutta (taipumus kokea negatiivisia tunteita, huolehtia jne.), oli paimenkoirilla huonompi eleiden lukutulos – alkukantaisilla ja pystykorvilla omistajan persoonalla ei ollut vaikutusta eleiden luvussa suoriutumiseen (Kujala et al 2023). Eri rodut todennäköisesti eroavat toisistaan siinä, miten hyviä ne ovat lukemaan ihmisen eleitä: ihmisen kanssa työhön jalostettujen rotujen on havaittu olevan keskimääräistä parempia lukemaan ihmisen eleitä (Udell et al 2014, Konno et al 2016). Tästä tarvitaan kuitenkin vielä lisää tutkimusta, koska rotujen välisiä eroja ei ole tutkittu kunnolla.

SmartDOG-datasta julkaistu tutkimus havaitsi muutamia eroja eleiden ymmärtämisessä, esim. noutajat ja osa paimenkoirista olivat keskimäärin hyviä lukemaan ihmisen elekieltä. Uusimpien tutkimusten mukaan koirien eleiden ymmärtäminen on voimakkaasti periytyvä ominaisuus – joillekin roduille ominaisuus on selkeästi ollut (ehkä tiedostamatta) yksi jalostuskriteeri ja siksi rotujen välisiä eroja on syntynyt.

Kuva 2. FitBark -lukemien keskiarvot kolmen rodun vertailussa KOGNITIO-testin aikana. Kuvassa vain aikuiset koirat (lähde BRECO).

Kuva 3. Kaavio Eleet osion suoritumisprosentista (kaikki eleet, max 100%) kolmen noutajarodun osalta. Kuvassa vain aikuiset koirat (Lähde BRECO).

Muutaman noutajarodun vertailussa flatti, kultainen noutaja ja labradori eivät juurikaan eroa eleiden ymmärtämisessä ja nämä rodut saavat keskiarvoa parempia tuloksia ELEET-osiossa (huom. tilastollista merkitsevyyttä erolle ei tässä ole testattu) (Kuva 3).

ITSEHILLINTÄ

Eräs mielenkiintoisimpia smartDOG-testiosioita on itsehillinnän testaus, vaikkakin tällä hetkellä yhtä parasta tapaa itsehillinnän testaukseen koirilla vielä etsitään. Itsehillintä on ominaisuus, joka on arkipäivässä hyödyllinen monella tavalla. Optimaalinen suoritus vaikeahkossa ongelmanratkaisussa tehdään usein kohtuullisen matalassa vireessä, kun taas liian kiihtynyt tai passiivinen mielentila heikentää suoritusta. Itsehillintä on tärkeä ominaisuus luonnossa elävälle eläimelle ja

se on myös uusimman tiedon mukaan voimakkaasti periytyvä ominaisuus. Koiran kyky hillitä ensimmäinen tunnereaktio ja käyttäytymismalli helpottaa koiran hallintaa arkipäivän tilanteissa. Koira, joka kykenee kontrolloimaan omia impulssejaan, kykenee todennäköisesti paremmin esim. pitkäjänteiseen yhteistyöhön kuin koira, jonka on vaikea kontrolloida omia mielihalujaan. Esimerkiksi laumassa metsästäminen vaatii sunilta tarkkaa koordinoitua yhteistyötä, jossa yksilön on pidäteltävä suurta halua rynnätä liikkeelle, jotta metsästys onnistuisi. Toisaalta olemme tarkoituksella jalostaneet rotuja, joissa haluamme koiran reagoivan nopeasti esim. saaliseläimen liikkeeseen tai ulkopuoliseen uhkaan. Tällaisia ovat monet metsästys- ja työkoirarodut, ja usein koira, jolla on jonkin verran impulsivisuutta

saattaa olla erinomainen harrastuskoina – toisaalta arki koiran kanssa saattaa olla haastavaa.

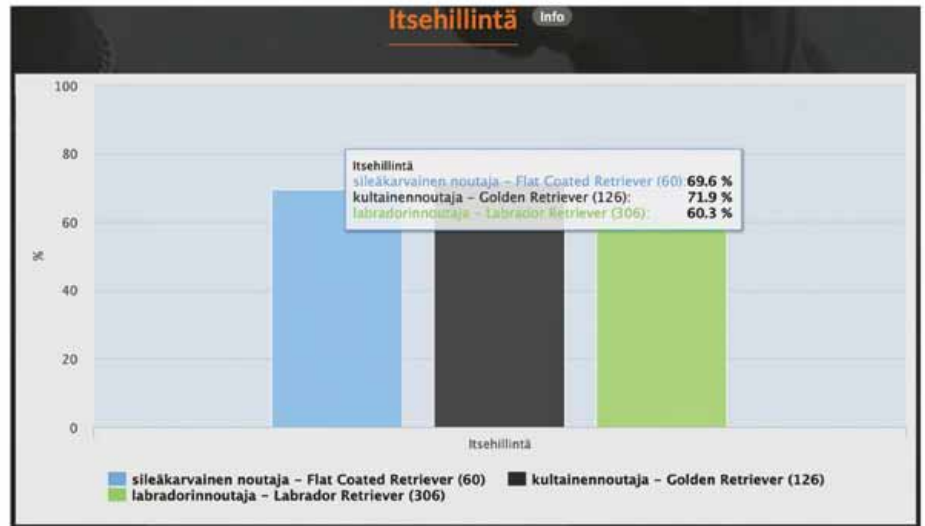
Impulsiivisuutta mitataan testissä sylinteritestillä. Sylinteritestissä koira opetettiin ensin syömään makupala sylinterin päistä, ja sen jälkeen tilanne muuttui siten, että koira saikin nähdä palkkion.

Tutkimusten mukaan hyvän itsehillinnän omaava koira pysyttelee pääasiassa juuri oppimassaan tavassa saada palkkio, kun taas koira, jonka on vaikea vastustaa impulsseja, innostuu helposti nähdessään palkkion ja pyrkii siihen käsiksi suorinta tietä lasin läpi. Sylinteritesti, jota testissä käytetään, ei aina kerro koko kuvaa koiran impulsiivisuudesta ja testissä tulee helpoimmin esiin voimakas, yhden tyyppinen impulsiivisuus, joka on yhteydessä koiran aktiivisuuteen sekä rohkeuteen. Impulsiivisuus on monitahoinen ominaisuus, niin ihmisellä kuin koirallakin. Itsehillintä ei myöskään välttämättä ole kehittynyt aikuisen koiran tasolle vielä alle yksivuotiaalla pennulla, ja tulos saattaa olla toisenlainen aikuisella koiralla.

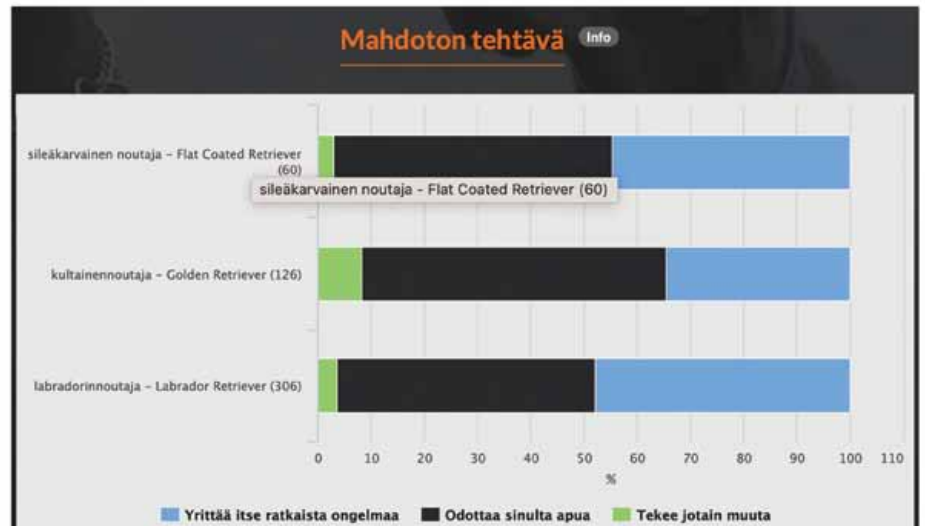
Kaikkien rotujen arvoja tarkasteltaessa urokset ovat narttuja impulsiivisempia sylinteritestillä mitattuna. Impulsiivisuus on peiriytyvä ominaisuus, mutta siihen vaikuttaa myös ympäristökijät, kuten käyttäytymiseen yleensäkin. Kastroinnilla tai steriloinnilla ei näytä olevan merkitystä (Junttila et al 2021). Sylinteritesti näyttää korreloivan hyvin arjessa havaitun impulsiivisuuden kanssa (Junttila et al under review). Myös omistajan persoonalla näyttää olevan vaikutusta; mikäli omistajalla on paljon ulospäinsuuntautuneisuutta, oli koiralla parempi itsehillintä sylinteritestissä ja tämä näkyi kaikilla roduilla (Kujala et al 2023).

Sylinteritestin luku vaihtelee 0 ja 100 välillä, joissa luku 100 kuvaa erinomaista itsehillintää. Tässä rotuverailussa kultaisella on paras itsehillintä, ja hyvä se on myös flateilla. Labradorilla löytyy yleisestikin paljon impulsiivisuutta ja tämä havaittiin myös julkaistussa rotuverailussa, jossa labradori ja malinois olivat impulsiivisempia rotuja (Kuva 4). Jälleen kerran tilastollista merkitsevyyttä erolle ei ole tässä laskettu.

ONGELMANRATKAISUSTRATEGIA – ITSENÄINEN VAI IHMISEEN TUKEUTUVA
Mahdottomassa tehtävässä testataan koiran ongelmanratkaisun strategiaa – itsenäinen vaiko ohjaajalta apua pyytävä. Tehtävä on aluksi helppo, mutta muuttuu mahdottomaksi ratkaista (Bray et al. 2014). Koiran tapaa ratkaista ongelma tarkkaillaan kahden minuutin ajan. Molemmat tavat ratkaista

Kuva 4. Itsehillintä sylinteritestissä, jossa 100 kuvaa erinomaista itsehillintää. Kuvassa vain aikuiset koirat. Lähde BRECO.

Kuva 5. Kolmen noutajarodun keskiarvot erilaisiin ongelmanratkaisustrategioihin käytetyistä ajasta mahdottomassa tehtävässä. Sininen osuus pylvästä kuvaa itsenäistä työskentelyä, musta ihmiseltä (testaaja tai omistaja) apua pyytämistä ja vihreä testilaatikon hylkäämistä. Kuvassa vain aikuiset koirat. Lähde BRECO.

ongelma ovat hyviä, ja riippuikin lähinnä koiran käyttötarkoituksesta, kumpi tapa on parempi. Täysin itsenäiseen työskentelyyn tulevan koiran olisi hyvä pyrkiä edes jonkin verran itsenäisesti ongelman ratkaisuun. Apua pyytävä -strategia on erinomainen silloin, kun koiralta vaaditaan suurta ohjattavuutta ja sitä, että se ongelmatilanteen kohdatessaan turvautuu ohjaajaan mieluummin kuin toimii itsenäisesti. Kotikoiralle apua pyytävä -strategia on parempi myös arkielämän hallittavuuden kannalta. Koulutuksella pystytään vaikuttamaan jonkin verran ongelmanratkaisustrategiaan, esim. koiralla pystytään vahvistamaan ohjaajan apuun

luottavaa strategiaa. Rotujen välillä havaitaan eroja siinä, kumpaa strategiaa koira pääasiassa käyttää, myös pelokkaat koirat käyttävät enemmän ihmiseen tukeutuvaa strategiaa (Passalacqua et al 2011, 2013).

Rotuverailussa flatti ja labradori ovat tässä hyvin samankaltaisia jakaumaltaan, sen sijaan kultainennoutaja eroaa hieman, ja on enemmän omistajaan tukeutuva (kuva 5.) Sinnikkyyttä tai lähinnä sen (tai motivaation) puutetta kuvaa kaaviossa ”muu” osuus, joka tarkoittaa sitä, että koira hylkää tehtävän (nuuskii lattiaa, lähtee pois kokonaan, ym.). Muun tekemisen pieni osuus flateilla

ja labradoreilla kertoo siitä, että nämä eivät helposti hylkää käsillä olevaa tehtävää. Ikä vaikuttaa tehtävään – nuorilla ja pennuilla on yleensä vähemmän ihmiseen tukeutumista ja enemmän tehtävän hylkäämistä kuin vanhemmilla koirilla. Ongelmanratkaisustrategian valintaan on iän lisäksi havaittu iso geenien vaikutus, ja myös koulutus vaikuttaa. Kaikkien rotujen arvoja tarkasteltaessa urokset ovat narttuja itsenäisempiä ongelmanratkaisijoita. Kastroinnilla tai steriloinnilla ei näytä olevan merkitystä (Junttila et al 2021).

FLATTI TESTAAJAN NÄKÖKULMASTA

Oma näkemykseni fleteista muuttui testamisen myötä paljon (ensimmäinen harrastuskoirani oli vuonna 1983 syntynyt Joonaflati). Flattien sosiaalinen innokkuus ja ”hössötyks” helposti tulkitaan impulsiivisuudeksi, mutta näin ei näytä olevan. Tehtäviä tehdessään flatit ovat keskittyneitä, eivätkä useinkaan kiihdy liikaa. Upeinta on miten rodussa ei juurikaan esiinny arkuutta tai pelokkuutta – tästä olen käynyt useinkin erilaisen koira-alan ihmisen kanssa keskustelua,

ja kaikilla on sama näkemys. Tämä on äärimmäisen harvinaista. Ruokahalu on kohdallaan fleteilla (helpottaa kouluttamista), ja ongelmanratkaisukyky on hyvä. Profiili on hyvin samankaltainen labradorin kanssa, suurimpina eroina labradorien suurempi impulsiivisuus sekä suurempi pelokkaiden koirien osuus (labbiksilla etenkin ihmispelokkuus).

ROTUPROFIILI-TIETOKANTA BRECO

Näiden osuukien lisäksi smartDOG-testeissä testataan vielä koiran muistia, tilaan liittyvää ongelmaratkaisua (V-aita), loogista päättelyä sekä sosiaalista mallioppimista. Maksullisessa Rotuprofiili-tietokanta BRECOssa voi vertailla eri rotujen keskiarvoja toisiinsa eri tehtäväalueittain, ja valita itse kiinnostavimmat rodut. BRECOssa listataan myös TOP 5 rotua eri osa-alueissa. BRECO uusiutuu keväällä 2024, ja sinne tulee uutena mm. koiran sosiaalisuus sekä alusta-arkuus osio. BRECO löytyy osoitteesta: www.smartdog.fi/breco.

TULEVAT TUTKIMUKSET SMARTDOG-DATASTA

Vuoden 2024 aikana smartDOG-datasta tullaan tekemään useita tieteellisiä tutkimuksia. Tutkimuskohteena on mm. testitulosten ja osa-alueiden suhde koiran arkikäyttöön ja mahdollisiin ongelmiin kotona – tämä julkaistaan 2024 vuoden aikana. Eräs mielenkiintoisimmista tutkimuksista, joita aineistossa tullaan tekemään, on smartDOG-testin ominaisuuksien periytyvyyden tutkimus, joka aloitetaan vuoden 2024 aikana testeissä eniten käyneistä roduista. Tutkimme myös, mitä smartDOG PENTU -testi kertoo pennun persoonasta, sen itsehillinnästä tai sosiaalisuudesta ja miten nämä piirteet näkyvät aikuisena KOGNITIO-testissä sekä arjessa. Sen lisäksi pari eläinlääketieteen opinnäytetyötä tutkii parhaillaan labradorien ja cockerspanielien näyttely- ja metsästyslinjojen mahdollisia eroja smartDOG-testituloksissa, sekä miten koulutus ja arkielämä vaikuttaa smartDOG-testituloksiin.

- Nähdään testeissä!

Kirjallisuus:

Bray, E., MacLean, E. & Hare, B. 2014. Context specificity of inhibitory control in dogs. *Animal Cognition* 17:15–31.

Gácsi M, Kara E, Belényi B, Topál J, Miklósi Á. 2009. The effect of development and individual differences in pointing comprehension of dogs. *Animal cognition*. 12:471–9.

Ittyerah, M. & Gaunet, F. 2009. The response of guide dogs and pet dogs (*Canis Familiaris*) to cues of human referential communication (pointing and gaze). *Animal Cognition* 12:257–265.

Junttila, S.; Huohvanainen, S.; Tiira, Katriina. Effect of Sex and Reproductive Status on Inhibitory Control and Social Cognition in the Domestic Dog (*Canis familiaris*). *Animals* 2021, 11(8), 2448 <https://doi.org/10.3390/ani11082448>

Junttila, S., Valros, A., Mäki, K., Väättäjä, H., Reunanen, H., Tiira, Katriina 2022. Breed differences in social cognition, inhibitory control, and spatial problem-solving ability in the domestic dog (*Canis familiaris*). *Sci Rep* 12, 22529 (2022). <https://doi.org/10.1038/s41598-022-26991-5>

Konno A, Romero T, Inoue-Murayama M, Saito A, Hasegawa T (2016) Dog Breed Differences in Visual Communication with Humans. *PLoS ONE* 11(10): e0164760. doi:10.1371/journal.pone.0164760

Kujala, M.V., Imponen, N., Pirkkala, A., Silfverberg, T., Parviainen, T., Tiira, K & Kiuru, N. Modulation of dog-owner relationship and dog social and cognitive behavior by owner temperament and dog breed group. *Sci Rep* 13, 14739 (2023). <https://doi.org/10.1038/s41598-023-41849-0>

Lazarowski, L. & Dorman, DC. 2015. A comparison of pet and purpose-bred research dog (*Canis familiaris*) performance on human-guided object-choice tasks. *Behavioural Processes* <http://dx.doi.org/10.1016/j.beproc.2014.09.021>.

Passalacqua, C., Marshall-Pescini, S., Barnard, S., Lakatos, G., Valsecchi, P. & Prato Previde, E. 2011. Human-directed gazing behaviour in puppies and adult dogs, *Canis lupus familiaris*. *Animal Behaviour* 82: 1043-1050

Passalacqua, C., Marshall-Pescini, S., Merola I., Palestini, C. & Prato Previde, E. 2013. Different problem-solving strategies in dogs diagnosed with anxiety-related disorders and control dogs in an unsolvable task paradigm. *Applied Animal Behaviour Science* <http://dx.doi.org/10.1016/j.applanim.2013.05.003>.

Tiira, K., Lohi, H., Reliability and validity of a questionnaire survey in canine anxiety research. *Appl. Anim. Behav. Sci.* (2014), <http://dx.doi.org/10.1016/j.applanim.2014.03.007>

Udell, M., Ewald, M., Dorey, NR., & CDL Wynne 2014. Exploring breed differences in dogs (*Canis familiaris*): does exaggeration or inhibition of predatory response predict performance on human-guided tasks? *Animal Behaviour* 89: 99-105.

Testissä saat tietoa mm. koirasi...

- ✓ **Persoonallisuudesta**
 - ✓ **Ongelmanratkaisutavasta**
 - ✓ **Ongelmanratkaisukyvyistä**
 - ✓ **Impulsiivisuudesta**
 - ✓ **Yhteistyöhalukkuudesta**
 - ✓ **Koulutettavuudesta**
- ↪ **Auttaa ymmärtämään koirasi käytöstä**
 - ↪ **Perustuu tutkittuun tietoon**
 - ↪ **99% koirista nauttii testistä paljon!**
 - ↪ **Sopii pennuille ja aikuisille**

smartDOG

TUNNE KOIRASI

www.smartdog.fi

KOHTI ENSIMMÄISIÄ TOKO-KOKEITA

Osa 2: Koepäivä

Koirakon ensimmäinen TOKO-koe on usein unohtumaton kokemus, jota varten on treenannut lukuisia tunteja. Mitä asioita olisi hyvä ottaa huomioon koepäivänä? Miten valmistella koira koesuoritukseen? Mitä suorituksen aikana tulisi ottaa huomioon? Entä mitä tulee tehdä, jos koesuoritus ei suju suunnitellusti?

Ennen ensimmäistä koetta olisi hyvä miettiä millaiset rutiinit takaisivat mahdollisimman onnistuneen koepäivän. Voidaan esimerkiksi pohtia seuraavia asioita:

- Miten koira tulisi ruokkia koepäivänä: Annetaanko koiralle aamuruoka normaalisti vai mahdollisesti hieman vähemmän ruokaa aamulla ja koesuorituksen jälkeen koira saisi lopun ruuan palkaksi? Huom. Tätä mahdollista palkkaustapaa on harjoiteltava etukäteen!
- Olisiko koepäivän aamuna ennen kokeeseen lähtöä hyvä tehdä vielä jotain pientä treeniä?
- Miten koiraa olisi hyvä ulkoiluttaa koepäivänä? Onko oma koira parhaimmillaan silloin, kun se on täynnä energiaa vai esimerkiksi puolen tunnin lenkin jälkeen?

Kokeiden voisi ajatella olevan yksi treeni muiden treenien joukossa. Tällöin koe- ja treenirutiinien tulisi olla mahdollisimman samankaltaiset. Vain kokeilemalla selviää, mikä on omalle koiralle paras tapa valmistautua treeneihin ja kokeisiin.

Koepäivän lähestyessä sähköpostiin saapuu noin viikkoa ennen koetta kisakirje, josta selviää koepaikan tarkka sijainti, päivän aikataulu sekä muuta yleistä infoa, kuten ajo-ohjeet koepaikalle. Kisakirje on syytä lukea huolellisesti läpi. Koepaikalle tarvitsee mukaan koiran rekisterikirjan ja rokotustodistuksen, vettä ja juomakupin, oman noutokapulan sekä pannan paikallaoloon. Numerolappua varten on hyvä varata hakanen. Näiden lisäksi on myös syytä miettiä, mitä herkkuja ja leluja koira tarvitsee koepaikalla. Mukaan voi ottaa myös esimerkiksi treenikassinkin, jotta koe muistuttaisi mahdollisimman paljon treenitilannetta. Ensimmäiseen kokeeseen osallistuessa täytyy ostaa myös kilpailukirja, joita on myynnissä koepaikalla. Kilpailukirjaan tullaan merkitsemään jatkossa kaikki koiran tulokset TOKO-kokeista.

'Ennen omaa suoritusta olisi hyvä valmistella koira tutuilla rutiineilla, kuten pienellä pätkällä seuraamista, kaukokäskyillä tai vapaamuotoisella leikkimisellä. Tässäkin vain kokeilemalla selviää, mikä toimii omalle koiralle parhaiten.'

Koepaikalle tulee saapua ajoissa, jotta kii-reestä ei aiheudu ylimääräistä stressiä ohjaajalle, mikä helposti vaikuttaa negatiivisesti myös koiraan.

Ennen omaa suoritusta olisi hyvä valmistella koira tutuilla rutiineilla, kuten pienellä pätkällä seuraamista, kaukokäskyillä tai vapaamuotoisella leikkimisellä. Tässäkin vain

kokeilemalla selviää, mikä toimii omalle koiralle parhaiten. Alemmissä luokissa kehään saavutaan koira kytkettynä ja jokaisen luokan paikallaololiikkeessä koiralla tulee olla panta kaulassa. Hihna laitetaan suorituksen ajaksi taskuun. Ylemmissä luokissa hihna jätetään kehän ulkopuolelle. Muista poistaa taskuista kaikki herkut ja lelut ennen kehään menoa luokasta riippumatta!

Oman vuoron koittaessa ohjaajan tulisi pyrkiä pysymään mahdollisimman rentona kuunnellen liikkeenohjaajaa. Liikkeenohjaaja ohjaa koirakon jokaisen liikkeen aloituspaikalle sekä ohjeistaa ohjaajaa käskytämään koiraa liikkeiden aikana ja kertoo milloin liikkeet päättyvät, jolloin on lupa vapauttaa ja kehua koiraa. Ennen liikkeen alkua liikkurilta / tuomarilta voi vielä kysyä esimerkiksi liikkeen suorittamisesta, jos joku asia mietityttää. Liikkeenohjaajan sanottua "liike alkaa", ei tule tehdä enää mitään ylimääräistä, vaan odottaa seuraavia ohjeita. Mikäli jokin liike ei koetilanteessa suju suunnitellun mukaisesti, kannattaa se yrittää jättää heti taka-alalle omissa ajatuksissa ja keskittyä tekemään parhaansa, jotta seuraavat liikkeet onnistuvat. Mahdollisia epäonnistuneita liikkeitä tai liikkeiden osia vahvistetaan myöhemmin treeneissä lisää.

Tuomarin antamia pisteitä ei kannata katsoa suorituksen aikana, vaan pyrkiä pitämään täysi keskittyminen vain koiran kanssa yhdessä tekemisessä. Suorituksen lopuksi tuomari saattaa antaa lyhyen yhteenvedon koirakon suorituksesta. Tähän kannattaa myös ennalta miettiä toimintatapa ja harjoitella sitä etukäteen: Miten koira odottaa ennen kehästä poistumista tuomarin läpikäydessä suoritusta? Koira voi esimerkiksi odottaa ohjaajan sivulla istuen tai jaloissa maaten. Muista ottaa noutokapulasi mukaan kehästä / kehän reunalta yksilösuorituksen tai viimeistään koko luokan jälkeen. Jokaisen luokan jälkeen koittaa palkintojenjako, jossa palkitaan yleensä luokan kolme parasta koirakkoa ja jaetaan kaikkien osallistujien kilpailukirjat sekä arvostelukaavakkeet, josta voi palata pisteisiin jälkikäteen.

Koepäivän jälkeen on hyvä hetki käydä mielessä oma suoritus läpi ja suunnitella tulevia treenejä koesuorituksen pohjalta. Jotta omasta koesuorituksesta voisi oppia mahdollisimman paljon jatkoa ajatellen, voisi olla hyödyllistä jos joku videoisi suorituksen, jotta siihen on mahdollista palata jälkikäteen. On hyvä muistaa, että kilpaileminenkin auttaa koirakkoa kehittymään, sillä jokainen koe antaa aina informaatiota koiran suoritustasosta.

Tänä vuonna flattien TOKO-mestaruus järjestetään la 25.5.2024 Hämeenlinnassa. Toivottavasti mahdollisimman moni flatti ohjaajineen on tulossa mukaan osallistumaan! Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n järjestämässä TOKO-kokeessa on hyvä fiilis ja rento tunnelma, joten se on mitä loistavin paikka aloittaa kisaura TOKOn parissa.

'Suorituksen lopuksi tuomari saattaa antaa lyhyen yhteenvedon koirakon suorituksesta. Tähän kannattaa myös ennalta miettiä toimintatapa ja harjoitella sitä etukäteen: Miten koira odottaa ennen kehästä poistumista tuomarin läpikäydessä suoritusta?'

'Flattien TOKO-mestaruus järjestetään la 25.5. Hämeenlinnassa. Toivottavasti mahdollisimman moni flatti ohjaajineen on tulossa mukaan osallistumaan! Flattien TOKO-kokeissa on hyvä fiilis ja rento tunnelma, joten se on mitä loistavin paikka aloittaa kisaura TOKOn parissa!'

FLATTIEN KESÄLEIRI

11.-14.7.2024

Matkailutila SURKEENJÄRVI

Kesäleiri on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n vuosittain järjestämä tapahtuma, jossa tarjotaan koulutusta kaikille harrastajille vasta-alkajista kokeneeseen kehäkettuun, myös pennut ovat tervetulleita!

Leirillä osallistut erilaisiin koulutuksiin yhdessä koirasi kanssa, täysin oman kiinnostuksesi mukaisesti. Iltaisin vietetään flattihenkistä aikaa yhdessä muiden leiriläisten kanssa. Jos et ehdi leireillä montaa päivää, voit osallistua tapahtumiin myös päiväkävijänä.

MAJOITUS

Matkailutila Surkeenjärvi on idyllinen paikka metsän keskellä, Surkeenjärven rannalla. Paikka on tunnettu myös erinomaisen maukkaasta keittiöstään. Majoitusmahdollisuuksia löytyy teltasta lomamökkiin, ja kaikkiin sisämajoituksiin saat ottaa koiran mukaan.

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautuminen tapahtuu sähköisellä lomakkeella osoitteessa www.flatti.net.
Ilmoittautuminen on auki
20.5.-9.6. välisen ajan.

KOULUTUKSET

Koulutuksia on tarjolla seuraavissa lajeissa:
NOME, MEJÄ, RALLY-TOKO, TOKO
Lisätietoa koulutuksista ja kouluttajista
Flattiviestissä 2/24 sekä järjestön verkkosivuilla
ja Facebook-tapahtumassa

LEIRIN MUUT TAPAHTUMAT

MEJÄ-koe TO 11.7. • Open Show LA 13.7.
Jalostustarkastus PE 12.7.

TIEDUSTELUT

flattileiri@flatti.net

TAPAHTUMAT

17.03.2024
Vuosikokous, Hyvinkää

04.05.2024
WT-mestaruus, Kaustinen

04.05.2024
Match Show, Korja

19.05.2024
Flattien päänäyttely (erkkari), Kouvola

21.05.2024
Taippariluento, etänä Teams

25.05.2024
TOKO-mestaruus, Hämeenlinna

26.05.2024
Rally-toko -mestaruus, Hämeenlinna

25.-26.05.2024
Taipparikurssi, Korja

15.06.2024
NOU-koe, Raasepori

16.06.2024
NOME ALO -koe, Raasepori

11.-14.07.2024
Kesäleiri, Surkeenjärvi

11.07.2024
MEJÄ-koe Kesäleirillä, Surkeenjärvi

02.-04.08.2024
Flattimestaruus, Kisälli ja Juniorimestaruus
Heinola

17.-18.08.2024
MEJÄ-mestaruus, Pudasjärvi

14.-15.09.2024
Nuorten koirien katselmus, Korja

Lisätietoja:

www.flatti.net/toiminta & Fb-sivuilla

Seuraa ilmoittelua
tapahtumien
Facebook-sivuilla!

FLATTIEN WT-MESTARUUS WT-HAASTAJA WT-KISÄLLI 4.5.2024 KAUSTINEN

Flattien WT-mestaruus (VOI),
WT-haastaja (AVO) ja WT-kisälli (ALO)
järjestetään Kaustisella 4.5.2024
yhteistyössä Lakeuden
Noutajakoira yhdistyksen kanssa.

Kokeen ylituomarina toimii Heli Siitari
ja toisena tuomarina Timo Luomanen.

Lisätietoja koekalenterissa
– koekalenteri.snj.fi –

HAASTEJUTTU

MINUN POLKUNI FLATTIEN PARIIN – VEIJO SARINKO

Tässä artikkelisarjassa Wanhat Flatti-harrastajat kertovat hieman itsestään sekä polustaan tämän hienon rodun pariin. Toivottavasti saamme lukea monta mielenkiintoista tarinaa siitä, kuinka kukin on tämän rodun löytänyt, ja näemme myös vilauksen vanhoista koirista ja harrastajista juttujen kuvissa.

Siihen aikaan, jolloin kaikki alkoi, minäkin elin suhteellisen normaalissa ydinperheessä, jossa oli isä ja äiti ja kaksi kaunista lasta ja ... kaksi punaista suomenpystykorvaa, poni ja hevonen, tusina kanoja, kahdeksan hanhea, kani, kolme kissaa, puolentusinaa lampaita ja saman verran vuohia ja ... olin ymmärtänyt, että perheessä oli sovittu siitä, ettei siihen eläintarhaan sopinut enää yhtään ainoaa uutta eläintä!

Sinä syksynä isänpäivä oli paria päivää ennen kanalintujahdin päättymistä ja heräsinkin aamulla neljän aikoihin; termari täyteen, valmiit eväät jääkaapista reppuun, haulikko ja kivääri olalle, koirat autoon ja kohti Pohjois-Karjalaisen Juuan soittoa ja saloja. Käveltiin se aamupäivä, mutta ei saatu saalista. Olin luvannut hirviporukaleni olevani puolelta päivin Savon puolella Kaavilla taas passirivissä. Yksi hirvi meillä olikin ajossa, mutta pääsi pahas livahamaan parin passimiehen välistä. Kello lähenteli neljää iltapäivällä ja hirvijahti katsottiinkin päättyneeksi. Koska päivänvaloa vielä riitti, eikä lintujahtipäiviä ollut enää montaa jäljellä, päästin Miran ja Poman auton takakontista omiin hommiinsa ja niin sitten käveltiin taas, kunnes tuli liian pimeä ampua. Koirat ja rensselit autoon ja kohti kotia.

Kotiovella meitä vastaan tuli huoneenhalitus, joka kertoi, että koiria ei saisi päästää sisälle, koska kissat olivat niitten kupeilla. Tiettyä ihmetystä se tietysti koiruukissa herätti, kun tavallisesti ne pääsivät metsäreissujen jälkeen kuivattamaan ja lämmittelemään tuvan lämpöön ennen koppeihinsa menoa. Kun viimein hikiäni, räntiväsyneenä ja reppua ja aseitani raahaten astuin sisälle, seisoi koko pesueeni eteisaulassa rivissä huutaen hip-hip-hurraata ja eläköötä ja hyvää isänpäivää. Pojalla oli joku musta mytty sylissä ja mytyllä iso punainen rusetti kaulan ympärillä, ja tytär tarjosi itse tehtyä korttia, johon oli piirretty semmoinen musta

mytty, jolla roikkui punainen kieli suusta ja sillä oli kaulassa se punainen rusetti. Ja siinä kortissa luki, että;

Isälle!

Hei! Minun nimeni on Tiina tai Fiina tai Iina tai mitä ikinä sinä haluat. Minä olen sinun isänpäivä-, joulun- ja syntymäpäivälahjasi. Hyvää metsästysonnea minun kanssani!

Suoraan sanottuna vähän hatutti... vaikka oli muka sovittu, että ei enää hankita uusia eläimiä, niin eivätkös nämä olleet menneet katsomaan vaimon kampaajan kasvattamia koiranpentuja ja sitten säälineet sitä yhtä siimahäntää, joka ei ollut kelvannut kenellekään ja joka siksi oli jo pitkälti ohi normaalin luovutusiän, ja toivat sen (osamaksulla kuulemma) meille kotiin.

Raahauduin omaan huoneeseeni, jossa minulla oli tapana putsailta pyssyjä ja näprällä perhoja, ja heitin repun lattialle ja aseet hirven sarviin, niin kuin siihen aikaan oli tapana, ja sitten takaisin eteiseen riisumaan saappaita ja takkia. Porukat olivat siinä vaiheessa hajaantuneet jo tahoilleen ja omassa mielessäni kävi ajatus, että tässähän oli se musta myttykin juuri äsken ja mihinkäs se nyt on hävinnyt. Menin olohuoneeseen, josta on suora näkyvyys "asehuoneeseeni" ja huomasin, kuinka lattialle jättämästäni repusta pilkisti laiha, pieni musta pylly, johon kiinnittynyt siimahäntä viuhtoi valtavasti. Menin paikalle ja nostin pennun ulos repusta ja repussa olleet tavarat pöydälle, kunnes repun pohjalta löysin peukalonni pään kokoisen leivänmurun ja pennun siimahäntä heilui taas niin vimmatusti, että siinä heilui koko penikka ja minä... minä olin myyty mies: "Tuolla pennulla ainakin nenä toimii kunnolla!"

Sen loppusyksyn ja alkutalven vapaapäivät menivät sitten tavanomaisesti taimikoiden suojelun ja liikenneturvallisuuden parantamisen (lue: hirvijahtien)

"Lattialle jättämästäni repusta pilkisti laiha, pieni musta pylly, johon kiinnittynyt siimahäntä viuhtoi valtavasti. Menin paikalle ja nostin pennun ulos repusta ja repussa olleet tavarat pöydälle, kunnes repun pohjalta löysin peukalonni pään kokoisen leivänmurun ja pennun siimahäntä heilui taas niin vimmatusti, että siinä heilui koko penikka, ja minä... minä olin myyty mies: - Tuolla pennulla ainakin nenä toimii kunnolla!"

merkeissä, joten paljoa aikaa minulta ei uudelle pennulle herunut. Tilanne muuttui kuitenkin heti Uuden Vuoden jälkeen, jolloin aloin kuljettamaan Tiinaa reissuilani mukana. Hiihtelin pilkkijäillä ja pentu kahlasi hangessa mukana. Taidettiin joku yö viettää laavullakin yötulilla.

Savon Nuuskut ilmoitteli paikallisessa sanomalehdessä pentujen perustottelevaisuuskurseista ja käytiinkin sitten Puijonlaakson koirakentällä joitakin viikonloppuja kävelemässä rinkiä ja harjoittelemassa luoksetuloa ja toisten ohittamista ja vierellä istumista ja kaikkee semmosta, kyllähän te tiiätte. Osallistuminen näihin rientoihin edellytti tietysti Savon Nuuskuihin liittymistä.

Toukokuun alkupuolella Savon Nuuskut järjesti siihen aikaan nuorille koirille leikkimieliset - niin kuin asiaa minulle mainostettiin - kokeet nimeltä "Damit". No minähän en silloin edes tiennyt mikä tai mitä se "dami" oli. Asia selvisi kuitenkin koepaikalla Maaningalla. Selvisi myös, että Suomen maassa oli semmoinen sileäkarvaisille noutajille omistettu yhdistys, kuin Flattikerho. Kokeen parkkipaikalla törmäsin nimittäin yhteen kavereiin, joka talutteli kahta flattia ja kertoi nimekseen Jyrki Sutinen. Hän kehotti minua ottamaan yhteyttä Jukka Sahlberg nimiseen henkilöön, joka asui Kuopion eteläpuolella ja toimi Flatti-

Kuva 1. Päivän työn tulokset

Kuva 2. Minä ja Tintsu näyttelmissä

Kuva 3. Tiina ensi kertaa Flattimestaruudessa.

Näyttelyosuuden kaunein.

kerhon hallituksen varajäsenenä. Ja käski liittymään kerhoon ja osallistumaan sen toimintaan. Seuraavalla viikolla minä soitinkin tälle Jukalle ja liityin jäseneksi.

No, kuinkas meidän sitten siinä Damikisassa kävi? Aloiteltiin taipparityyppisellä hakutehtävällä pälvirinteessä ja Tintsu-tyttöhän tyhjensi ruudun alta aikayksikön. Kokeessa tuomarina toiminut noutajalegenda Ari Leskinen, joka muutama vuosi myöhemmin flattileirin kouluttajana tuli tunnetuksi napakoista "pillittäkkee... pillittäkkee!" -ohjeistuksistaan, totesikin, että "tuo koerahan tekkö h-tin hyvvee hakua". Opittiin siinä ohessa, mitä tarkoittaa taippariote (hihnasta). Onnistuneen kaksoismarkkeerauksen jälkeen tehtiin epäonnistunut linjalle lähetys (penikka toi damin vapaalla haulla), jonka yhteydessä opittiin, että kun koira lähetetään linjalle, niin jollei sitä välillä pysäytetä, tulee se parin viikon kuluttua selän takaa lähetyspaikalle kyselemään, mitäs sitten tehtäisiin. Sijoituttiin siinä kokeessa neljänneksi tai viidenneksi, enää en muista, mutta saatiin kuitenkin eka kertaa palkinto nomekokeesta!

Seurannut loppukevät ja kesä olivatkin sitten toiminnantäyteistä aikaa: ostettiin kokonaista kaksi omaa damia. Liityttiin Flattikerhoon ja osallistuttiin Savon Nuuskujen kevättreffeihin Pieksämäellä. Treffeillä tutustuttiin toisena kouluttajana toimineeseen Ilpo Sarkkinen nimiseen kaveriin, jolla kuulemma oli hyviä flatteja. Leirisaunan lauteilla kuultiin ja ehkä vähän opittiinkin jotain siitä, kuinka noutaja voisi kouluttaa. Voittiin leirin päätäneet nome-kokeet, eikä siinä kuulemma ollut yhtään edes flatti-lisää. Ja minähän aloin pikkuhiljaa syyttymään tosissaan niihin nome-hommiin, jopa siinä määrin, että tarvikemyynnistä ostettiin kolmaskin dami.

Sinä kesänä Flattikerhon kesäleiri järjestettiin vain parinkymmenen kilometrin päässä kodistani Muuruvedellä. Ennen leiriä soittelin aiemmin mainitulle Jukka S:lle kyselläkseni kuinka leirille pitäisi varautua ja mitä siellä tehdään. Jukka opasti minua reilusti kertomalla, että leirillä juodaan kovasti viinaa ja että olisi hyvä jos

"Reilu vuosi Tiinan saapumisen jälkeen olin jo niin syvällä flatti-maailmassa, että sitä seuranneet tapahtumat eivät enää kuvasta polkuani flattien pariin, vaan se olisi jo kertomus siitä, mitä minulle siinä maailmassa tapahtui... ja se onkin sitten melkein ihmiselämän mittainen tarina."

varautuisin riittävällä määrällä alkoholia. Niinhän minä sitten teinkin ja mukana olleet muistanevat kuinkas siinä sitten kävikään... No, leirin yhteydessä järjestettiin myös taipparit, joista me meinattiin myöhästyä, kun ed. iltana ja yönä oli nautittu ja tutustuttu porukkaan ja minun piti välillä käydä kotona hoitamassa elukat ja sattui sitten vähän sitä sun tätä... onneksi tuomari suostui kuitenkin ottamaan meidät vielä vastaan viimeisenä koirakkona ja me läpäistiin ne taipparit ekaa kertaa niin minä kuin koirakin.

Käytiin kasvattajan toiveiden mukaisesti myös joissakin näyttelyissä, niin sylettävää hommaa kuin se olikin. Käytiin parit ALO-kokeet ja saatiin jotain tuloksiakin niin, että seuraavana keväänä oli tarkoitus startata sitten AVO:ssa. Itse mietiskelin sitä, mitä kaikkea olinkaan tehnyt tietämättäni väärin ja mitäköhän minun pitäisi koiran kanssa vielä tehdä, jotta jonakin päivänä pääsisin kisaamaan niitten Isojen Poikien ja Tyttöjen kanssa ja niiden

kultsuja ja labadoreja vastaan. Ja käytiin sorsalla ja kanalintujahdissa ja Flattikerhon syystreffeillä. Ja minä kärsin kovista syyllisyydentunteista, kun vaikutti siltä, että pystykorvani jäivät täysin pimentoon ja vaille riittävää huomiota.

Reilu vuosi Tiinan saapumisen jälkeen olin jo niin syvällä flatti-maailmassa, että sitä seuranneet tapahtumat eivät enää kuvasta polkuani flattien pariin, vaan se olisi jo kertomus siitä mitä minulle siinä maailmassa tapahtui... ja se onkin sitten melkein ihmiselämän mittainen tarina. Tiinan (FIN MVA Speed-Paw's Clementina) kanssa astuin kuitenkin polulle, joka johdatti meidät, ei ainoastaan flatti-maailmaan, vaan laajemminkin noutajien pariin ja ennen kaikkea yhteisöön, johon kuuluvista ihmisistä montaa voin kutsua hyväksi ja jopa rakkaiksi ystävikseni.

Haastan seuraavaksi Anu Mikkolan tähän juttusarjaan.

- Veijo

Vauhdilla hyvää jatkoaikaa

Syöpää pidetään nimenomaan flattien vitsauksena, mutta itse asiassa syöpä- ja kasvainsairaudet ovat nykyään valitettavasti sekä kissojen että koirien yleisimpiä sairauksia. Kun oma koira saa syöpädiagnoosin, maailma tuntuu pysähtyvän niille sijoilleen. Vaikka kaikkia syöpiä ei voida hoitaa, ovat syöpähoidot kuitenkin kehittyneet, ja niitä tarjotaan myös lemmikeille.

Monelle syöpädiagnoosin saaminen merkitsee enää hyvän elämänlaadun ylläpitoa, kunnes ainut vaihtoehto on jättää hyvästit. On helppoa ajatella, ettei itse lähtisi epävarmoinhin ja kalliisiin syöpähoitoihin – ennen kuin tilanne osuu omalle kohdalle. Silloin huoli ja halu pitää rakas koira saattaakin nousta esiin, hinnasta välittämättä.

Tässä on erään sileäkarvaisen noutajan tarina Vauhti oli juuri täyttänyt 6 vuotta. Omistaja vei koiran lääkäriin, sillä Vauhdilla oli joitakin rasvapatteja, jotka hän halusi tutkituttaa. Mitään muita ihmeempiä oireita ei koiralla ollut ollut. Ihan perusterve kaveri.

Tutkimusta tehdessään eläinlääkäri havaitsi, että koiran imusolmukkeet olivat turvonneet. Imusolmukkeethan voivat turvota ihan vain siksi, että elimistö taistelee infektiota vastaan. Infektiota tms. syytä ei ollut tiedossa, ja tämän vuoksi myös imusolmukkeista otettiin ohutneulanäytteet, jotka pattien ohella lähetettiin patologin tutkittavaksi.

Patit osoittautuivat todellakin harmittomiksi rasvapateiksi, mutta imusolmukkeista löytyi multisentrinen lymfooma eli koirien yleisin imusolmukesyövän muoto.

Hoidot aloitettiin muutaman viikon sisällä diagnoosista. Ennen hoidon aloitusta Vauhti röntgenkuvattiin ja sisäelimet tutkittiin ultraäänellä. Syöpä ei onneksi näyttänyt levinneen muualle elimistöön.

Ensimmäinen Vauhdin saama hoito oli yhdistelmäsolunsalpaajahoido suonensisäisesti etujalan laskimoon. Hoidot tehtiin kerran viikossa neljän viikon ajan, jonka jälkeen pidettiin viikon tauko, ja sama uudestaan kolme kertaa. Ennen jokaista hoitokertaa otettiin myös verikokeet, joista tarkastettiin sekä valkosolujen määrä että maksa-arvot. Hoitoja olisi ollut tarkoitus tehdä näin yhteensä 16 kertaa. Kotona annettiin lisäksi kortisonia sekä pahoinvoinnineläkkeitä. Vauhdin vointi huononi kuitenkin niin voimakkaasti kahden kuukauden jälkeen, ettei hoitoja

voitu enää jatkaa. Lääkkeen sivuvaikutukset olivat yksinkertaisesti liian voimakkaat. Vauhti oli apaattinen ja väsynyt, oksenteli ja ripuloi, ruoka ei maistunut, ja yleinen vointi huononi liikaa. Vauhti ei jaksanut enää käydä lenkillä, ja muutaman sadan metrin matka vaati lepotauon.

Koirilla ei syöpähoidossa ole aina näin voimakkaita sivuoireita, ja elämä tuntuikin kovin epärealistiselta. Eläinlääkärin kanssa keskusteltuaan omistaja päätti kokeilla hoitoa kuitenkin vielä eri sytostaatilla, joka oli pillerierimuodossa, ja sitä annettiin kerran kolmen viikon välein. Tätä lääkettä Vauhti kesti erittäin hyvin, eikä omistajan ja varmasti myös koiran iloksi ihmeempiä sivuvaikutuksia tullut. Väsymys tuntui siinä vaiheessa enää hyvin pieneltä harmilta, samoin kuin varotoimenpiteenä tehtävä huolellinen jätösten keräys. Solunsalpaajat nimittäin erittyvät pääsääntöisesti virtsan ja ulosteen mukana, joten koiraa ei tule ulkoiluttaa mihin tahansa. Myöskään esimerkiksi lapset, raskaana olevat

tai imettävät eivät saa olla tekemisissä sytos-taattien tai niitä saavien lemmikkien erittei-den kanssa.

Hoidot kestivät kaikkineen seitsemän kuu-kautta. Vauhti oli potilaana mutkaton ja erittäin reipas. Kanyylin laitto ja muut ikävät toimenpiteet onnistuivat aina hyvin, hoitajat ja omalääkäri olivat kokeneita ammattilaisia, ja emäntä sai aina olla mukana toimenpiteitä tehtäessä. Lääkehoitojen ohella Vauhti kävi säännöllisesti myös akupunktiossa.

Ennustetta hoitojen onnistumiselle oli aluksi vaikea antaa, kun ei tiedetty, miten Vauh-ti ylipäättään kestää hoitoja. Siinä vaiheessa, kun hoito jouduttiin vaihtamaan, oli ennuste huono. Eläinlääkäri arvioi tuolloin, että mak-simissaan kuusi kuukautta olisi enää elinai-kaa jäljellä. Kaikkien yllätykseksi seitsemän kuukautta koko hoidon aloituksen jälkeen verikokeiden arvot ja imusolmukkeiden koko olivatkin normaalit. Vauhti oli parantun-ut, ja lymfooma oli poissa.

Vauhdin parantuminen oli omistajalle, kas-vattajalle ja hoitaneelle eläinlääkärillekin mahtavan upea uutinen – suorastaan ihme. Samalla hävisivät mielestä pahoinvoinnit ja väsymys, joita Vauhti oli joutunut kestäämään hoitojen aikana. Myös emännän rahapussiin tullut iso lovi oli toissijaista. Ikävät asiat men-nettivät merkityksensä samalla, kun saatiin tieto siitä, että rakkaan kaverin elämä sai vielä jatkoa. Enää ei tarvinnut miettiä, mis-sä menee raja hoitojen jatkamisen suhteen. Ei laskettu hyvien päivien määrää suhteessa huonoihin päiviin.

Voidaan vain arvailla, mitkä seikat para-nemiseen sitten lopulta vaikuttivat. Oliko

'Vauhti oli potilaana mutkaton ja erittäin reipas. Kanyylin laitto ja muut ikävät toi-menpiteet onnistuivat aina hyvin.'

'Hoitojen päättymisestä on kulunut vuosi ja kolme kuukautta, ja Vauhti on elämänsä kun-nossa. Se leikkii, ulkoilee ja rakastaa uimista, eikä sairaudesta ole enää jälkiä näkyvissä.'

syynä pelkästään solunsalpaajahoido, vai oliko myös säännöllisesti annettulla aku-punktiolla merkitystä? Kuinka paljon uuden pikkuisen flattipennun taloon tulo vaikutti asiaan? Vauhti piristyi nimittäin huomattavasti heti, kun se sai kaverikseen pennun. Olihan pennun kanssa kiva leikkiä, painia ja lenkkeillä yhdessä, ja tietysti Vauhti sai opet-taa uutta tulokasta talon tavoille.

Hoitojen päättymisestä on nyt kulunut vuosi ja kolme kuukautta, ja Vauhti on elämänsä kunnossa. Se leikkii, ulkoilee ja rakastaa ui-mista, eikä sairaudesta ole enää mitään jälkiä

näkyvissä. Ruokahalu on hyvä, menetetyt lihakset ovat palautuneet ja flattimaisen iloi-nen olemus tullut takaisin.

Todennäköisesti Vauhti oli kyllä tehnyt jon-kun ”bucket listin” ennen pennun tuloa ja hoitojen päättymistä, sillä ennen kovin her-rasmiesmäinen Vauhti on nykyään melko peto tyttöjen perään.

”Olen äärimmäisen kiitollinen Vauhdin pa-rantumisesta ja siitä, että saimme mahdolli-suuden vielä jatkaa polkuja yhdessä.” – Vauh-din omistaja

'Ensimmäisen lääkkeen sivuvaikutukset olivat liian voimakkaat. Vauhti oli apaattinen ja väsynyt, oksenteli ja ripuloi, ruoka ei maistunut, ja yleinen vointi huononi liikaa. Vauhti ei jaksanut enää käydä lenkillä, ja muutaman sadan metrin matka vaati lepotauon.'

MATCH SHOW

Lauantaina 4.5.2024 klo 12.00
Korian monitoimitalon hiekkakenttä
Kyntäjantie 9, 45610 Koria.

Ilmoittautuminen aloitetaan klo 11. Kehät alkavat klo 12.
Maksutapana vain käteinen tai MobilePay.

Hinnat: Lapsi & lelukoira, Lapsi & koira ja Mies & koira 5€,
Veteraanit ja Junior handler 5€, muut 10€

Ilmoittautua voit myös ennakoon (8€)! Katso ohjeet: flatti.net/toiminta.
Paikan päällä myös buffet, jossa tarjolla herkullisia muurinpohjalettuja!

Lue lisää: flatti.net/toiminta ja tapahtuman Facebook-sivulta!
Lisätietoja: Satu Saarinen, st.saarinen@gmail.com

Tarvikemyynti

Tarvikemyynnistä kaikkea kivaa harrastuksiin!
Koko valikoiman löydät osoitteesta: www.flatti.net
Muista tilata pentupaketit ajoissa!
flatti-infot tarvikemyynnistä 10 €/kpl.

Kasvattaja!
flatti-infot kasvattajaetuhintaan 5 €/kpl.
Ota yhteyttä jäsenihteeriin,
jasenasiat@flatti.net tilataksesi.

©Niina Leppä

TAIPPARIT MIELESSÄ?

25.-26.5.2024 Kouvola Koria

Kurssi koostuu kolmesta osiosta:

Tiistaina 21.5.2024

Teams-luento, luennoitsijana Minsu Rauramo

Lauantaina 25.5.2024

Käytännön koulutus ja riistaan tutustuminen,
kouluttajina Minna Vornanen ja Riitta Koivisto

Sunnuntaina 26.5.2024

Möllitaipparit, tuomarina Joni Höijer

Kurssin hinta 75€

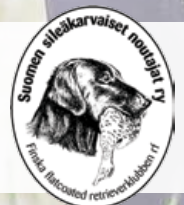
sis. aamukahvi ja sämpylä

Max 12 koirakkoa

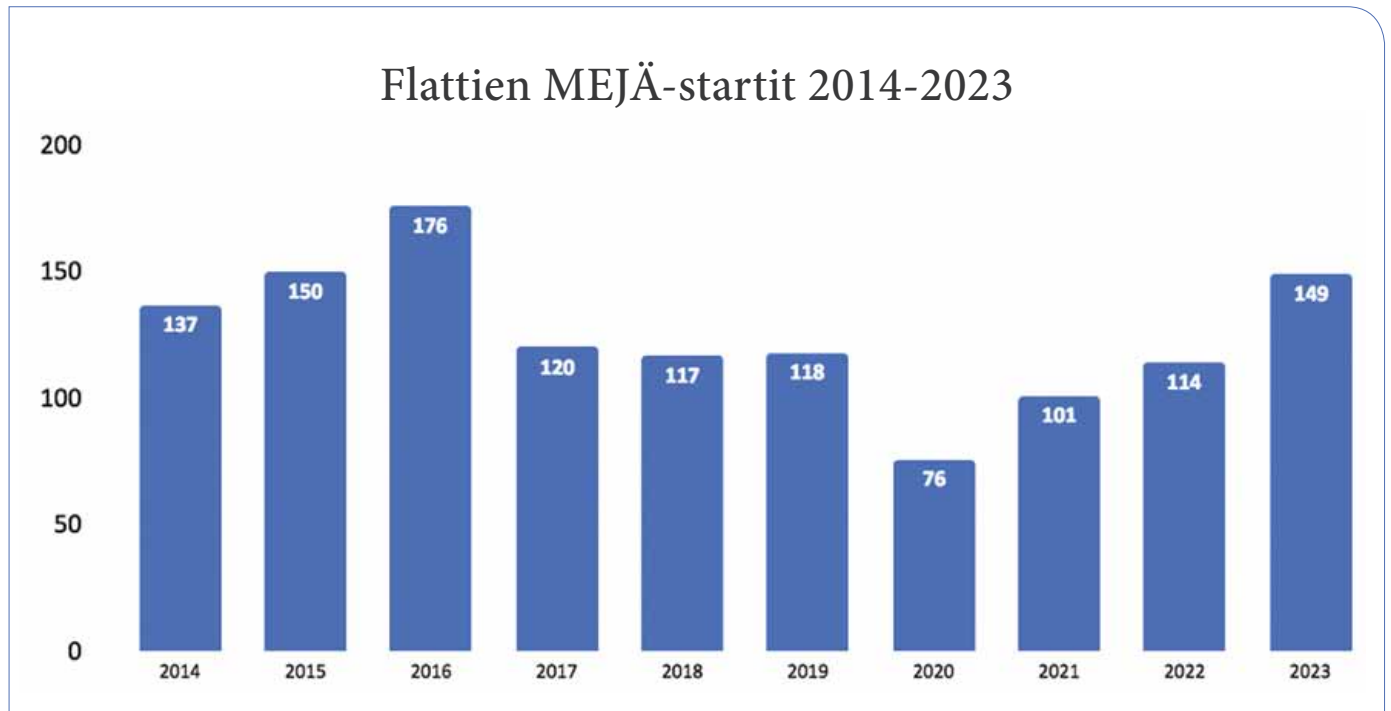
Kuunteluoppilaspaikka 5€

Ilmoittautumislomake: www.flatti.net/toiminta/tapahtumat

Lisätietoja: Satu Saarinen / 040 5437417 / st.saarinen@gmail.com

FLATTIEN MEJÄ-TILASTOT 2023

Kaavio 1: Sileäkarvaisten noutajien mejä-startit 10 viime vuoden ajalta.

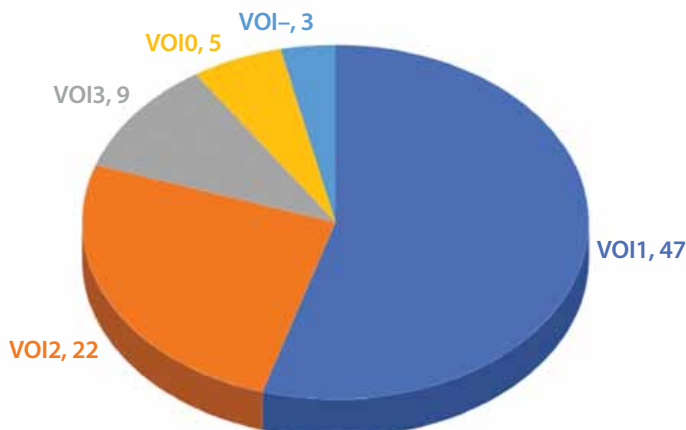
Vuonna 2023 Suomen mejä-kokeissa kävi 63 flattia, joista 55 suomalaista, 5 ruotsalaista ja 3 norjalaista. Mejä-startteja oli yhteensä 149, joista 140 suomalaisilla flateilla. Mejä-startteja oli 31 % enemmän kuin vuonna 2022, joten Koronan notkahduksesta on nousu.

Suomen mejä-kokeissa starttasi 55 suomalaista flattia. Näistä 23 oli ensikertalaisia, eli starttasivat ensimmäistä kertaa vuonna 2023. Voittaja-luokassa starttasi 26 suomalaista flattia, näistä 6 sai FI JVA -valioarvon vuonna 2023 ja 9 oli saanut sen aikaisempina vuosina.

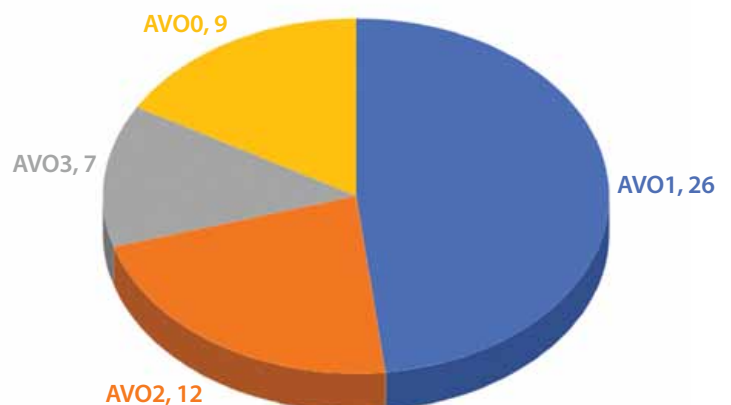
Startteja oli VOI-luokassa 86 ja AVO-luokassa 54. VOI-luokassa 1-tuloksia oli 47 kpl eli 55 % kaikista VOI-starteista.

AVO-luokassa 1-tuloksia oli 26 kpl eli 48 % kaikista AVO-starteista.

Koetulos VOI

Koetulos AVO

SUOMEN jäljestämivalion ARVON VUONNA 2023 SAANEET SUOMALAISET FLATIT

- FI JVA Blacfriar Tribesman
- FI MVA FI JVA SE JVA Buumin Maija Poppanen
- FI MVA FI JVA Huntstars Black Honey
- FI JVA FI JMVA Jay-Jay's Jezebel
- FI JVA Metsänpeiton Myrskykiittäjä
- FI MVA FI JVA Myrskylinnun Tulivuori

Onnittelut kaikille uusille jäljestämivalioille!

MEJÄ-KOKEET 2024

MEJÄ 11.7.2024 Jyväskylä (KESÄLEIRIN KOE)

Ylituomari: Marko Saarni

Ilmoittautumiset: 15.5. – 20.6.2024

Mari Mamia, meja@flatti.net, puh. 050 458 6770

Tiedustelut: Mari Mamia

MEJÄ-MESTARUUS & Hirvipää 18.8.2024 Pudasjärvi

Ylituomari: Sanna Pellikka

Ilmoittautumiset: 1.7. – 4.8.2024

Liisa Keränen, meja@flatti.net, puh. 040 592 1296

Tiedustelut: Liisa Keränen

VOI-luokkaan ilmoittautuvat flatit:

Ilmoittautumisen liitteenä tulee toimittaa kopiot / valokuva / ote jalostustietokannasta VOI-luokan tuloksista ajalta 29.8.2023 – 4.8.2024.

Etuoikeutettuna Flattien MEJÄ-mestari 2023.

VANHAT & VIISAAT

Vanhoista flateista on lista Suomen siläkarvaiset noutajat ry:n sivuilla: www.flatti.net/flattiviesti/lista-vanhoista-flateista. Listalla ovat yli 13-vuotiaiksi eläneet flatit. Toivomme myös lehteen lisää tarinoita vanhoista flateista. Juttuja voitte kirjoittaa yli 10-vuotiaista koiristanne. Onko oma Vanha ja Viisaasi jo listalla? Haluatko kertoa koirasi tarinan? Jos tiedossasi on yli 13-vuotias flatti, joka ei ole listalla, niin kerro se minulle. Kiitos! Ota yhteyttä: virpi.peltonen@turkuflatti.net tai laita yv Facebookissa. – Virpi

SILESTON IDEAAI 'JALO' s. 11.2.2011

Oli vuoden 2020 syksy ja olimme ikävien tapahtumien johdosta yhtäkkiä koiraton koti. Koiramme Topi (kelpie-springerspanieli) oli kuollut 15-vuotiaana kesällä ja heti perään, täysin yllättäen, 5-vuotias Rondo (labradorinoutaja-viiriäiskoira) kuoli kesken leikkien syksyllä, ilmeisesti sydän petti. Ensimmäinen ajatus oli, ettei koskaan enää koiraa, koska luopuminen rakkaista koirista on niin raskasta koko perheelle. Kuitenkin päivien ja viikkojen kuluessa tajusin, että elämä ilman tassujen tepsuttelua perässäni, oli jotenkin tyhjää. Muistan, kuinka töistäkään ei ollut niin mukava kotiin palata, kun kukaan ei ollut iloisena häntää huiskuttamassa vastassa. Toki myös metsästystä harrastavana perheenä koirat olivat todella tärkeitä metsällä.

Aloimme etsiä sopivaa pentua, mutta korona-ajan ollessa päällä, oli pentujen kuin pentujen kysyntä niin räjähtänyt, että sopivaa tai

ollut iloisena häntää huiskuttamassa vastassa. Toki myös metsästystä harrastavana perheenä koirat olivat todella tärkeitä metsällä.

Aloimme etsiä sopivaa pentua, mutta korona-ajan ollessa päällä, oli pentujen kuin pentujen kysyntä niin räjähtänyt, että sopivaa tai

vapaata pentua ei helpolla tahtonut löytyä. Niinpä aloin miettiä myös muita vaihtoehtoja – uskaltaisinko ottaa kodinvaihtajana jo aikuisen koiran. Tuo vaihtoehto tuntui toisaalta kovin kaukaiselta, sillä pelotti, että kyseessä olisi kuitenkin joku “ongelmakoira”, josta haluttiin luopua.

Sitten näin kuitenkin ilmoituksen yhdeksän vuotiaasta sileäkarvaisesta noutajasta, joka perheen muuttuneen tilanteen vuoksi tarvitsi hyvän kodin eläkepäivien viettoon. Tuota ilmoitusta en saanut mielestäni, ja lopulta lähetin omistajalle viestiä. Tilanne eteni, ja päätimme mennä katsomaan tätä koiraa, Jaloa. Jalo oli meitä pihalla vastassa, kun saavuimme, iloinen ilme kasvoillaan ja koikkellehti keppi suussaan touhuissaan kuin Hessu Hopo. Jalo tuli ihmisystävällisenä heti tekemään tuttavuutta ja tuuppimaan kuonollaan merkiksi, että hei tyyppi, rapsuta mua!

Olimme myytyjä, mutta omistajien kertoman mukaan Jalo ei viihtynyt kovin yksin kotona, joten se hieman mietitytti. Ja edelleen myös se, jos Jalo ei muuten sopeudu, ja onkin jotenkin arvaamaton. Lapsiperheenä kuitenkin oli tärkein juttu, että koira on luotettava. Yön yli mietittyäni, päätimme ottaa Jalon, haku olisi muutaman päivän päästä. Tuo päätös on ollut elämäni parhaimpia päätöksiä, niin kultaisen ja ihanan koiran me saimme perheemme jäseneksi.

Alku oli jännittävää, miten kaikki lähtisi sujumaan. Ensimmäisestä illasta lähtien Jalo tuli nukkumaan lattialle sänkyni viereen, ja uskon, että meillä kummallakin oli yhtä turvallinen ja luottavainen olo! Alussa parin viikon ajan oli havaittavissa pientä stressiä, silloin Jalo oli aika haukkuherkkä ja läähätti. Kuitenkin selvästi nauttien olostaan meillä.

Oli ihana huomata kuinka Jalo tuli kaikkien kanssa toimeen, rakasti lapsia, oli todella tottelevainen ja iästään huolimatta vauhdikas ja leikkisä. Vaikka eläkepäiviään olikin Jalo tullut viettämään, käytimme häntä lintumetsällä sen verran, mitä jaksoi vielä käydä, ja hyvin jaksoi, olisi kytännyt vaikka loputtomiin vieläkö lintuja lentää. Vieläkin on käyty ihan pikku reissuja vesilinnun- ja kyyhkysen pyynnissä. Toinen lempiharrastus Jalolla on ehdottomasti uiminen, tosin täytyy muistaa kuivata korvia uimisen jälkeen, koska ne tahtovat alkaa vaivata muuten. Oikeastaan muuta ongelmaa ei terveydellisesti ole ollut, kuin nuo korvat ajoittain.

Asumme maalla, ja koirat voivat olla vapaana omalla pihalla ja pysyvät reiviirillään todella kuuliaisesti. Pari kertaa alkuaikoina Jalo on lähtenyt omille reissuilleen, säikähdyksellä on kuitenkin selvitty ja Jalo on

palannut pian kotiin, paitsi kerran... Kuten kerroin, Jalo on ihmisrakas ja ystävällinen koira, ja rakastaa olla kaikessa touhussa mukana. Kerran tosiaan ei alkanut reissultaan palata ja olimme etsineet ja huhuilleet lähistöllä, missä Jalo saattaisi liikkua. Oli talvi, ja olin huomannut, että kotimme viereisellä järvellä oli porukkaa pilkillä. Olin tuloksetta tähyillyt, näkyisikö Jaloa siellä, ja sieltähän Jalo lopulta löytyi, istui tyytyväisenä pilkillä jonkun tuntemattoman pariskunnan kanssa.

Ensi kuussa Jalo täyttää jo 13 vuotta. Tässä taannoin eläinlääkärissä käydessä juurikin korvien vuoksi, eläinlääkäri hämmästeli, kuinka hyväkuntoinen ja -vointinen Jalo on ikäisekseen. Ainoastaan kuulo on mennyt melko huonoksi ja liikkuminen joskus vähän kömpelöä, johtuen selvästi siitä, että vauhtia riittäisi, mutta jalat eivät pysy enää siinä tahdissa niin mukana. Jonkin aikaa Jalon meille saapumisen jälkeen, alkuvuodesta 2021 meille saapui myös labradorinnoutajan pentu Roki. Siinä oli myös oma jännityksensä, kuinka Jalo reagoisi. Mutta lähes ensi hetkestä lähtien ne ovat olleet erottamaton parivaljakko.

Myös kotona oleminen esim. työpäivinä on sujunut Jalolla mallikkaasti, kun on Roki kaaverina. Toki pärjää nykyään yksinkin, mutta alun “sopeutumisessa” oli varmasti Rokin läheisyydellä meidän poissaollessamme iso merkitys. Toisia koiria kohtaan Jalolla herää selvästi aina joku hoitovietti, kovasti on nuolemassa ja hoitamassa uusiakin tuttavuuksia ja Rokia hoitaa tuon tuostakin. Samoin saattanut hoitaa myös tipujamme, vaikka

riistavietti onkin vahva. Osaa Jalo olla myös itsekäs tarvittaessa hakien mm. kaikki lelut itselleen, ja jos ne eivät kaikki mahdu suuhun, niin alkaa loikoilla sitten niiden päällä.

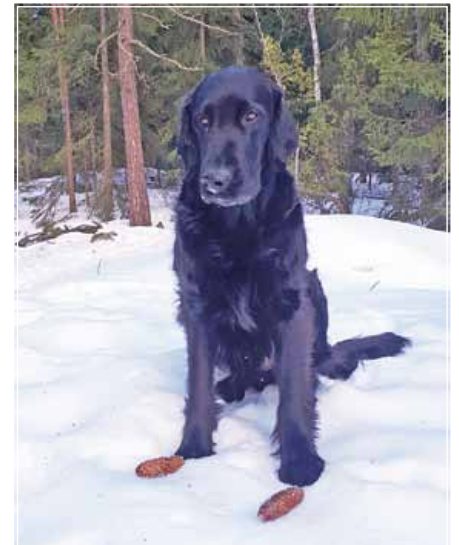
Varmasti joka päivä käy mielessä, miten onnekkaita olimme, kun saimme Jalon meidän perheeseen. Ja kuinka se mietitytti, uskallanko ottaa kodinvaihtajan. Jalo on ollut sellainen tuki ja turva, ettei olisi voinut kuvitellakaan, iloinen ja nauravainen. Mielestäni juuri flatti on rotu, jota voi kuvailla adjektiivilla nauravainen! Jos Jalo on vienyt sydämeni, niin on kyllä myös tämä rotu, ja olen miettinyt, että jos vielä joskus otamme pennun, niin kyllä se flatti olisi. Voin kyllä vain kuvitella, miten virtaa riittää pennulla, jos meidän “vanhus” on ollut yleensä hyvällä tavalla pentumaisempi kuin tämä pentuna saapunut nyt jo 3-vuotias labradorinnoutaja Roki.

Jalo rakastaa läheisyyttä ja rapsutuksia. Jos joku menee sohvalle istumaan, Jalo kömpii viereen ja pistää pään syliin tai jalkojen päälle. Ja jos erehtyy siinä samalla pläräämään puhelinta, Jalo tuuppii kuononsa puhelimen ja käsien väliin.

Nykyään Jalo viettää päivänsä paljon nukkuen ja loikoillen. Se tosiaan, että ikää on jo paljon, hirvittää välillä, mutta toivoisin niin Jalolle vielä monta ihanaa ja onnellista vuotta meidän kanssa, samalla ollen kiitollinen näistä vuosista, jotka on saatu Jalon kanssa viettää. Rakkaampaa koiraa en olisi voinut löytää ja saada.

FI JVA AKIRO VON DER THÖRLHÖHE 'VESPER'

SYNT. 19.3.2013 BAD MITTERNDORF, ITÄVALTA. NYKYINEN KOTIPAIKKA SIPOO.

Kun perheessä pohditaan koiran hankintaa, sitä pitää harkita tarkkaan. Tutustutaan kasvattajaan ja pennun taustoihin, koiran vanhempiin ja niiden terveys- ja koetuloksiin ja muuhun sellaiseen. Tai sitten koiran voi hankkia niinkuin Vesper tuli meille, pyytämättä ja täysin yllättäen. Itävaltaan lähdettiin lomalle, eikä uutta flattipentua hankkimaan. Vaan kuinkas kävikään. Menomatkalla koiria oli yksi ja takaisin tullessa niitä olikin sitten kaksi.

Alunperin Vesperin kanssa oli tarkoitus lähteä linnustamaan ja treenaamaan noutajien rodunomaisia lajeja, mutta sen ei-rotutyypillinen, yltiörauhallinen luonne ei oikein sopinut niihin lajeihin. Lisäksi Vesper arkkoi laukauksia sen verran, ettei se pysty täysin toimimaan kiihkeissä koe- tai metsästyslanteissa, joka tekee koirasta hankalan metsästyskaverin.

Eipä jäljestäminenäkään Vesperin kohdalla aluksi ollut oikein helppoa. Vesper oli koiristamme aivan ensimmäinen (ja toistaiseksi ainoa), jolla oli metsässä se kuuluisa flattimörkö. Ja kyllä se mörkö todella Vesperia pelotti. Verijälki kyllä kiinnosti, mutta pelko mörköjä kohtaan oli niin vahva, ettei se yksinkertaisesti pystynyt etenemään metsässä. Harjoittellessa harhailtiin enimmäkseen puntitutisten, muristen ja kulmien alta vilkuilun ympäri metsiä. Näyttelyissä ei tuntunut poika viihtyvän senkään vertaa ja taippareissa homma meni enemmän yleisön ja tuomarin viihdyttämiseksi.

Sitkeällä harjoittelulla päästiin lopulta kiinni tekemiseen ja tuloksia alkoi tulla siihen malliin, että lopulta kolmen ja puolen vuoden ikäisenä Vesper valioitui Suomen jäljestämisvalioksi FI JVA. Samana vuonna Vesper kruunattiin flattien mejä-mestariksi ja kolmena vuonna se voitti myös rotujäjestön mejä-kiertopalkinnon. Kun sitten päästiin

ensikertaa haavakon jäljelle syttyi Vesperillä se kuuluisa lamppu. Haavakkohirvi jäljestettiin varmoilla otteilla ja hirvijahdista tulikin vuoden kohokohta niin isännälle, koiralle, kuin jahtiseurueen metsästyskavereillekin.

Vesperillä on uskomattoman hyvä vainu, joka on tullut usein ilmi jäljestyslanteissa, joissa ei monestikaan ole verta juuri lainkaan, jos ollenkaan. Monta kertaa on todettu, että Vesper on seurannut tiettyä sorkan hajujälkeä, jonka se on haavoituspaikalta nostanut, kun verta ei ole ollut seurattavaksi. On hienoa, että myös metsästysseuran miehet ovat tyytyväisiä ja luottavat koiran taitoihin. Sama hyvävainuisuus tulee ilmi hakuruudussa, joka saa olla vaikka kuinka iso ja vaikka kuinka vaikea ja vaikka missä maastossa. Vesper löytää takuuvarmasti ruudusta joka ainoan riistan talteen.

Luonteeltaan Vesper on aina ollut erittäin rauhallinen, kaukana stereotyyppisestä ylivilkkaasta flatista, eikä se voi sietää ylenpalttista sähellystä ja säätämistä. Sellaisissa tilanteissa Vesper aina vetäytyy omaan rauhaansa nukkumaan ja antaa muiden säheltää. Aina on hyvä hiukan huilata.

Vesperin bravuuri on kantaa metsälenteitä suussaan niin monta kuusenkäpyä kuin se vain valtavaan kitaansa saa mahtumaan. Ennätys taitaa olla yhdeksän käpyä kerralla.

Eipä ole laskettu, mutta aika monta takallista on taloa lämmitetty Vesperin sisälle kantomilla kävyillä.

Vanha ja viisas Vesper on erityisen lahjakas tulkitsemaan ihmisen tunteita ja tukemaan ihmistä tunteiden aallokossa. Tai ehkä kaikki koirat tulkitsevat ihmisen tunteita, mutta Vesper tulkitsee niitä mielestäni erityisen selkeästi ja ymmärrettävästi. Tästä liikuttavana esimerkkinä on kerta kun Vesper meni erään vanhan miehen sairausvuoteelle. Selvästi koira tiesi mistä on kysymys, aikaa ei enää ollut paljon. Omalla käytöksellään ja olemuksellaan koira oli miehen rinnalla tukien ja rauhoittaen, ikään kuin antoi miehen siirtää pelkoa, kipua ja tuskaa itseensä.

Nyt kun Vesper toimittaa laumamme vanhimman koiran virkaa sen päivät täyttyvät enimmäkseen nukkumisesta. Vielä viime syksynä Vesperin kanssa lähdettiin hirvi- jahteihin ja joihinkin jäljitystehtäviin, mutta tulevaa jahtikautta pitää tarkastella koiran kunnan mukaan. Vielä ei juuri muita vanhuuden oireita Vesperillä ole huomattavissa, kuin hienoinen kuulon alenema, omapäisyys ja omaperäiset ideat! Nuo ominaisuudet ovat Vesperillä viime aikoina vahvistuneet, mutta se on kokemukseni mukaan hyvin tyypillistä vanhoille flateille. Pilke silmäkulmassa ja häntää veijarimaisesti heiluttaen puuhastelee vielä tämäkin Peter Pan.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
Finska flatcoated retrieverklubben rf

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

Aika: 17.03.2024 klo 12.00

Paikka: Hyvinkää, hotelli Sveitsi

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
3. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
4. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
5. Valitaan kaksi (2) ääntenlaskijaa
6. Todetaan kokouksen laillisuus
7. Esitetään tilinpäätös, toimintakertomus, varainhoitokertomus ja tilintarkastajien lausunto
8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä edellisen vuoden hallitukselle ja muille tilivelvollisille
9. Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet
10. Käsitellään jäsenten tekemät esitykset ja aloitteet
11. Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyksen 23§ määräykset
12. Kokouksen päättäminen

©Juho Pajari

HAE MUKAAN FLATTIEN SM-TOKOJOUKKUEESEEN!

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry
hakee edustusjoukkuetta
Laukaalla 29.-30.6.2024 järjestettäviin
tottelevaisuuden SM-kilpailuihin!

Joukkue koostuu
2xALO, 2xAVO ja 2xVOI/EVL -koirakoista.
Lisäksi valitaan varakoirakot jokaiseen luokkaan.

Ilmoita kiinnostuksestasi hakea mukaan joukkueeseen
su 12.5.2024 mennessä:
flatti.toko@gmail.com

Mainitse viestissä:
oma nimesi, koirasi nimi ja kilpailuluokka.

Liitä mukaan lisäksi kuva kilpailukirjasta,
mikäli kaikki tuloksenne eivät näy vielä
Koiranet-jalostustietojärjestelmässä.

Koirakot valitaan joukkueeseen tulosten perusteella.

Lisätietoja kokeesta:
www.virkku.net

©Marlänne Forsell

VALIOILMOITUKSET

Valiopalsta on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsenille ilmainen. Lähetä painokelpoinen vaakakuva ja ilmoitustiedot lehden aineistopäivään mennessä: flattiviesti@gmail.com. Flattiviestiin numero 2/2024 tulevat valioilmoitukset viimeistään 16.4.

Lähetä painokelpoinen, rajaamaton vaakakuva mielellään jpg-muodossa. Kuvan tulee olla mahdollisimman suuri (300 dpi, vähintään 1 Mt). Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi niitä valitettavasti käyttää.

Lähetä kuvan lisäksi valiokoirastasi seuraavat tiedot:

- koiran sukupuoli, tittelit ja virallinen nimi
 - koiran rekisteritunnus ja syntymäaika
 - koiran isän tittelit + virallinen nimi
 - koiran emän tittelit + virallinen nimi
 - koiran kasvattajan nimi ja koiran omistajan nimi
- ko. valioarvoon vaadittavat tulokset: pvm, paikka, tuomari (voit ilmoittaa myös koiran korkeimman tuloksen muista lajeista, esim. NOME-B ALO1, TOKO ALO1)

Pidätämme oikeuden siirtää valioilmoituksen julkaisun seuraavaan lehteen. Kansainväliset valionarvot julkaistaan vasta vahvistamisen jälkeen.

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI36929/22, s. 29.5.2022
FI JMVA EE JMVA LV JMVA RIGA JW-23
Beauty Flatstar Chili Toffee

- i. Toffedreams Sapphire
- e. Flatkiss Halloween Slickchick

Kasvattaja: Nina Leino
Omistajat: Enni Heino ja Nina Leino

JUN-SERT LATVIA:

11.11.2023 Riika, Jurgis Straume
12.11.2023 Riika (Riga's Junior Winner 2023)
Tanya-Ahlman-Stockmari

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI22051/23, s. 11.7.2022
FI JMVA Dual Lanes Eye Of The Storm

i. Hannemor's Life Is A Rollercoaster
e. SE JVA One Shining Corte Canella

Kasvattaja: Helene Lindqvist, omistaja: Saila Rappumäki

JUN-SERT:

04.06.2023 Espoo, Lotta Vuorinen
16.09.2023 Vihti, Jurgis Straume
24.09.2023 Hyvinkää, Kati Heiskanen

NOUI: 29.07.2023 Kouvola, Kari Silvennoinen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI44191/19, s. 4.8.2019
C.I.B. C.I.E. FI MVA FI RTVA EE & LT & LV MVA BALT MVA BH
Flat Power Sensation Lilac

i: C.I.E. NORD & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI MVA EE MVA Almanza Exception With a Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev & Marianne Forsell
Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki

CACIB:

02.07.2023 Moletai Liettua, Zlatko Jojic
27.08.2022 Forssa, Pirjo Aaltonen
03.07.2022 Imavere Viro, Johan Andersson
02.07.2022 Imavere Viro, Anjeli Vaid
01.05.2022 Tampere, Pekka Teini

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI10002/22, s. 9.8.2021
C.I.B.- J FI JMVA LT JMVA LV JMVA BALTJV-22
Rise and Shine Oasis of Peace

i. SE U(U)CH CHCZ CHSK CHPL ClubCHCZ GrandCHCZ
JCHAT JCHSK JCHCZ JCW-18 CW-19 GJW-17 WSS-21
WSS-22 Diamante Blue Nella Mia Stanza
e. SU(U)CH GrandCH CZ CH CZ JCH CZ JCW-19 CW-19
WSS-20 Herbstsieger, Bundessieger Prague's Winner
Let The Sun Shine Oasis of Peace

Kasvattajat: Alzbeta Vrublová, Pavel Vrubel
Omistajat: Satu Saarinen, Jonna Saarinen ja Piia Piiparinen

J-CACIB:

12.11.2022 Riika, Tiina Taulos
13.11.2022 Jyväskylä, Grace Brian
27.01.2023 Kaunas, Erikas Piskunova
28.01.2023 Kaunas, Julija Aidietiene
29.01.2023 Kaunas, Olga Sinko

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI31305/16, s. 4.5.2016
FI MVA FI JVA Myrskylinnun Tulivuori

i. FI MVA Almanza Never Burn Out
e. Taka-Tapiolan Berta

Kasvattaja: Heidi ja Tarmo Wacklin
Omistaja: Tarja Koistinen

MEJÄ VOII:

09.09.2022 Kiuruvesi, Heikki Ryyänen
25.08.2023 Nurmes, Piia Hirvonen
27.08.2023 Kuopio, Kari Muje

Flattikasvattajat

Palvellaksemme kattavammin jäsenistöämme ja kasvattajia, julkaisemme jatkossa Flattiviestissä koko Suomen kattavan flattikasvattajalistan. Kasvattajalistaus on tehty ilmoitettujen tietojen perusteella ja listaus on kasvattajalle maksuton. Listalla julkaistavan kasvattajan tulee olla Suomen sileäkarvaiset noutajat ry jäsen, ja kasvattajan tulee olla kasvattanut vähintään yksi pentue tai kasvattajalla tulee olla selkeä lähitulevaisuuden pentuesuunnitelma tiedossa.

AHVENANMAA

FLATTS / Maarianhamina / Benita Björklung
flatts.kennel@gmail.com, 050 5862128

ETELÄ-KARJALA

NINJATÄHDEN / Vehkataipale / Satu Marins
satu.marins@hotmail.com, 040 0415515

ETELÄ-POHJANMAA

PALOKALLION / Kauhava / Heli ja Rami Pitkäjärvi
pitkajarvi.heli@gmail.com, 040 5621529

ETELÄ-SAVO

METSÄNPEITON / Majavesi, Mikkeli / Satu Vihavainen
satu.vihavainen@surffi.fi

KAINUU

REGALE RAZZA / Paltamo / Anne Haverinen
kennelregalerazza@gmail.com, 044 3601152

KANTA-HÄME

FLAT POWER / Parola / Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
anu.vorobjev@flatpower.fi, Anu: 050 5867585

HARVAHAMPAAN / Parola, Hattula / Sirpa ja Mikko Saastamoinen
harvahampaan@gmail.com, 050 3678111

RUSTY REBELS / Hattula / Veera Jääskeläinen
kennelrustyrebels@gmail.com, 040 8435827

KESKI-POHJANMAA

HARAPAKAN / Veteli / Tuomo ja Tanja Hirvi
harapakan@gmail.com, 040 8294981

MARJONETEN / Kälviä, Kokkola / Julia Kaarela
kaarela.julia@gmail.com

KESKI-SUOMI

CELTAIR / Jämsä / Jenni Juvén
jcceltair@gmail.com, 050 5814673

HAYZEHILLS / Laukkavirta / Kukka-Maaria Kivijärvi
hayzehills@gmail.com, 041 5452346

KORVEN AKAN / Jämsänkосki / Riitta Koivisto
koivisto.riitta@gmail.com, 040 5446697

MYRSKYLINNUN / Äänekoski / Heidi Wacklin
heidwacklin84@gmail.com, 040 5372985

KYMENLAAKSO

BLACKPEPOON / Kouvola / Tarja Kolkka
blackpepoon@gmail.com, 040 7066659

HUNTSTARS / Korja, Kouvola
Satu Saarinen, Jonna Saarinen, Piia Piiparinen
Satu: st.saarinen@gmail.com, 040 5437417
Jonna: jonna619@hotmail.com, 045 3699368
Piia: flatti87@gmail.com, 040 8314848

METSÄVIRNAN / Miehikkälä / Heli Siikonen
heli@metsavirna.com, 040 5808144

LAPPI

DURASSELIN / Rovaniemi / Jonna Turpeenniemi
durasselin@gmail.com

PIRKANMAA

OAK ISLAY / Akaa / Eija Portell
eija.portell@icloud.com, 040 5111824

PYYMÄEN / Akaa / Kati Kallio
kati@pyymaen.com, 040 5818490

POHJANMAA

BÄNHOLMENS / Larsmo, Luoto / Andreas Hjulfors
a.hjulfors@hotmail.com, 050 5632666

JAY-JAY'S / Kruunupyy / Juha Junkala
juhajunkala@gmail.com, 040 5138804

KEVÄTNIITYN / Pietarsaari / Ann Leskinen
kevatniityn@gmail.com, 050 3383562

KVARNTORPET'S / Mustasaari, Vaasa
Birgitta Hällsten-Pada ja Alf Pada
birgitta.pada@netikka.fi, 050 5859585, Alf 050 5919964

POHJOIS-KARJALA

BUUMIN / Joensuu / Henna Tuononen, Mari Elo
hennatuononen1@gmail.com, 050 0896444

EMKRISTINA'S / Lieksa / Tiina-Maarit Kisonen
tiinakisonen@gmail.com, 040 5477128

POHJOIS-POHJANMAA

ALLIKON / Liminka / Henna Mikkonen
hennamik@gmail.com, 044 5400609

FILURIN / Oulu / Tiina-Maria Pikkuaho
filurin@gmail.com, 040 5345583

MAJAKKASAAREN / Nivala / Susanna Pääkkö
majakkasaaren.susanna@gmail.com, 040 7655350

PÄIJÄT-HÄME

FLATKISS / Lahti / Christina Kiuru, Marko Nikkonen
christina@flatkiss.fi, 044 4254312

UUSIMAA

BIEHKAN / Numminen, Mäntsälä / Jori Saastamoinen
jori.saastamoinen@gmail.com, 040 5020644

DAKOTASPIRIT / Klaukkala / Minna Sihvonen
keiranoora@gmail.com, 050 5822116

DANTARAN / Espoo / Laura Rajakallio
laura.rajakallio@gmail.com, 050 5356926

FLAT POWER / Sipoo / Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
marianne.forsell@flatpower.fi, Marianne: 050 4001865

HEILURIHÄNNÄN / Saarentaus, Mäntsälä / Kirsi ja Asko Nieminen
kirsi@kennelheilurihannan.fi, 040 0641866

LEEWAY'S / Hyvinkää / Jenni Turtola
jennimariakaukonen@gmail.com, 040 9106602

MORRINI / Långvik, Kirkkonummi / Riitta Niemelä
rsniemela@gmail.com, 040 7091133

NOANARKIN / Laukkoski / Kaija Leinonen
noanarkin@hotmail.com

NOBLEMATE / Vantaa / Nina Onufriew
nina.onufriew@gmail.com

OAK BARRELS / Vihti / Riitta Nikko
kennel.oakbarrels@gmail.com

OMSKAKAS / Lohja / Sari Alho, Jyrki Halme
omskakas@gmail.com

PIKESTAR'S / Helsinki / Seppo Ihonen
seppo.ihonen@gmail.com, 040 7352792

VARSINAIS-SUOMI

BEAUTY FLATSTAR / Paimio / Nina Leino, Ville Suhonen
nina.leino@hotmail.fi, 044 3444010

FINNFLATS / Parainen / Tuula Ehrman, Heidi Vainio
finnflats@gmail.com 040 0699197

MAAHISMÄEN / Pöytyä / Mia Jaakola-Siimes
mia.lehtinen@gmail.com, 050 3764517

MAJAKKASAAREN / Kaarina / Minna Latva
majakkasaaren@gmail.com, 040 0842998

SKÖNHETS / Vehmaa / Mikaela Vuoristo
mikvuo@gmail.com, 050 4908385

XPERIMENTS / Salo / Katja Virtanen
k_suojanen@hotmail.com, 040 3569046

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY

— JÄSENASIAT, KUVAGALLERIA- JA TILITIEDOT

Löydät meidät
myös Facebookista
ja Instagramista!

JÄSENASIAT

www.flatti.net/jasenasiat

Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden, Flattiviestin kotiisi neljä kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

JÄSENMAKSUT 2024

- Liittymismaksu 5€ (ei koske pentuejäseniä)
- Varsinainen jäsen 28€
- Perhejäsen 6€ (ei omaa lehteä)
- Pentuejäsen 10€ (kasvattajan ilmoittama)
(Pentuejäsenmaksu kasvattajalle hänen ilmoittaessaan ulkomaalaisen pentuejäsenen 16€. Maksu sis. 10€ lehden postituskuluja.)
- Maksumuistutus 5€

KASVATAJA-ALENNUKSET

Kasvattaja saa 10% alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin).

Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10% alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

OSOITTEENMUUTOKSET

www.flatti.net/jasenasiat/osoitteenmuutos

Ilmoita osoitteenmuutos järjestön nettisivulla tai sähköpostitse jäsenihteerille: jasenasiat@flatti.net.

KUVAGALLERIA

www.flatti.net/flattiviesti/kuvagalleria

Flattiviestin toimituksella on kuvagalleria, jonne voi ladata flattikuvia järjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, Facebook, Instagram). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi.

TILITIEDOT

OKOYFIHH

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35

Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43

Yleistili (näyttely, nome ja muut): FI28 5620 0920 4247 50

FLATTIVIESTI

AIKATAULU 2024

*Seuraava Flattiviesti, nro 2/2024, ilmestyy 16.5.
Lehteen tulevat aineistot pyydämme lähettämään
osoitteeseen flattiviesti@gmail.com 16.4. mennessä.*

Kuvamateriaalia lehden käyttöön voi toimittaa myös kuvagallerioiden kautta. Tekstitiedostot rtf- tai doc/docx-muodossa. Kuvien resoluutio 300 dpi ja jpg-, pdf- tai tif-muodossa. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi valitettavasti niitä käyttää. Jos olet epävarma kuvien/aineistojen laadusta, ota yhteyttä Flattiviestin toimitukseen ja katsotaan yhdessä materiaalit kuntoon.

Flattiviesti aikataulu 2024:

Nro 1 – ilmestyy 29.02. – aineistopäivä 30.01.

Nro 2 – ilmestyy 16.05. – aineistopäivä 16.04.

Nro 3 – ilmestyy 26.09. – aineistopäivä 27.08.

Nro 4 – ilmestyy 12.12. – aineistopäivä 12.11.

©Mira Pyhälähti

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N YHTEYSTIEDOT

HALLITUS 2024

Puheenjohtaja

Mari Mamia
Stor-Rösintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 458 6770
puheenjohtaja@flatti.net

Sihteeri

Tanja Aunela
Iiriskuja 18A, 20320 Turku
sihteeri@flatti.net

Varapuheenjohtaja

Miia Koski, Kausala
p. 050 458 2157

Noora Lavonen, Karkkila
p. 050 339 6132
noora.lavonen@gmail.com

Henna Tuononen, Joensuu
p. 0500 896 444, hennatuononen1@gmail.com

Vesa Turunen, Kempele
p. 040 755 0538, vesaturunen32@gmail.com

Senni Husso, Hyvinkää
p. 0400 860 276, some@flatti.net

Katja Virtanen, Salo
p. 040 356 9046, webmaster@flatti.net

Varajäsenet: Markku Kastepohja, Päivi Fadjukoff

TOIMIHENKILÖT 2024

Taloudenhoitaja & jäsenisihteeri

Heidi Vainio, p. 0400 822 110
Leikluodontie 130, 23310 Taivassalo
talous@flatti.net, jäsenasiat@flatti.net

Sosiaalinen media (Some-tiimi)

Senni Husso, Salla Sipilä
ja Heidi Siipo
some@flatti.net

Tarvikemyynti

Janina Alankoja-Kanervalta
Merimasku
tarvike@flatti.net

Pentuvälittäjät

Hanna Hujanen, p. 040 578 9523
Sanna Lahtinen, p. 040 731 0831
pentu@flatti.net

Kiertopalkinnot

Sari Hagström
p. 0400 514215
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

Webmaster

Katja Virtanen
p. 040 356 9046
webmaster@flatti.net

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Uusimaa, aluetoiminnan vastuhenkilö

Nina Onufriew, p. 041 4331959
nina.onufriew@gmail.com

Uusimaa Noora Lavonen

p. 050 3396132, noora.lavonen@gmail.com

Varsinais-Suomi Mia Jaakola-Siimes

p. 050 3764517, mia.lehtinen@gmail.com

Varsinais-Suomi Katja Virtanen

p. 040 356 9046, k_suojanen@hotmail.com

Kanta-Häme Tanja Porttikallio

p. 044 0660664, tanja.porttikallio@gmail.com

Päijät-Häme Minna Vornanen

p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

Satakunta Maija Valtonen

p. 040 4120392, maijajokela3@gmail.com

Pirkanmaa Tarja Tuhola

vilpputuhola@yahoo.com

Keski-Suomi Niina Parviainen

p. 040 5473493
parviainen_niina@outlook.com

Mikkeli-Pieksämäki -alue Jonna Häkkinen

p. 050 3057422, hiekkoi@hotmail.com

Savon seutu Tarja Koistinen

p. 040 7586768, tarja.koistinen@luke.fi

Etelä-Savo Anu Karhunen

p. 050 526 3679, anu.karhunen79@gmail.com

Etelä-Karjala Juho Pajari

p. 041 4582812, jpajari@gmail.com

Etelä-Karjala Satu Marins

p. 0400 415515, satu.marins@hotmail.com

Pohjois-Karjala (Lieksa)

Tiina-Maarit Kisonen
p. 040 5477128, tiinakisonen@gmail.com

Pohjanmaan alue Heli Pitkjärvi

p. 040 5621529, pitkajarvi.heli@gmail.com

Kainuun alue Anne Haverinen

p. 044 3601152, kennelregalerazza@gmail.com

Oulun alue Henna Mikkonen

p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

FLATTIVIESTI

- flattiviesti@gmail.com
- Päätoimittaja: Mari Mamia
- Toimitussihteeri: Katja Virtanen
- Taitto: Elisa Pekki

HARRASTUSLAJIEN TOIMIKUNTA

- Pj: Pipa Pärssinen
p. 040 536 7167,
pipa.parssinen@gmail.com
- Jäsenet: Miia Mäkijouppila,
Tuija Manninen

MEJÄ-TOIMIKUNTA

- meja@flatti.net
- Pj: Liisa Keränen, p. 040 592 1296,
liisam@kolumbus.fi
- Jäsenet: Mari Mamia, Miia Koski,
Marko Saarni, Markku Kastepohja,
Janina Alankoja-Kanervalta, Timo Hellén

KASVATTAJATOIMIKUNTA

- Pj: Marko Nikkonen
p. 044 019 0703, marko@flatkiss.fi
- Jäsenet: Kirsi Nieminen,
Piia Piiparinen, Satu Saarinen,
Miia Suppanen

JALOSTUSTOIMIKUNTA

- jalostus@flatti.net
- Pj: Kirsi Nieminen, p. 0400 641 866,
kirsi@kennelheilurihannan.fi
- Sihteeri: Tuula Niva,
p. 040 504 5165
- Jäsenet: Riitta Niemelä, Jenni Juvén,
Anne Kolsi, Laura Rajakallio

ULKOMUOTOTUOMARITMK

- Pj: Riitta Niemelä, p. 040 709 1133,
rsniemela@gmail.com
- Jäsenet: Kirsi Nieminen, Katja Korhonen

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

- nayttely@flatti.net
- Pj: Anni Vornanen
- Jäsenet: Christina Kiuru, Paula Säteri,
Katja Korhonen, Pia Mattson,
Marianne Forsell

NOME-TOIMIKUNTA

- nome@flatti.net
- Pj: Heli Pitkjärvi, p. 040 562 1529
- Jäsenet: Terhi Kantanen, Marko Mikkilä,
Salla Sipilä, Minsu Rauramo, Bernadetta
Stenström, Nina Onufriew, Noora Lavonen,
Niina Parviainen, Anne Kolsi

NOUTAJAJÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖTMK

- Vesa Turunen
vesaturunen32@gmail.com
- Nina Onufriew, nina.onufriew@gmail.com
(varalla)

COOKED WITH NATURAL INGREDIENTS
in
Vårgårda

 BOZITA

ROBUR

SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi